

Revista ECONOMICA

CONSILIUL SUPREM AL DEZVOLTĂRII ECONOMICE ȘI SOCIALE — INSTITUTUL CENTRAL DE CERCETARI ECONOMICE

Nicolae Ceaușescu — dialog permanent cu masele, activitate dinamică, susținută pentru progresul multilateral al patriei

Dezvoltarea industriei, preocupare permanentă a conducătorului partidului și statului nostru, se întemeiază preponderent pe dotarea cu echipamente de fabricație autohtonă

În concepția secretarului general al partidului, noua revoluție agrară este menită să aducă un belșug de produse vegetale și animale, creșterea bunăstării țărănimii

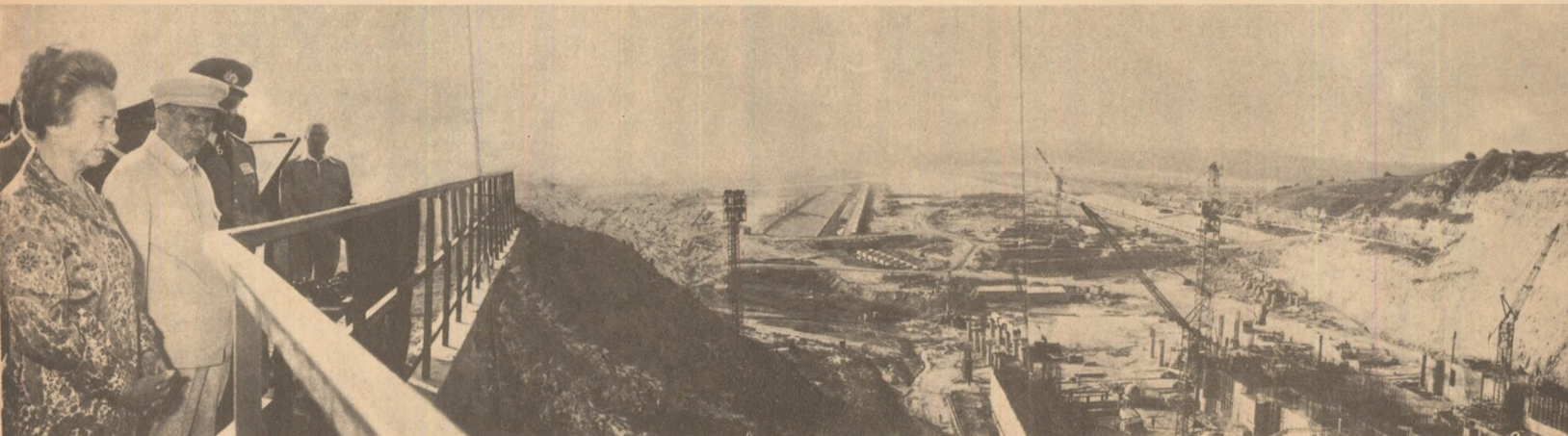
Cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică autohtonă sint considerate de către președintele republicii ca un factor esențial pentru creșterea intensivă a economiei, pentru sporirea competitivității produselor românești

Opțiunea promovată consecvent de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind dezvoltarea cu precădere a ramurilor de vîrf ale industriei, contribuie la progresul tehnic în întreaga economie națională.

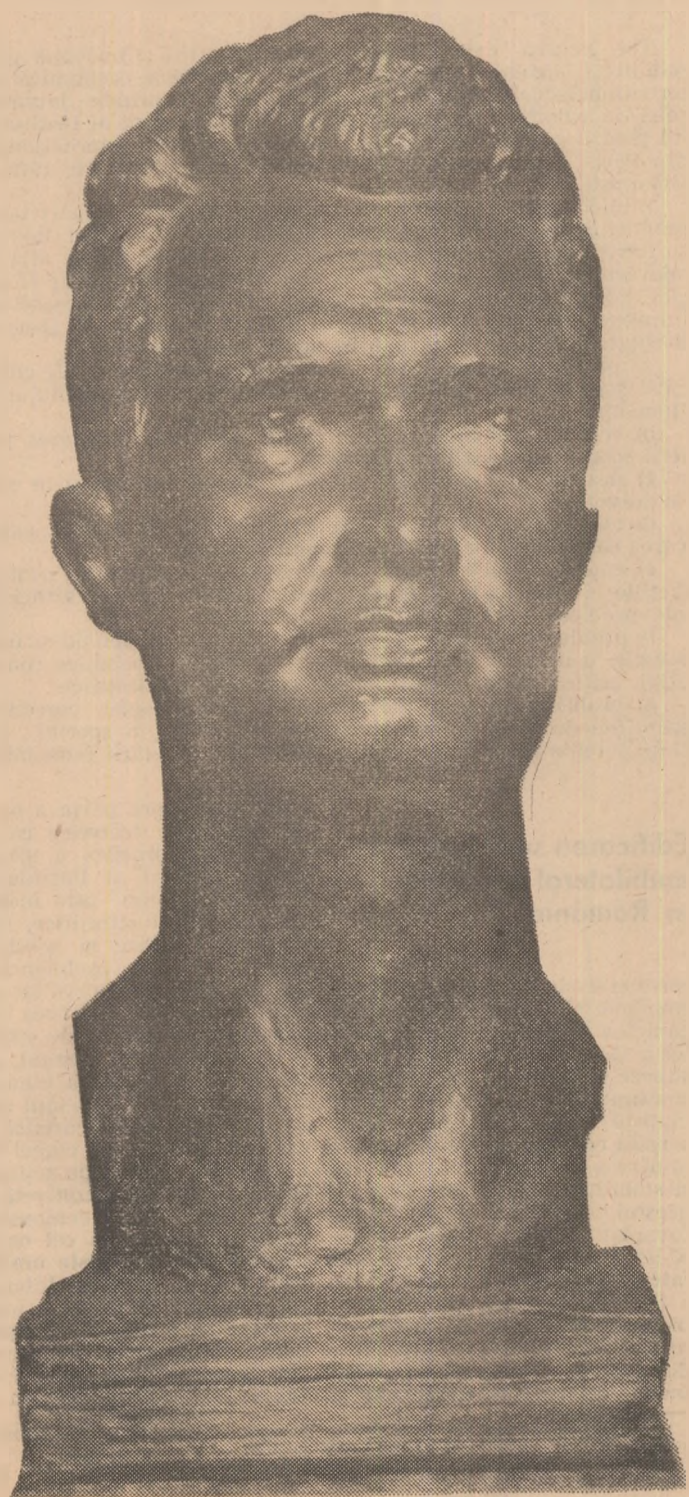

Asigurarea independenței energetice a țării se înfăptuiește prin dezvoltarea resurselor energetice proprii și prin raționalizarea consumurilor

Pe baza indicațiilor date la fața locului de secretarul general al partidului, construcția Canalului Dunăre-Marea Neagră — important obiectiv de investiții al cincinalului — progresa rapid

*Tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU —
omagiu pentru
50 de ani de activitate revoluţionară
şi aniversarea zilei de naştere*

*O viață
închinată
luptei pentru
libertate
și dreptate
socială,
propășirii
patriei, cauzei
socialismului,
colaborării
și păcii
între popoare*

OPERA ȘTIINȚIFICĂ A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, CEL MAI CUPRINZĂTOR VOLUM AL ISTORIEI GÎNDIRII ECONOMICE ȘI SOCIAL-POLITICE ROMÂNEȘTI

CONTRIBUȚIA INESTIMABILĂ pe care secretarul general al partidului a adus-o și o aduce la orientarea și conducerea ansamblului activității economico-sociale din țara noastră se bucură de aprecierea și admirația întregului popor român și întrunește o înaltă recunoaștere internațională.

Este necesar să remarcăm cu acest prilej aniversativ faptul de importanță esențială că tovarășul Nicolae Ceaușescu slujește poporul român și în același timp știința nu numai în calitate de conducător de partid și de țară, ci și în calitatea sa de cercetător științific neobosit, în calitatea sa de luminat om de știință. Opera sa teoretică a pătruns adânc în circuitul științific, impunându-se cu autoritate prin volumul și sfera ei de cuprindere, dar mai ales prin conținutul ei de idei, prin contribuția adusă la îmbogățirea patrimoniului științei despre societate și prin valoarea aplicativă a teoriei create. Cele peste 20 de volume care cuprind creația teoretică a tovarășului Nicolae Ceaușescu întrunesc circa 20 000 de pagini. Studiind gândirea și activitatea aceluia pe umerii căruia se află din însărcinarea partidului și poporului marea misiune de a conduce țara pe calea progresului, specialiștii în materie au demonstrat că „în centrul operei sale teoretice, ca și al activității sale practice, tovarășul Nicolae Ceaușescu a pus problemele construcției economice, domeniu hotărâtor al progresului societății¹⁾”. Printr-o lăudabilă inițiativă a Editurii politice ideile economice principale ale secretarului general sînt reunite în seria de volume „Din gândirea economică a președintelui României”. Apreciată prin dimensiunile sale — volumul, multitudinea problemelor cercetate, profunzimea analizei și contribuția adusă la îmbogățirea științei economice, opera economică a președintelui României, aflată într-un proces de continuă întregire, „se prezintă de pe acum ca cea mai întinsă creație de acest gen din patrimoniul național²⁾”.

După părerea noastră această operă constituie **cel mai cuprinzător volum** al istoriei gândirii economice înaintate din România și un bogat capitol al istoriei gândirii economice universale. După cum se cunoaște, o parte însemnată a operei sale, în care problemele economice, politice și sociale sînt abordate în unitatea și interdependența lor, a fost tradusă în numeroase țări, au fost organizate dezbateri naționale și internaționale, s-a publicat o multitudine de studii și au fost elaborate cărți de sinteză în care se analizează și se evidențiază aportul său creator, original, la dezbaterile gândirii economico-sociale și soluțiile preconizate pentru transformarea înnoitoare a lumii.

Pentru exemplificare menționăm lucrarea colectivă „Economia României socialiste în opera președintelui Nicolae Ceaușescu”, apărută în urmă cu 5 ani, în care sînt sintetizate ideile novatoare ale tovarășului Nicolae Ceaușescu cu privire la conducerea unitară a economiei, cunoașterea și folosirea legilor obiective în politica economică, corelația dintre acumulare și consum, modernizarea structurii economiei naționale, afirmarea revoluției științifico-tehnice și înfăptuirea progresului tehnic, dinamica structurii sociale, eficiența economică, asigurarea dinamismului și echilibrului în economie, criteriile economice și sociale ale sistematizării teritoriului țării, stimularea materială și echitatea socială, moneda și circulația monetară, sistemul prețurilor, rolul pîrghiilor financiare, caracterul umanist al creșterii economice în socialism, locul economiei noastre naționale în cadrul economiei mondiale. Pe aceeași linie se înscrie și lucrarea „Gîndire creatoare, condiție esențială în edificarea socialismului” apărută tot în 1978, în care sînt puse în lumină remarcabilele contribuții aduse de tovarășul Nicolae Ceaușescu la dezvoltarea creatoare a teoriei revoluționare privind făurirea și dezvoltarea economiei socialiste în România.

Tot pentru exemplificare cităm și cartea „Concepția președintelui Nicolae Ceaușescu despre noua ordine economică internațională” apărută încă în 1976 și care cuprinde lucrările celei de-a doua părți a sesiunii Consiliului general al Institutului pentru problemele unei noi ordini economice internaționale din Paris, care a avut loc la începutul lunii decembrie 1975 la București.

Bibliografia lucrărilor despre opera teoretică și activitatea practică a secretarului general al Partidului Comunist Român se întinde în fiecare an cu noi lucrări. Explicația se află în adevărul că aria de cuprindere, cîmpul economic, politic și social defrișat de secretarul general al partidului sînt deosebit de întinse și această operă se află în plină desfășurare. El și-a îndreptat atenția, în principal, în următoarele direcții :

- a) problemele principale — teoretice și practice — ale edificării socialismului multilateral dezvoltat și a comunismului în România ;
- b) relațiile economice dintre țările socialiste, creșterea puterii economice a țărilor socialiste ;
- c) dezvoltarea economică a țărilor slab dezvoltate și în curs de dezvoltare ;
- d) evoluția economică a țărilor capitaliste dezvoltate, agravarea contradicțiilor interne ale capitalismului ;
- e) caracteristicile economice mondiale contemporane, contradicțiile ei principale și tendințele evoluției viitoare ; principalele probleme globale ale lumii de astăzi ;
- f) probleme ale istoriei gândirii economice naționale și universale, contribuții la valorificarea gândirii economice românești, critica argumentată a unor concepții neștiințifice ;
- g) probleme majore ale metodei și metodologiei cercetării științifice în general, ale cercetării economice în special ; cerințe actuale ale aprofundării și extinderii cercetării economice.

Edificarea socialismului multilateral dezvoltat în România

Cea mai mare parte a operei economice teoretice ca și a activității practice a secretarului general al Partidului Comunist Român este închinată cercetării științifice, cunoașterii veridice și soluționării practice a problemelor

cardinale ale edificării socialismului multilateral dezvoltat în România și ale înaintării ei ferme spre comunism. Legarea organică a funcțiilor gnoseologice de funcțiile aplicative ale științei a determinat partidul nostru, pe secretarul său general, să situeze în centrul preocupărilor științifice dezvoltarea esenței conținutului și a celorlalte trăsături definitorii ale societății socialiste multilaterale dezvoltate, în fapt, elaborarea teoretică a acestui concept, dezvoltarea trăsăturilor definitorii ale etapei de făurire a socialismului multilateral dezvoltat, a căilor de acțiune și stabilirea mijloacelor și modalităților de realizare concretă a acestui obiectiv strategic fundamental. Așa cum demonstrează tovarășul Nicolae Ceaușescu în raportul prezentat la cel de-al X-lea Congres al partidului **făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate** presupune „în primul rînd, creșterea intensă a forțelor de producție, crearea unei economii avansate, a unei industrii și agriculturi moderne, în stare să satisfacă cerințele mereu sporite ale societății. În al doilea rînd, aceasta înseamnă dezvoltarea susținută a științei, învățămîntului și culturii — factori de bază ai progresului și civilizației. Aceasta cere, în al

1) Economia României socialiste în opera președintelui Nicolae Ceaușescu, Ed. politică, București, 1976, p. VIII

2) Tudorel Postolache, Restructurări în economia politică, Ed. politică, București, 1981, p. 19

treilea rînd, crearea condițiilor în vederea ridicării bunăstării materiale și spirituale a tuturor oamenilor muncii, înfăptuirea repartiției bunurilor produse de societate în spiritul dreptății și echității socialiste. În al patrulea rînd, aceasta presupune perfecționarea continuă a relațiilor de producție, a organizării societății, crearea cadrului organizatoric care să permită manifestarea în sfera vieții sociale a fiecărui cetățean, participarea tot mai activă a celor ce muncesc la conducerea treburilor țării, lărgirea libertăților, dezvoltarea democrației socialiste³⁾. Într-o asemenea înțelegere „societatea socialistă multilateral dezvoltată se va înfățișa din toate punctele de vedere superioară orînduirii capitaliste“, punîndu-se „astfel baze trainice trecerii treptate spre comunism — societatea care va ridica omenirea pe noi trepte de civilizație materială și spirituală“⁴⁾. Aceasta înseamnă că socialismul multilateral dezvoltat reprezintă **un stadiu istoricește determinat** al fazei socialiste de dezvoltare a societății comuniste cînd producția este așezată pe o bază tehnico-materială adecvată, cînd societatea se dezvoltă pe propria-i bază, cînd relațiile economice au atins acel nivel de dezvoltare care permite manifestarea din plin a legilor economice și a principiilor proprii socialismului, cînd are loc desăvîșirea constituirii complexului economic național și așezarea procesului de producție și reproducție socială pe principii și pîrgii economice, se înfăptuiește autoconducerea muncitorească și autogestiunea economico-financiară la toate nivelurile și în toate verigile structurale ale economiei naționale, atunci cînd a fost lichidată rămînerea în urmă față de țările capitaliste avansate din punct de vedere economic și s-a realizat un mod de viață superior, un standard de trai material și spiritual mai ridicat, o calitate a vieții populației mai înaltă decît în aceste țări, asigurîndu-se atît satisfacerea cît mai deplină a trebuințelor materiale și spirituale ale tuturor membrilor societății cît și dezvoltarea multilaterală și afirmarea tot mai pleneră a personalității fiecăruia. Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, partidul nostru a avut în vedere și a luat în considerare **toate** laturile vieții sociale atunci cînd a formulat în Programul său conceptul de făurire a societății socialiste **multilateral dezvoltate**. „Am dat formularea de «multilateral dezvoltată» societății noastre viitoare pentru a nu se crea neînțelegeri, pentru a nu se lăsa loc neglijării vreuneiaturi a activității, pentru a nu se trage concluzia că vorbind de societatea socialistă dezvoltată ne-am referi numai sau mai cu seamă la dezvoltarea bazei materiale“⁵⁾. Prin urmare, conceptul de societate socialistă multilateral dezvoltată desemnează și exprimă mai riguros, mai exact în plan gnoseologic societatea socialistă pe o anumită treaptă a evoluției sale iar în **plan aplicativ** orientează mai precis activitatea constructivă a poporului muncitor.

În stabilirea strategiei și tacticii edificării societății și a dezvoltării ei, un rol de cea mai mare importanță are determinarea riguroasă a **stadiului de dezvoltare economico-socială**. După cum se cunoaște, tovarășul Nicolae Ceaușescu a repus în studiu și a clarificat pe baza unor criterii cu adevărat științifice stadiul în care țara noastră s-a aflat la începutul secolului 20. De asemenea, în opera sa există contribuții de mare însemnătate care caracterizează evoluția ulterioară a vieții economico-sociale în România în perioada interbelică, etapele parcurse de poporul nostru în înfăptuirea transformărilor democratice și revoluționare de edificare a socialismului pînă în prezent. O însemnătate cardinală pentru determinarea politicii de continuare pe o treaptă superioară a operei de edificare a socialismului multilateral dezvoltat o are **ampla analiză realizată de secretarul general al partidului, la plenara C.C. din iunie 1982 și la Conferința Națională a partidului din decembrie același an a stadiului actual al edificării socialismului în țara noastră**.

Avînd în vedere că în decursul ultimelor trei cincinale, în special în deceniul opt, țara noastră a înaintat pe un front larg în dezvoltarea sa economică, cel de-al XII-lea Congres al partidului a stabilit drept **obiectiv fundamental** al cincinalului 1981—1985 „Continuarea pe o treaptă superioară a îndeplinirii programului partidului, creșterea în ritm susținut a economiei naționale, afirmarea cu putere a revoluției tehnico-științifice în toate domeniile, trecerea la o nouă calitate a întregii activități

economico-sociale“⁶⁾. Aceasta înseamnă asigurarea **consolidării** marilor realizări obținute, deci a modului de producție socialist, **realizarea unui nou echilibru și dezvoltarea armonioasă** a tuturor sectoarelor de activitate, **înlăturarea unor contradicții și dereglări** ce s-au produs și crearea condițiilor necesare **înaintării în continuare** spre culmile civilizației comuniste, **trecerea țării noastre într-un nou stadiu de dezvoltare** așa cum s-a precizat la Conferința Națională a partidului din decembrie 1982⁷⁾. Aprofundarea cunoașterii trăsăturilor definitorii ale socialismului multilateral dezvoltat și a stadiilor de dezvoltare a patriei se împletește în opera tovarășului Nicolae Ceaușescu cu preocuparea pentru **fundamentarea economică** a noii societăți, a **proceselor** prin intermediul cărora se **consolidează și se dezvoltă** baza sa tehnico-materială și economică, cu preocuparea pentru elaborarea și perfecționarea **modelului** de industrializare socialistă, de transformare socialistă a agriculturii și de înfăptuire a unei noi revoluții agrare. Ajungînd aici se cuvine să menționăm aportul teoretic substanțial al secretarului general al partidului la **îmbogățirea cunoștințelor despre legile economice obiective** care guvernează funcționarea și dezvoltarea economiei socialiste și la elaborarea unei **concepții unitare**, cuprinzătoare și originale despre **conducerea științifică** a operei de făurire și dezvoltare neîntrecută a modului de producție socialist, care fundamentează locul și rolul partidului comunist, modul de realizare a rolului său conducător, locul și funcțiile statului socialist, al organizațiilor de masă și obștești, principiile, cadrul constituțional organizatoric, conținutul și mecanismul **autoconducerii muncitorești**. Studiînd permanent realitatea economico-socială, nivelul dezvoltării economico-sociale a țării, structura ei, contradicțiile funcționării și dezvoltării acesteia, tovarășul Nicolae Ceaușescu a demonstrat cuprinzător necesitatea obiectivă a trecerii la un nou mecanism **economic-financiar**, a elaborat **principiile** pe care acesta trebuie să se întemeieze pentru a asigura autogestiunea și autofinanțarea tuturor unităților economico-sociale și creșterea sistematică a rentabilității și eficienței întregii activități economico-sociale. Schișind o foarte sumară tablă de materii a operei economice a secretarului general al partidului, adevărul ne obligă să adăugăm la cele menționate pînă acum și alte capitole tot așa de importante. Printre acestea se numără concepția sa despre **rolul determinant al efortului propriu** în creșterea și dezvoltarea economică, despre repartizarea optimă a veniturii naționale în fond de acumulare și de consum, direcțiile principale ale politicii de investiții și creșterea sistematică a eficienței lor, promovarea științei, tehnicii și tehnologiei avansate în toate domeniile de activitate, utilizarea intensivă a tuturor factorilor de producție, **accentuarea caracterului intensiv** al procesului de reproducție socialistă lărgită, despre necesitatea și căile de reducere și apoi lichidare a decalajului față de țările avansate din punct de vedere economic.

Un alt capitol de cea mai mare însemnătate teoretică și actualitate practică al operei științifice a secretarului general al partidului îl constituie cercetarea temeinică a **contradicțiilor** în condițiile socialismului. Cititorul acestei opere va găsi o realistă abordare a acțiunii legii dialecticii a unității și luptei contrariilor în condițiile societății socialiste, o cuprinzătoare demonstrație a cauzelor obiective și subiective care generează existența și mișcarea contradicțiilor, a conținutului și caracterului lor, ca și a modalităților de studiere, rezolvare, depășire și înlăturare a contradicțiilor⁸⁾. În afară de cercetarea problemelor generale ale nașterii, acțiunii și rezolvării contradicțiilor în societatea socialistă, secretarul general a analizat numeroase contradicții concrete ce s-au manifestat sau se manifestă în această societate. Pentru ilustrare amintim contradicțiile dintre forțele productive și relațiile economice, dintre oraș și sat, dintre nou și vechi, dintre trebuințe și producție, dintre baza economică și suprastructură. Teoria despre contradicții în condițiile socialismului a fost întregită de raportul prezentat la Conferința Națională a partidului din decembrie 1982, unde sînt analizate o serie de contradicții care există în prezent în economia noastră națională și anume: **contradicția concretizată în disproporția dintre industria prelucrătoare, pe de o parte, și baza energetică și de materii prime, pe de altă parte**; **contradicția dintre dezvoltarea puternică a industriei și dezvoltarea mai înceată a agriculturii**; **contradicția dintre cerințele de consum și nivelul producției bunurilor de consum**; **contradicțiile dintre nivelul dezvoltării forțelor productive și nivelul de pregătire profesională, tehnică a maselor**⁹⁾.

prof. dr. Aurel NEGUCIOIU

Alte importante aspecte ale amplei și valoroasei creații științifice a tovarășului Nicolae Ceaușescu vor fi tratate într-un studiu ce va fi publicat în numărul viitor al revistei.

3) Nicolae Ceaușescu, România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 4, Ed. politică, București, 1979, p. 236.

4) Idem.

5) Nicolae Ceaușescu, Expunere cu privire la stadiul actual al edificării socialismului în țara noastră, la problemele teoretice ideologice și activitatea politic-educativă a partidului, prezentată la plenara C.C. al P.C.R., 1—2 iunie 1982, Ed. politică, București, 1982, p. 57.

6) Nicolae Ceaușescu, România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 10, Ed. politică, București, 1980, p. 191-195.

7) Vezi Nicolae Ceaușescu, Raport la Conferința Națională a P.C.R. 16-18 decembrie 1982, Ed. politică, București, 1982, p. 13-14.

8) Vezi Nicolae Ceaușescu, România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 6, Ed. politică, București 1972, p. 646-648 și 904; vol. 7, Ed. politică, București, 1973, p. 543-549.

9) Vezi Nicolae Ceaușescu, Raport la Conferința Națională a P.C.R., 16-18 decembrie 1982, Ed. politică, București, 1982, p. 38-41.

Concepție revoluționară originală cu privire la creșterea rolului conducător al partidului în etapa actuală de dezvoltare a patriei noastre

INTREGUL popor român aduce un călduros omagiu conducătorului partidului și statului nostru, tovarășului Nicolae Ceaușescu, cu prilejul aniversării a 50 de ani de activitate revoluționară și a zilei sale de naștere. Tovarășul Nicolae Ceaușescu este înconjurat cu profunde sentimente de stimă, dragoste și prețuire de poporul nostru datorită contribuției inestimabile adusă — încă din frageda tinerețe — la mișcarea revoluționară inițiată și condusă de P.C.R. precum și rolului hotărâtor pe care îl îndeplinește în conducerea întregii activități politice și economico-sociale desfășurate în perioada de cînd se află la cîrma țării.

Dezvoltarea României contemporane constituie o pildă strălucită de valorificare a resurselor și capacităților unui popor angajat conștient pe un drum cu perspective clar definite de Partidul Comunist Român în fruntea căruia se află de aproape două decenii tovarășul Nicolae Ceaușescu. Istoria noastră este presărată, după cum se știe, de perioade dramatice, care ne-au amenințat însăși ființa națională. Dar poate tocmai aici, la răscrucele istoriei, s-au declanșat, s-au acumulat și au fost sublimate forțe care exprimă, autentic și plenar, virtualitățile maseilor populare, care au știut să concentreze în momentele cheie ale existenței și luptei poporului român acele capacități de natură să afirme și să înalțe originalitatea și unicitatea ființei sale.

Continuator al tradițiilor patriotice și revoluționare ale poporului român, P.C.R. a condus și organizat marile transformări revoluționare ce au avut loc în țara noastră în anii construcției socialiste care au cuprins, practic, toate domeniile vieții sociale. Sintetic prezentate, aceste transformări au dus, într-o perioadă istorică scurtă, la trecerea de la un sistem de organizare socială burghez, cu puternice rămășițe feudale, la o ordine socială care a lichidat pentru totdeauna exploatarea omului de către om; relațiile sociale socialiste au fost generalizate, s-au creat condițiile pentru apariția și consolidarea unei structuri sociale cu caracter unitar în cadrul căreia clase și categorii sociale, între care au dispărut contradicțiile și conflictele de interese, se afirmă ca un ansamblu uman cimentat prin cooperare și efort comun pentru dezvoltarea societății noastre în pas cu cerințele progresului și civilizației.

Se cuvine să subliniem momentul — de însemnătate esențială pentru destinul poporului nostru — marcat de Congresul al IX-lea al partidului care constituie unul din reperatele cardinale ale acestor realizări istorice; el face parte din categoria acelor momente în care un popor devine conștient de el însuși și de epoca pe care o trăiește și își fixează, pentru un timp îndelungat, direcțiile fundamentale de evoluție și dezvoltare social-istorică. Analiza temeinică și viguroasă a condițiilor pentru afirmarea deplină a potențialului material și uman al țării înțeprensă cu acest prilej — sub conducerea și din inițiativa secretarului general al partidului —, caracterul cuprinzător, științific al obiectivelor stabilite, definirea clară a mijloacelor pentru realizarea lor constituie tot atîtea constante ale activității practice și teoretice a partidului nostru în ultimii 17 ani. Susțin aceste afirmații înseși cuvintele secretarului general al partidului nostru, rostite cu prilejul aniversării a 15 ani de la Congresul al IX-lea al partidului: „Pot afirma că dacă vremea și istoria s-ar putea întoarce înapoi și am fi astăzi în ziua deschiderii Congresului al IX-lea așa face totul pentru a înfăptui aceeași politică. Prin această nu vreau să spun că totul a fost perfect, că în realizarea hotărîrilor Congresului al IX-lea și ale congreselor următoare nu s-au comis și o serie de greșeli, nu au existat și lipsuri. Dar, linia generală, atît în politica internă, cît și în politica internațională, a fost justă și nu i-aș aduce — cu experiența de acum, dacă am fi în fața Congresului al IX-lea

— nici o modificare. Dacă am fi avut experiența de astăzi — din punct de vedere organizatoric, al activității practice — am fi pus poate un accent mai mare pe unele aspecte și am fi lucrat, cred, mai bine ca să evităm unele din greșelile care s-au făcut. Dar, am adopta aceeași politică, bazată pe concepția revoluționară a socialismului științific, pe materialismul dialectic și istoric, pentru că această concepție revoluționară a corespuns pe deplin realităților României.“

În acest spirit, cel al unei viziuni consecvent dialectice asupra proceselor sociale, naționale și internaționale, partidul nostru analizează sistematic fenomene și procese semnificative ale epocii contemporane, practică o atitudine revoluționară, critică și autocritică, față de rezultatele obținute în edificarea noii societăți, inițiază și organizează, ori de cîte ori necesitățile o cer, aplicarea unor măsuri menite să perfecționeze planificarea și conducerea științifică a întregii activități social-economice și politice, promovarea cu consecvență și eficacitate a noului în toate domeniile vieții noastre sociale. Continuitatea și stabilitatea dezvoltării multilaterale a țării, ritmurile ridicate în realizarea întregului sistem de indicatori economico-sociali înregistrate în dezvoltarea patriei noastre, perspectivele realiste din care sînt elaborate prognozele și strategiile de ansamblu ale dezvoltării pînă la finele acestui veac atestă, cu evidența faptelor, forța unei viziuni teoretice și practice consecvent revoluționare, care, întruchipată în practica social-politică, a devenit o forță materială nemijlocită a procesului de construire a socialismului și comunismului în țara noastră.

Iată de ce, o caracteristică fundamentală a rolului conducător al partidului în actuala etapă de dezvoltare a României o constituie promovarea spiritului creator și a cutezanței revoluționare în stabilirea și realizarea obiectivelor dezvoltării materiale și spirituale a societății noastre socialiste. În continuă mișcare și elaborare pe spații teoretice vaste, în confruntare permanentă cu cele mai subtile tendințe de schimbare din realitate, concepția social-politică a partidului nostru constituie un aport inestimabil la încadrarea definitivă a României socialiste într-un mers ascendent pe cele mai înalte culmi de civilizație și progres. Cutezanța revoluționară specifică partidului nostru, întregii concepții și activității a tovarășului Nicolae Ceaușescu, dovedește sesizarea spiritului profund al concepției revoluționare a clasei muncitoare pentru care confruntarea tezelor teoretice generale cu o realitate socială mereu în schimbare reprezintă una din condițiile *sine-qua-non* ale vitalității sale. Materialismul dialectic și istoric este străin — prin esența sa — oricărui dogmatism, oricărei îngustimi teoretice și oricărui sectarism practic. Receptiv la tendințele înnoitoare din cunoașterea umană, la cele mai subtile modificări în dinamica realului, partidul nostru a elaborat și elaborează răspunsuri și soluții noi la probleme noi, specifice actualului stadiu de dezvoltare a țării noastre, reușind să armonizeze fertil mișcarea politică reală pe care o reprezintă cu revoluția tehnico-științifică actuală, cu tendințele noi din cele mai diverse domenii ale vieții sociale.

Un exemplu elocvent al acestei atitudini îl constituie gîndirea economică promovată de partidul nostru. Într-o lume frămîntată de contradicții în care unilateralitatea creșterii economice este o trăsătură constantă, care, la rîndul ei, generează noi contradicții și noi unilateralități, Partidul Comunist Român a lansat o perspectivă cuprinzătoare și multilaterală atît asupra dezvoltării economico-sociale cît și asupra raporturilor de tip economic ce se stabilesc pe plan internațional. În această perspectivă, caracterul tot mai social al conceperii și realizării programelor economice reclamă nu numai măsuri care să mobilizeze mijloace sociale noi, în scopuri economice, așa cum procedează de multă vreme țările capitaliste dezvoltate, ci și introdu-

Vizitele de lucru în județe, în unități economice și sociale, contactul direct cu oamenii muncii, consultarea lor asupra problemelor concrete ale construcției socialiste, consfătuirile cu cadre de conducere și specialiști din toate ramurile economiei fac inseparabil parte din stilul de muncă și programul de lucru al tovarășului Nicolae Ceaușescu. Dragostea și stima cu care este întâmpinat pretutindeni, fermitatea cu care sint puse în practică indicațiile și recomandările sale atestă unitatea de nezdruccinat a poporului în jurul partidului, a secretarului său general. În imagine: moment din timpul recente vizite de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu în întreprinderi industriale din Brașov

ceea în fundamentarea acestor programe a unor motivații sociale noi, care să ducă la subordonarea tot mai eficace a creșterii economice față de dezvoltarea socială generală și nu invers. Conceptul de multilateralitate a dezvoltării — definit și fundamentat în mod magistral de tovarășul Nicolae Ceaușescu — a devenit astfel conceptul cheie al viziunii teoretico-ideologice a partidului.

Analizând particularitățile procesului revoluționar actual pe care îl străbate țara noastră, tovarășul Nicolae Ceaușescu spune: „Pornim constant de la faptul că socialismul, societatea socialistă multilateral dezvoltată și comunismul nu se pot realiza decît cu participarea activă și conștientă a întregului popor și trebuie să facem totul ca poporul să fie făuritorul conștient al propriului său destin.

În aceste condiții va avea loc creșterea și mai puternică a rolului conducător al partidului, care va trebui să acționeze cu hotărîre împotriva vechiului, ce nu mai corespunde cerințelor dezvoltării sociale, să sesizeze noul și să-l promoveze cu curaj și fermitate în toate domeniile de activitate. Pornind de la faptul că lupta dintre nou și vechi va continua să se manifeste în întreaga perioadă de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și a comunismului, că vor apărea continuu contradicții în diferite domenii de activitate, partidului îi revine rolul de a sesiza la timp apariția diferitelor contradicții și de a acționa pentru înlăturarea lor, de a da curs și a asigura afirmarea cu putere a noului, de a acționa pentru dezvoltarea continuă a forțelor de producție, pentru perfecționarea relațiilor de producție și sociale, a organizării întregii societăți socialiste și comuniste pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și cunoașterii umane“.

Concepția asupra rolului conducător al partidului trebuie înnoită pe măsura schimbării sarcinilor pe care partidul este chemat să le îndeplinească. În acest sens, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia:

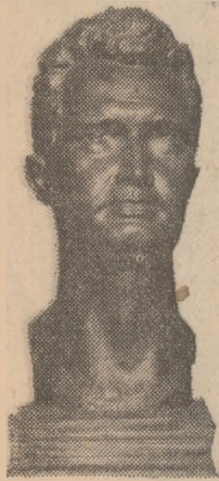
„Noi vorbim foarte mult despre rolul conducător al partidului, dar aceasta trebuie să fie înțeleasă într-un mod nou, ținîndu-se seama de schimbările și transformările care s-au produs în societatea socialistă... Este evident că nu mai putem judeca rolul partidului în concepția de acum 60 de ani, cînd a fost creat, nici în concepția de acum 50 de ani... nici chiar de acum 10 ani. Partidul, ca orice organism viu, ca orice organism politic, a suferit și suferă transformări; el trebuie să se transforme în raport cu schimbările care au loc în societate... Chiar problema noțiunii de «partid de avangardă» trebuie, într-un anumit sens, să fie înțeleasă și ea într-un mod nou. Partidul nostru nu poate fi numai avangardă: 3 000 000 de oameni nu se

pot transforma în avangardă. De aceea, noi trebuie să analizăm mai temeinic problema rolului conducător al partidului, nu în concepția îngustă că partidul stă undeva și comandă, iar alții trebuie să execute.“

Sînt înmănușate aici în chip magistral principalele linii de forță ale reevaluărilor necesare privind rolul conducător al partidului comunist în societatea socialistă și a modului în care partidul își poate îndeplini acest rol în actuala etapă de dezvoltare a României. Înainte de toate este relevantă necesitatea ca rolul partidului să fie înțeles în raport direct cu schimbările care s-au produs în societatea socialistă. Astăzi, Partidul Comunist Român este un partid de guvernămînt, cuprînzînd în rîndurile sale 15% din populația țării. Rolul lui în societatea socialistă a crescut considerabil pe măsura creșterii gradului de dezvoltare și de complexitate a vieții noastre sociale. În aceste condiții, atît formele de conducere și execuție a politicii sale, cît și cele de legătură cu masele populare s-au perfecționat și trebuie să se perfecționeze continuu. De aceea, preocuparea pentru dezvoltarea funcțiilor partidului în societate, pentru perfecționarea continuă a activității sale, inclusiv a structurilor organizatorice, constituie o preocupare constantă în practica revoluționară a partidului nostru. Partidul Comunist Român își îndeplinește, înainte de toate, rolul său conducător prin integrarea sa organică în societate, devenind, astfel, centrul vital al națiunii noastre socialiste. În acest fel își îndeplinește partidul rolul său de avangardă în actualul stadiu de dezvoltare a patriei. Partidul devine tot mai mult centrul vital al inițiativei sociale, de la care pornesc și la care se întorc cele mai înaintate idei și proiecte de înnoire revoluționară a întregii societăți, în cadrul căreia partidul constituie liantul energiilor și activităților creatoare. Capacitatea sa de creație, de invenție socială se dezvoltă totem pe măsura creșterii forței sale organizatorice de cuprindere și stimulare a celor mai avansate tendințe ce le dezvoltă atît procesul dezvoltării sociale, cît și cel al dezvoltării și potențării conștiinței comuniste. Așa au fost posibile contribuții dintre cele mai valoroase pe care Partidul Comunist Român le-a adus la dezvoltarea concepției revoluționare contemporane: definirea etapei actuale de dezvoltare a societății noastre socialiste; instituirea unui sistem original de conducere socială; definirea și reevaluarea rolului conștiinței socialiste, a rolului națiunii în epoca contemporană și, ca un corolar, reevaluarea concepției

Nicolae LOTREANU,
Radu FILIP

(Continuare în pag. 8)

Coordonate ale concepției științifice a tovarășului Nicolae Ceaușescu privind creșterea echilibrată a economiei

MARILE SUCESE obținute de economia românească în anii construcției socialiste prezintă anvergura cea mai înaltă în anii de cînd la cîrma partidului și statului se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al partidului și poporului nostru, conducător strălucit al României socialiste, personalitate proeminentă a contemporaneității. În gîndul și fapta sa tovarășul Nicolae Ceaușescu întruchipează idealurile cele mai nobile ale poporului, năzuințele sale de pace și dreptate națională și socială. La omagierea a cincizeci de ani de activitate revoluționară și aniversarea zilei sale de naștere, comuniștii, întregul nostru popor își exprimă marea recunoștință celui care conduce în chip magistral destinele României.

De aproape 18 ani, evoluția economiei românești, a întregii vieți economico-sociale a țării se desfășoară în condițiile unei concepții științifice originale asupra progresului României, avînd la bază legile generale ale dezvoltării, aplicate la condițiile economice, sociale, politice, istorice concrete ale României. În acest răstimp, în țara noastră s-au dezvoltat puternic forțele de producție, s-a amplificat și modernizat baza tehnico-materială a societății, rolul științei și tehnicii în dezvoltarea forțelor de producție a devenit hotărîtor, s-a dat un puternic avînt energiei maselor, care participă cu entuziasm și devotament la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate. De asemenea, s-au produs mutații calitative de amploare în structura socială a țării, s-a întărit și dezvoltat continuu proprietatea întregului popor, a crescut, la cote altă dată nici măcar gîndite, nivelul de trai și de civilizație al oamenilor muncii. Toate aceste mărețe împliniri se leagă indisolubil de strălucita activitate revoluționară desfășurată în fruntea partidului și statului de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului și președintele țării.

Sistem complex și echilibrat al proporțiilor economice

UNA DIN EXPRESIILE cele mai importante ale clarviziunii științifice și realismului profund care caracterizează întreaga politică economică a partidului are în vedere dezvoltarea susținută a celor două ramuri de bază ale economiei — industria și agricultura, creșterea echilibrată a întregii economii — factor fundamental pentru sporirea accelerată a venitului național și bunăstării materiale și spirituale a poporului. La cîteva din aspectele circumscrise în acest cadru ne vom referi în cele ce urmează.

În concepția partidului nostru, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, raporturile dintre producția socială și nevoia socială, dintre producție și consum, dintre consum și acumulare, dintre producția mijloacelor de producție și producția bunurilor de consum, dintre industrie și agricultură, sau dintre acestea de pe urmă, pe de o parte, și circulația mărfurilor și transportul, pe de altă parte, cele din interiorul fiecărei ramuri în parte ș.a. se află în continuă dinamică, dar și într-un continuu echilibru. În acest context, mai ales odată cu ultimul cincinal încheiat, structurile și reorientările în producția socială au fost și sînt în mare măsură influențate de tendințele care au loc în domeniul resurselor energetice și de materii prime, implicit de restricțiile pe care acestea le ridică, precum și de relațiile economice externe, de evoluția complexă și contradictorie a fenomenelor pieței mondiale. Deopotrivă, configurația sistemului proporțiilor economice

prezintă modificări determinate de progresul economic și științific care, antrenînd dezvoltarea forțelor de producție și diversificarea nevoilor sociale, conduce la apariția de ramuri și subramuri noi, simultan cu lărgirea sau restrîngerea altor activități.

Legat de aceasta, trebuie arătat că de mai bine de un deceniu și jumătate s-a pus accentul pe ramurile de înaltă tehnicitate ale industriei, care valorifică în mod superior, potențialul de materii prime și forță de muncă al țării. În această perioadă plină de efervescentă creație au apărut noi subramuri și produse inexistente în trecut — producția de utilaje tehnologice de înaltă tehnicitate și complexitate, mașinile grele și mașini-agregat multifuncționale, operaționale, cu comandă program, electronizate, motoare cu combustie internă, tractoare de mare putere și mobilitate, autoturisme, aeronave, componente electronice de performanță, calcula-

Principali indicatori ai dezvoltării economiei românești
1950 = 100

	1955	1965	1980	1981
Populația ocupată	111,8	115,6	123,6	123,9
Numărul personalului muncitor	139	203	346	350
Produsul social	186	414	15 ori	15 ori
Venitul național	192	4,3	15 ori	15 ori
Producția industrială	202	649	33 ori	34 ori
Producția agricolă	162	193	349	346

toare electronice, aparatură modernă de radio-telecomunicații, nave maritime și utilaje tehnologice de transport de mare tonaj, utilaj tehnologic petrolier de mare performanță, instalații de foraj marin —, s-a extins gama produselor agro-alimentare, a producției industriei ușoare și altele.

Tocmai în aceste condiții industria românească, construită în dimensiunile ei majore în anii socializării, diversificată și repartizată rațional pe întregul teritoriu al țării, produce azi de circa 50 de ori mai mult decît în anul 1938. „Dacă nu am fi realizat o asemenea industrializare a țării — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — România ar fi rămas pentru o vreme îndelungată într-o stare de înapoiere, care ar fi afectat grav construcția socialismului, munca și viața poporului nostru”.

Avînd la bază o industrie puternică, s-au putut dezvolta toate celelalte ramuri de activitate, și în primul rînd agricultura, a cărei producție globală a sporit de 3 ori și jumătate, iar ca rezultat al dezvoltării puternice a forțelor de producție, venitul național este în prezent de 15 ori mai mare decît în 1950. Politica realistă cu privire la utilizarea venitului național a permis împlinirea unor ample programe de investiții, care au asigurat și asigură dezvoltarea forțelor de producție, amplificarea tuturor activităților sociale (vezi tabelul).

Dinamica dezvoltării : opțiuni, componente, efecte

ÎN ACEȘTI ANI a devenit cu mult mai complex sistemul proporțiilor, al legăturilor economice care se relevă în dezvoltarea coordonată a întregului mecanism economic național. Această complexitate este cu atît mai evidentă în prezent, cînd schimbările se produc cu mare rapiditate, cînd acționează tot mai puternic așa-numita lege de antrenare sau de propagare a efectelor atît pe plan intern, în cadrul rela-

țiilor dintre sectoare, ramuri, subramuri, dintre unități industriale și altele, cât și în cadrul raporturilor dintre economia națională și cea mondială, dintre piața internă și piața externă. Este un mare merit al secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, elaborarea unui model propriu al dezvoltării noastre economice în etapa actuală, a unui model echilibrat și dinamic în condițiile în care pe plan internațional economiile statelor prezintă ritmuri scăzute, chiar negative, și acționează cu o deosebită severitate restricțiile crizei de materii prime și resurse energetice, instabilitatea profundă a economiei mondiale.

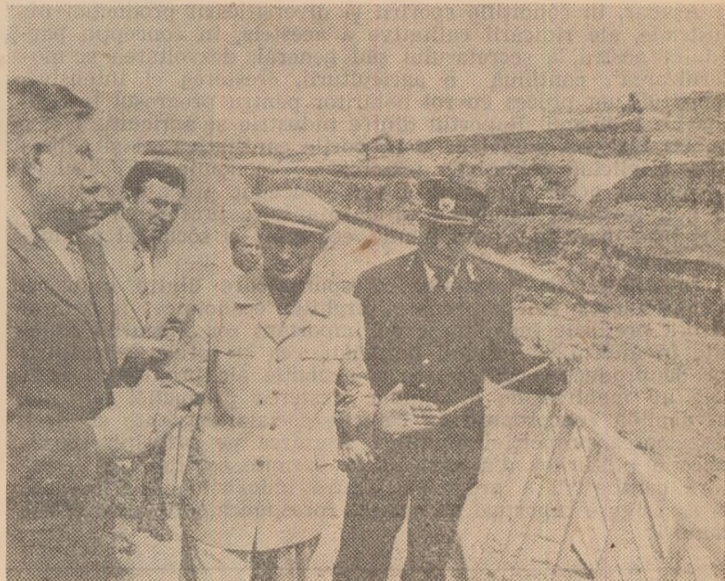
Prezintă, desigur, interes câteva detalii în acest cadru. Apariția unor ramuri și subramuri ale producției industriale, ea și dezvoltarea celor existente determină apariția altor genuri de activități industriale conexe cu cele anterioare, ceea ce contribuie la realizarea dinamismului economic și în sistemul proporțiilor. Este cazul, de exemplu, al extinderii activității de reparare și întreținere a echipamentelor tehnice de calcul electronic, a altor mijloace de muncă moderne precum și a o serie de bunuri de consum personal de folosință îndelungată, este cazul activității de desfășurare a mărfurilor, de transporturi și telecomunicații și altele. Reținem, în mod deosebit, extinderea și diversificarea serviciilor — productive și neproductive — care ocupă un loc din ce în ce mai important în ansamblul activității economice, necesitând permanentizarea unor ritmuri ridicate de dezvoltare.

O altă chestiune acum. Progresul științific și tehnologic conduce nu numai la sporirea complexității sistemului proporțiilor economice; promovarea acestuia creează totodată și condiții de rezolvare, de depășire a greutăților, a limitelor ce se pot ivi în rezolvarea optimă a sarcinilor dezvoltării economice. Astfel, ca urmare a dezvoltării puternice a activității de cercetare științifică — condusă cu înaltă competență de tovarăsa academician dr. ing. Elena Ceaușescu, savant de renume mondial, a implicării științei în toate componentele producției materiale, ca urmare a creșterii productivității, asistăm la o micșorare a necesarului de fonduri de producție și de forță de muncă pe unitate de efect util realizat. În aceste condiții apar anumite disponibilități de forță de muncă și mijloace de producție, ce pot fi folosite în alte ramuri, inclusiv în cadrul celor nou apărute.

Cele arătate îndrituiesc concluzia că ritmurile de dezvoltare economică a ramurilor și subramurilor trebuie să fie variate, atât între ele, cât și de la o perioadă la alta, potrivit însăși trebuințelor societății, diferite de la o etapă la alta. În acest cadru se poate spune că o proporție economică fundamentală, de care depinde dezvoltarea echilibrată a economiei, progresul economic de ansamblu este cea dintre producția mijloacelor de producție și producția bunurilor de consum. Pe măsura dezvoltării bazei tehnico-materiale, a asigurării aparatului de producție continuu îmbunătățit și necesar alt sferii productive cât și celei neproductive, s-au creat și se creează condițiile necesare apropiării ritmurilor de creștere a producției celor două sectoare. Coeficientul de devansare în cadrul producției industriale, a ritmului mediu anual de creștere a grupei B de către ritmul mediu anual de creștere a grupei A este, în mare parte, diferit de la un cincinal la altul și cu tendința generală de diminuare. În întreaga perioadă 1951—1981, ritmul mediu anual de creștere al producției globale industriale a fost astfel de circa 12%, al grupei A de circa 13% și al grupei B de circa 10%, iar coeficientul de devansare a fost de aproximativ de 1,3; în intervalul de timp 1966—1981, ritmul mediu anual de creștere a producției globale industriale a fost de circa 10%, iar în cadrul acesteia — la grupa A — 11,6% la grupa B — 9,1%, coeficientul de devansare fiind de 1,3; în perioada ceva mai apropiată, 1971—1981, ritmul mediu anual de sporire a producției globale industriale a fost de 10,4%, al grupei A 11%, al grupei B 8,5%, iar coeficientul de devansare a fost și el redus. După cum este ilustrat și de cifre, cu deosebire în anii de după 1965, partidul, ținând seama de rolul hotărîtor al ramurilor producătoare de mijloace de producție în ansamblul dezvoltării economice, a militat împotriva fetișizării creșterii mai mult decît este necesar a producției sectorului I, pentru o abordare realistă a creșterii economice, care să aibă în vedere condițiile și mai ales cerințele existente.

O calitate superioară în activitate: funcțiuni multiple în asigurarea obiectivelor propuse

TRECEREA la o calitate superioară în întreaga activitate economică accentuează, așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, latura intensivă a dezvoltării. Lărgirea dimensiunilor producției depinde nu numai de cantitatea de mijloace de producție antrenată în activitate, ci mai ales de calitatea lor, de calitatea activității. În acest cadru, în condițiile pro-

Asigurarea bazei de materii prime și energetice constituie o preocupare primordială în activitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu. La Conferința Națională a P.C.R. a fost adoptat programul special de dezvoltare a bazei energetice a țării pînă în 1990, care atribuie sporirii producției de cărbune un rol de prim rang

movării susținute a progresului tehnic, diversificării și flexibilității producției industriale, robotizării și cibernetizării, amplificării gradului de calificare a forței de muncă, reținem că ritmul de sporire a producției materiale și a economiei se bazează în tot mai mare măsură pe suportul sporirii accentuate a productivității muncii. Tehnologia avansată influențează proporțiile economice prin randamentul mereu sporit al mijloacelor de producție, al unei forțe de muncă ce dobîndește o calificare din ce în ce mai înaltă. După cum se știe, economia țării noastre dispune în prezent de o puternică bază tehnico-materială, ceea ce permite ca în cincinalul 1981—1985 să se acționeze nu atât pentru crearea de noi obiective industriale, cât mai ales pentru creșterea nivelului tehnologic și utilizarea cât mai eficientă a capacităților de producție de care dispunem. Așa cum a menționat tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a partidului, dezvoltarea accentuată și în continuare a economiei țării noastre are în vedere creșterea pe mai departe a producției industriale, dar aceasta mai ales prin adîncirea gradului de prelucrare a materiilor prime și materialelor, prin valorificarea lor superioară, corespunzător posibilităților deja create. Tocmai în acest context de economisire, calitate și eficiență, și avînd în vedere restricțiile de pe plan mondial, a fost formulat obiectivul de cea mai mare importanță al asigurării independenței energetice a țării.

În toate măsurile inițiate de secretarul general al partidului se relevă cu pregnanță grija pentru menținerea la cote înalte a factorului de bază și antrenant al progresului economic de ansamblu a țării și anume dezvoltarea calitativă și intensivă a industriei. Această politică răspunde cerințelor și exigențelor unui progres temeinic al țării, pentru prezent și perspectivă.

În sistemul proporțiilor economice menit să asigure, să fundamenteze tocmă dezvoltarea armonioasă a economiei, un loc important îl ocupă raportul dintre industrie și agricultură. Ca o expresie semnificativă a caracterului realist al politicii partidului nostru, a caracterului creator al acestei politici se impune subliniat faptul că în perioada anilor de după cel de al IX-lea Congres, în elaborarea strategiei dezvoltării și modernizării continue a economiei românești, a fost reevaluat locul agriculturii în economie, agricultura fiind apreciată ca o ramură de bază. Avînd în vedere valențele de mare însemnătate ale agriculturii pentru progresul economiei — sursă de materii prime regenerabile pentru industrie, bază de produse agroalimentare pentru populație, posibilitatea creării unor disponibilități pentru export — tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta: „Privind în perspectivă, economia României va trebui să se bazeze pe o industrie modernă, puternic dezvoltată, pe o agricultură modernă de înaltă productivitate, continuînd să rămînă și în viitor o țară industrial-agrară”.

Așadar, în condițiile sporirii și diversificării producției industriale, ale ridicării calitative a acesteia, în concepția partidului nostru, a secretarului său general, dezvoltarea și modernizarea continuă a agriculturii, creșterea ei intensivă, constituie un proces cu rol hotărâtor pentru progresul întregii noastre economii. Raportul dintre industrie și agricultură este înțeles însă nu numai ca o proporție cantitativă, ci și calitativă, implicând schimbări temeinice, economice și sociale. Tocmai în această lumină a fost conceput procesul complex al noii revoluții agrare, a cărei înfăptuire presupune mobilizarea însemnate în planul tehnic, economic și social al producției agricole.

În asigurarea proporției corespunzătoare dintre industrie și agricultură sînt antrenate pirghiile economice, în cadrul cărora prețurile îndeplinesc un important rol. Măsurile adoptate în anul 1982 privind îmbunătățirea și corelarea prețurilor de producție, contractare și achiziție ale produselor agricole au menirea de a stimula creșterea producției agricole, în deplină concordanță cu cererile sociale existente și, deci, respectarea proporției amintite. Așezarea pe principii economice a prețurilor din agricultură permite ca, dincolo de latura cantitativă a proporției dintre industrie și agricultură, să se asigure raporturi economice corespunzătoare între aceste ramuri.

CONCEPȚIE REVOLUȚIONARĂ ORIGINALĂ

(Urmare din pag. 5)

noastre privind rolul conducător al partidului comunist în societatea socialistă. S-au precizat și dezvoltat, astfel, elementele unei concepții proprii asupra construcției socialiste care valorifică, în mod creator, pe măsura originalității poporului chemat să înfăptuiască această operă istorică, teoria revoluționară a clasei muncitoare — condiție fără de care această concepție și-ar refuza propria sa vitalitate. Este meritul partidului nostru de a fi înțeles adevărul esențial că doar în măsura în care o națiune care a trecut pe calea socialismului și comunismului își găsește expresia sa specifică atât în obiectivele stabilite, cât și în mijloacele la care recurge, prin care își valorifică potențialul său creator în consens cu aspirațiile și tradițiile sale istorice, poate constitui, prin ea însăși, o contribuție la tezaurul practic și teoretic al socialismului și comunismului în general.

Creșterea rolului conducător al partidului, conducerea de către partid a întregului sistem social asigură evitarea neglijării sau rămîinerii în urmă a altor elemente care compun sistemul nostru de conducere socială. Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, în raportul prezentat la recenta Conferință Națională a partidului, „întărirea rolului de forță politică conducătoare a partidului în toate sectoarele de activitate nu trebuie să ducă în nici un moment la diminuarea rolului statului socialist ca organ unitar de conducere a activității poporului în construirea socialismului și comunismului. Rolul de forță politică conducătoare al partidului impune o acțiune permanentă pentru creșterea răspunderii organelor de stat și a organismelor democratice de conducere a societății. Partidului îi revine misiunea de a acționa permanent pentru perfecționarea și creșterea rolului statului, a tuturor organismelor democratice, în toate sectoarele de activitate”.

Fără îndoială că ceea ce conferă statului un loc aparte în sistemul organizării politice a societății rezultă din dreptul său exclusiv de a adopta decizii obligatorii care iau formă de legi, decrete și alte acte normative, ori de aplicare a legii, a cărei respectare poate fi garantată, la nevoie prin mijloace de coerciție ale aparatului de stat. În același timp îi revine partidului misiunea de a influența creșterea contribuției statului în conducerea și organizarea științifică a societății, precum și dezvoltarea funcțiilor sale pe măsură ce activitatea statală se împletește tot mai mult cu activitatea organismelor democrației muncitorești ce nu au un caracter statal, cu cea a organizațiilor de masă și obștești de la nivelul de bază pînă la nivel central. Realitatea vieții noastre sociale și politice, democrația consecventă promovată de partid infirmă cu evidența faptelor încercările ideologiei burghize de a deforma interpretarea relațiilor dintre partidul comunist, stat și societate, de a mistifica realitățile susținînd că între rolul conducător al partidului — și, respectiv, creșterea acestui rol — și rolul statului și al democrației în general ar fi o antinomie și că în țările socialiste „puterea circulă în sens unic: ea coboară, dar nu urcă”.

În actuala etapă de dezvoltare a țării, caracterizată prin efortul de a obține în întreaga societate o calitate nouă, sup-

Să menționăm totodată că în concepția partidului, a tovarășului Nicolae Ceaușescu o corelare armonioasă a industriei cu agricultura presupune luarea în calcul și a unei anumite restructurări în evoluția viitoare a industriei românești, anume dezvoltarea mai accentuată a acelor subramuri prelu-crătoare care să asigure, pe de o parte, baza tehnico-materială necesară înfăptuirii noii revoluții agrare (activități ale industriei constructoare de mașini și ale industriei chimice) iar, pe de altă parte, baza tehnico-materială necesară prelucrării avansate a produselor agricole (îndeosebi activități din industria alimentară).

Desigur, problemele dezvoltării armonioase a economiei sînt mai numeroase; nu ne-am referit, de exemplu, la aspectele teritoriale care prezintă cea mai mare importanță. Dar și aspectele analizate pînă acum sînt în măsură să pună în lumină coordonate ale cursului novator imprimat dezvoltării economico-sociale a țării în anii de după 1965, strategia noastră de progres inspirată hotărâtor de gîndul și fapta marilor conducători al țării și partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ctitorul României socialiste moderne.

conf. dr. ing. Barbu Gh. PETRESCU
director general adjunct al Institutului
central de cercetări economice

rioară, creșterea și diversificarea obiectivelor și sarcinilor politice, Partidul Comunist Român cunoaște o continuă și profundă înnoire. Succesele remarcabile obținute în întreaga dezvoltare a țării, dar, mai ales, exigențele mereu sporite pe care însăși gradul înalt al acestei dezvoltări le produce, ca și dificultățile și neajunsurile ce se mai manifestă într-un domeniu sau altul obligă la eforturi și inițiative în descoperirea metodelor celor mai adecvate și eficiente pentru îndeplinirea reală a rolului conducător al partidului. De capacitatea sa de acomodare la realități noi, în continuă schimbare, de prospectarea cutezătoare a viitorului depinde pînă la urmă însăși realizarea esenței revoluționare a partidului comunist.

Pornind tocmai de la asemenea cerințe partidul nostru a fundamentat, într-o concepție atotcuprinzătoare, un ansamblu de măsuri vizînd: afirmarea și întărirea autogestunii întreprinderilor în scopul punerii de acord a mecanismului economico-financiar cu noul cadru democratic al autoconducerii; sporirea răspunderilor organizațiilor de partid și a consiliilor oamenilor muncii în elaborarea planurilor de dezvoltare a întreprinderilor; existența în fiecare întreprindere a unui buget de venituri și cheltuieli ca instrument de bază al conducerii financiare; introducerea ca indicator de bază a valorii producției nete și producției fizice, precum și perfecționarea altor indicatori economico-financiar.

Un spirit profund revoluționar, o capacitate remarcabilă de interpretare a dialecticii marxiste, un simț deosebit al realității și al perspectivei caracterizează concepția partidului nostru, a secretarului său general, asupra evoluției rolului conducător al partidului în societate și corelării optime a activităților și structurilor sale cu întreaga structură și activitate socială. Unul din scopurile fundamentale ale acestei orientări consecvent revoluționare a partidului îl constituie transformarea întregii activități și vieți sociale într-o strategie a formării și consolidării unei conștiințe socialiste active și generalizate cu rol de forță motrice a dezvoltării societății noastre.

Preocuparea constantă a partidului pentru dezvoltarea și perfecționarea activităților educative într-o relație mereu mai profundă între învățămînt—producție—practică social-politică este una din căile realizării rolului său conducător în societate. Activitatea ideologică obține astfel un contur multilateral: ea se definește atât ca un domeniu distinct al politicului, dar și ca factor interrelativ cu implicații în toate celelalte domenii ale socialului.

Diversificarea și accentuarea rolului conducător al partidului în societatea noastră socialistă constituie garanția cea mai sigură a participării conștiente a maselor largi la realizarea tuturor obiectivelor dezvoltării prezente și viitoare a patriei noastre — condiție esențială a unei acțiuni sociale de tip comunist. Iar îndeplinirea misiunii sale în actuala etapă de edificare a socialismului și comunismului este, fără îndoială, condiționată de capacitatea creatoare pe care partidul o dovedește la toate nivelurile organizării sale și în toate activitățile pe care le inițiază, organizează și conduce. Iată de ce este atât de important ca în acest spirit — cel al unei deschideri permanente spre nou și creativitate, spre o gîndire concretă, adaptată particularităților epocii, — partidul nostru, consecvent principiilor pe care nu conținește să le afirme, își continue cu perseverență liniile directoare ale politicii sale — roade ale unor vaste și profunde elaborări teoretice, ale unei remarcabile forțe de previziune și a unei experiențe istorice valoroase.

Concepție unitară și de lungă perspectivă despre industrializarea țării

ÎN EXPRESIA sa actuală, strategia de industrializare a României își află bazele teoretice în concepția elaborată după Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român din 1965, ca rezultat al unor ample eforturi științifice, ideologice și politice, în ansamblul cărora rolul decisiv a revenit tovarășului Nicolae Ceaușescu; ea s-a făcut cunoscută sub numele de **concepție unitară și de perspectivă îndelungată de industrializare a României.**

Analiza științifică, realistă a premiselor și condițiilor de dezvoltare a țării

ACEASTĂ concepție a fost reclamată atât de necesitatea fundamentării dezvoltării economico-sociale a țării în noile condiții, după încheierea etapei de generalizare a relațiilor de producție socialiste în economia națională, cât și de faptul că vechea strategie și vechea concepție de industrializare, elaborată în primii ani de făurire a noii orinduirii, erau, în multe privințe, depășite; pe de o parte, pentru că o seamă de obiective ale vechii strategii fusese deja realizate; iar pe de altă parte pentru că în raport cu cotele atinse în industrie — în 1965, producția industrială era deja de peste 11 ori mai mare ca în 1948, anul care, în teoria noastră economică, marchează începutul industrializării socialiste — cât și cu noile condiții interne și internaționale ale progresului industrial, obiectivele, precum și numeroase dintre premisele materiale și tehnice ale teoriei industrializării de până atunci deveniseră evident nesatisfăcătoare. Concepția s-a impus în contextul afirmării nete a actualei revoluții tehnico-științifice pe plan mondial și al amplelor dezbateri ideologice și politice care au caracterizat lumea socialistă începând cu mijlocul deceniului al șaselea și continuând de-a lungul întregului deceniu al șaptelea, dezbateri în cadrul cărora erau infirmate vechile precepte „triumfaliste” — care, supralicitând importanța proprietății și organizării socialiste a societății și indiferent de nivelul de dezvoltare a forțelor de producție afirmă superioritatea absolută a socialismului și subestimau importanța înnoirii vieții economico-sociale în țările socialiste.

În aceste condiții, la Congresul al IX-lea, tovarășul Nicolae Ceaușescu readeuce în centrul teoriei și practicii socialiste concluzia rolului determinant al forțelor de producție pentru progresul general uman și al oricărei țări socialiste. Pe această bază, este afirmată necesitatea absolută a dezvoltării forțelor de producție și a însușirii roadelor revoluției tehnico-științifice în toate țările lumii, inclusiv în cele socialiste, a transformării progresului tehnico-științific în obiectiv strategic fundamental al construirii și maturizării socialismului.

Concomitent, o analiză lucidă și obiectivă, străină de idei preconceptuate, pune în lumină faptul că România, în ciuda eforturilor depuse pînă atunci, și a realizărilor incontestabile, abia reușise să-și depășească condiția de țară subdezvoltată și să intre în rindurile țărilor în curs de dezvoltare. Raportate pe locuitor, nivelul venitului național și al producției industriale erau în România mai mici de 6—8 ori decît în țările socialiste cele mai dezvoltate și de cel puțin 10—15 ori decît în cele capitaliste occidentale, iar principalele rămăneri în urmă erau, evident, cele din domeniul industriei.

Insuficiența dezvoltare a industriei României la mijlocul deceniului al șaptelea era pusă în evidență, în primul rînd, de faptul că în 1965 în industrie lucra numai 19,2%, iar în sectorul secundar (întreaga industrie plus construcțiile) numai 25,5% din totalul populației ocupate, față de 56,5% în agricultură, în timp ce în țările dezvoltate procentele erau în acea vreme de 45—50% pentru sectorul secundar (după ce în numeroase dintre ele ajunseseră deja la peste 50%) și de maximum 12—15% pentru sectorul primar (agricultură, silvicultură, piscicultură). Industria României era încă rămasă în urmă din punctul de vedere al înzestrării tehnice. Productivitatea muncii în această ramură crescuse de 3,4 ori între 1951—1965, dar nivelul acesteia era de circa 3—5 ori mai scăzut decît în R.S. Cehoslovacă și R. D. Germană și de 7—9 ori decît în țările capitaliste cele mai dezvoltate. Importante erau rămănerile în urmă pe planul structurilor industriale. Deși producția de oțel a țării ajunsese la circa 3,5 milioane tone, siderurgia satisfacea doar parțial nevoile de produse siderurgice și mai ales de oțeluri aliate și înalt aliate de calitate superioară ale economiei. Construcțiile

de mașini, care asimilasera producția de tractoare, autocamioane, mașin-unelte, rulmenți etc., rămăneau totuși puțin dezvoltate și diversificate; subramurile moderne, generatoare de progres tehnic, nu fuseseră încă create sau erau abia la început. Chimia, mai ales cea fină și de tonaj mediu — subramuri reprezentative pentru o industrie modernă — aveau o pondere încă prea mică în totalul producției industriale.

În ansamblu, industria era încă departe de a fi capabilă să asigure utilizarea și reutilizarea cu tehnica cea mai nouă și la nivelul exigențelor timpului a celorlalte ramuri ale economiei naționale. Încă nesatisfăcător repartizată pe teritoriu — din cele 150 raioane administrative ale țării, circa 100 erau lipsite de mari întreprinderi industriale — industria nu era încă în stare să asigure valorificarea dorită și necesară a resurselor și posibilităților țării.

În aceste condiții, firește, **continuarea o perioadă îndelungată de timp a industrializării rapide a țării era statuată de Congresul al IX-lea ca verigă principală a dezvoltării și construcției socialiste și a progresului economic și social al României.** În concepția Partidului Comunist Român, a secretarului său general, caracterului de lungă durată al industrializării României îi era asociat caracterul de proces complex, multilateral. Departele de a aborda industrializarea ca o simplă dezvoltare a industriei sau o dezvoltare cu precădere a industriei producătoare de mijloace de producție, această concepție o consideră ca un factor de restructurare a economiei naționale, de creare a unui organism economic esențialmente nou, de adăncire și de modificare radicală a diviziunii muncii sociale, de integrare și de omogenizare a activităților economico-sociale în complexul economic național, ca un factor determinant pentru progresul economico-social general și, în același timp, ca un proces subordonat nevoilor economiei naționale și condiționat de volumul și structura resurselor economice ale țării, de nivelul și exigențele progresului celorlalte ramuri și activități economice.

O nouă orientare în domeniul promovării progresului tehnic

NOUA concepție a Partidului Comunist Român subliniază în mod deosebit necesitatea ca **la temelia proce-**

sului de continuare a industrializării țării să fie pusă tehnica cea mai înaintată, tehnica avansată a timpului. Aceasta reprezintă conținutul noii politici tehnice a partidului. Necesitatea folosirii celei mai noi tehnici a fost însă afirmată de multă vreme în România; ea a fost cuprinsă atît în strategia industrializării elaborată în 1945, cît și în toate programele și planurile cincinale pînă la Congresul al IX-lea. Dar, probabil și ca urmare a subaprecierii revoluției tehnico-științifice contemporane, investițiile industriale nu au asimilat consecvent această tehnică. Semnificațiile noi ale acestei orientări a secretarului general al partidului nostru trebuie, de aceea, căutate înaintea de toate în consecvența cu care industriei și economiei naționale în ansamblu li se pretinde asimilarea noului în tehnică și știință. În această privință, sînt edificatoare cele spuse de tovarășul Nicolae Ceaușescu încă în ianuarie 1967: „Orice soluție adoptată (de proiectare și de investiții, n.n. I.B.) trebuie să asigure realizarea celor mai buni parametri existenți pe plan mondial, iar fiecare proiect nou trebuie să ducă la îmbunătățirea continuă a acestor parametri. Acolo unde întîmpinăm greutăți, unde nu dispunem de experiența necesară, să apelăm la consultarea altor institute, a altor specialiști din țară sau din străinătate. Să introducem cu hotărîre tot ce este mai bun pe plan mondial“¹⁾

Trebuie avut, de asemenea, în vedere faptul că în politica tehnică și în concepția partidului nostru de continuare a industrializării, asimilarea tehnicii celei mai noi pe plan mondial — care reprezintă un salt peste stadii intermediare, de la tehnica deja folosită în economie, la tehnici avansate — trebuie să asigure acele avantaje care permit o creștere economică rapidă și ridicarea nivelului industriei și al economiei în general. „Trebuie să lucrăm în așa fel — spunea în continuare tovarășul Nicolae Ceaușescu — încît dezavantajul pe care îl avem datorită rămîinerii în urmă într-o serie de domenii să fie transformat — dacă se poate spune astfel — într-un avantaj, dezvoltarea economiei țării făcîndu-se pe baza celei mai înalte tehnici contemporane. În acest fel, vom grăbi ridicarea economiei României la nivelul țărilor avansate“²⁾. Pentru ca avantajele să fie maxime, saltul trebuie să fie, evident, maxim; în această privință și în condițiile unui volum limitat de investiții, o însemnătate deosebită capătă, credem, între altele, folosirea celei mai noi tehnici pentru înlocuirea celei mai

vechi tehnici folosite în economie (mai ales în agricultură).

În sfîrșit, noua politică tehnică a partidului se caracterizează prin orientarea hotărîtă spre dezvoltarea rapidă a cercetării științifice naționale, spre lichidarea rapidă a vechilor rămîineri în urmă în acest domeniu — care, în condițiile revoluției tehnico-științifice contemporane păreau a fi mai grave decît cele din domeniul producției industriale — determinate și de subaprecierea pînă la Congresul al IX-lea al partidului a rolului cercetărilor științifice naționale. Noile orientări în domeniul dezvoltării cercetărilor științifice naționale sînt sintetizate în felul următor în Programul partidului: „Cercetarea științifică va fi organizată în strînsă concordanță cu cerințele producției materiale și activității sociale, asigurîndu-se dezvoltarea corespunzătoare atît a cercetării aplicative, cît și a cercetării fundamentale de perspectivă. Ea trebuie să premerge obiectivele și necesitățile dezvoltării societății prevăzute în Programul partidului, în planurile cincinale și în prognozele pe termen lung, să acționeze pentru soluționarea din timp a acestora, dînd o perspectivă largă dezvoltării societății socialiste“³⁾

Înfăptuirea acestor orientări a fost susținută de creșterea rapidă a cheltuielilor pentru dezvoltarea științei. Între 1966—1980, volumul investițiilor în domeniul științei și al activității de deservire științifică a crescut de 6,6 ori, față de creșterea totală a investițiilor de 4,1 ori. Concomitent, s-a mărit rapid numărul personalului muncitor ocupat în sfera cercetării științifice, proiectării și dezvoltării tehnologice și cu deosebire numărul cercetătorilor științifici. Reflectare a eforturilor de înlăturare a rămîinerilor în urmă în acest domeniu, între 1966—1980 numărul acestor cercetători se triplează în România la fiecare 10 ani, față de o dublare a lor la fiecare 15 ani în țările Europei occidentale, la fiecare 10 ani în S.U.A. și la fiecare 7 ani în U.R.S.S. Să menționăm, de asemenea, că în sprijinul progresului tehnic al industriei și, în general, al economiei naționale, ca și pentru asigurarea dezvoltării rapide a cercetării științifice, concepția unitară și de lungă perspectivă a industrializării României cuprinde reorganizarea, pe baze moderne și în concordanță cu condițiile concrete ale țării, a învățămîntului.

Modernizarea structurii industriei

CONCEPȚIA unitară și de lungă perspectivă a partidului cu privire la industrializarea României preia, firește, din teoria clasică a industrializării socialiste și din strategia elaborată în 1945, teza creșterii cu precădere a producției mijloacelor de producție. Mai mult,

infirmînd valabilitatea susținerilor despre nonnecesitatea dezvoltării cu precădere a producției mijloacelor de producție în toate țările socialiste, cu o anumită circulație în deceniul al șaptelea, este afirmată hotărît necesitatea unei asemenea creșteri ca o condiție a progresului rapid și multilateral al industriei și al economiei naționale, a României. Au căpătat astfel, în acest context, o valoare excepțională spusele tovarășului Nicolae Ceaușescu: „pînă la urmă, bogăția unui popor nu constă în ceea ce consumă la un moment dat, ci în mijloacele de producție de care dispune, în capacitatea sa de a realiza o cantitate cît mai mare de bunuri materiale“⁴⁾

Creșterea cu precădere a producției mijloacelor de producție a fost însă concepută în contextul dezvoltării echilibrate a industriei și a economiei naționale în ansamblu, ca o condiție a dezvoltării rapide a producției bunurilor de consum, a agriculturii și a celorlalte ramuri. În această privință, pentru caracterizarea politicii de continuare a industrializării țării promovată de partid, o valoare deosebită au cele arătate de tovarășul Nicolae Ceaușescu încă în 1967: „Este cunoscută importanța pe care o are pentru dezvoltarea întregii economii creșterea cu precădere, în cadrul industrializării socialiste, a industriei producătoare de mijloace de producție. Dar, în același timp, experiența a dovedit cît de dăunătoare este, pentru progresul social multilateral, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului, absolutizarea, fetișizarea producției mijloacelor de producție, a industriei grele și neglijarea industriei bunurilor de consum și a agriculturii“⁵⁾. În ultimă instanță, scopul industrializării, mai arăta secretarul general al partidului, este acela de a asigura constituirea mijloacelor de producție necesare pentru utilizarea și dezvoltarea rapidă a tuturor ramurilor economiei naționale de care depinde satisfacerea cerințelor de consum ale întregului popor, precum și asigurarea mijloacelor pentru reproducția socialistă lărgită, pentru progresul continuu al societății.

Transpusă pe planul strategiei economice a partidului și în planurile cincinale de dezvoltare economică a țării, această concluzie a impus o tendință netă de apropiere continuă a ritmurilor de creștere în cele două grupe ale industriei. Astfel, dacă în ansamblul perioadei 1951—1980, ritmul mediu anual de creștere a producției industriale în ramurile grupei A a depășit de 1,36 ori pe cel al producției din grupa B, între 1966—1980 depășirea a fost de 1,30 ori, iar între 1971—1980 de 1,27 ori.

În același timp, în concordanță cu noile posibilități oferite de revoluția științifico-tehnică contemporană, cu restricțiile impuse de agravarea problemei materiilor prime și a resurselor energetice, cu noile performanțe realizate de industrie, în concepția partidului nostru se modifică, esențial, accentul pus pe dezvoltarea diferitelor ramuri. În acest context, secretarul

1) Nicolae Ceaușescu, România pe drumul desăvîririi construcției socialiste, vol. 2, București, Ed. politică, 1968, p. 173

2) Idem.

3) Programul Partidului Comunist Român de făcîrire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, București, Ed. politică, 1973, p. 95

4) Nicolae Ceaușescu, România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 7, București, Ed. politică, 1973, p. 482

5) Nicolae Ceaușescu, România pe drumul desăvîririi construcției socialiste, vol. 2, București, Ed. politică, 1968, p. 532-533

general al partidului sublinia importanța deosebită pe care o are dezvoltarea unor ramuri moderne ale industriei ca electrotehnica, electronica, mecanica fină, mașini-unelte pentru deplină punere în valoare a rezervelor agriculturii socialiste, pentru realizarea unui raport cât mai rațional între producția bunurilor de consum și producția mijloacelor de producție. Pe de altă parte, pe lângă atenuarea ritmurilor de creștere a producției de energie electrică, treptat se reduc ritmurile și în alte ramuri, în primul rând în cele din subgrupa producției de mijloace de producție pentru producția mijloacelor de producție, cum este siderurgia, dar și în altele, ca industria chimică de mare tonaj, cea a materialelor de construcție etc. Toate aceste ramuri și subramuri urmează să realizeze ritmuri de creștere inferioare ritmului mediu de creștere a producției industriale în ansamblu. În schimb, mecanica fină, producția de mașini-unelte moderne, industria electrotehnică și, mai ales, industria electronică, inclusiv a calculatoarelor — aparținând construcțiilor de mașini, și anumite industrii industrializante sau ramuri generatoare de progres tehnic — precum și subramurile chimiei fine și de mic tonaj, împreună cu alte subramuri moderne cunosc și trebuie să cunoască ritmuri înalte și foarte înalte. Ritmurile acestor subramuri rămân net superioare celor medii ale industriei, iar în condițiile scăderii ritmurilor în alte ramuri producătoare de mijloace de producție devin decisive pentru creșterea cu precădere a activităților respective.

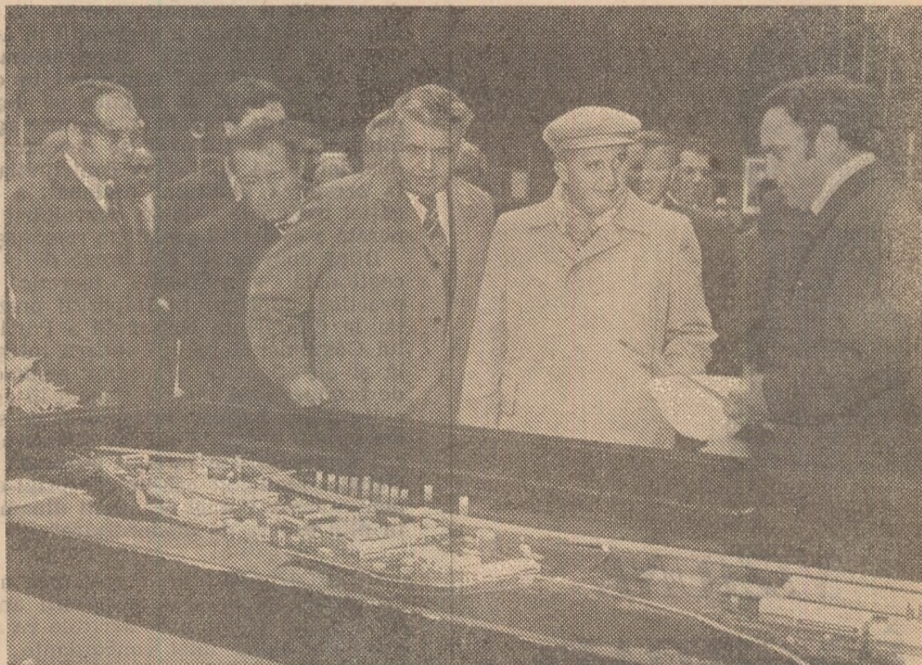
Orientările cu privire la dezvoltarea prioritară a ramurilor moderne ale industriei sînt corelate și cu un alt obiectiv al concepției de industrializare unitară și de lungă perspectivă a României, anume cu trecerea la **valorificarea superioară a resurselor energetice și de materii prime ale țării**, obiectiv care urmează să fie îndeplinit nu numai prin reducerea esențială a consumurilor specifice în ramurile industriei și ale economiei, ci și prin restructurarea industriei, adică prin reducerea ritmurilor și chiar a dimensiunilor producției în ramurile energointensive și mari consumatoare de materii prime (cu deosebire în cele care lucrează cu resurse importate) și creșterea accelerată a ramurilor care valorifică intens aceste resurse.

Îndeplinirea acestui obiectiv al industrializării țării noastre urmărește ca,

6) Nicolae Ceaușescu, România pe drumul dezvoltării construcției socialiste, vol. 1, București, Ed. politică, 1968, p. 520

7) Nicolae Ceaușescu, România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 6, București, Ed. politică, 1972, p. 206

8) Nicolae Ceaușescu, România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 5, București, Ed. politică, 1971, p. 727-728 și 732

Creșterea, în perioada de după Congresul al IX-lea, de 5 ori, a producției metalurgiei feroase ilustrează preocuparea partidului, a secretarului său general pentru dezvoltarea acestei ramuri hotărâtoare pentru progresul întregii economii naționale. Așa cum a stabilit Conferința Națională, pînă în 1985 metalurgia va trebui să asigure, din producție proprie sau pe baza schimburilor echivalente cu alte țări, toate sortimentele de metal necesare, realizînd, totodată, o valorificare superioară a materiilor prime

paralel cu realizarea unei industrii moderne, să se atingă și cote ridicate de eficiență economică, prin reducerea esențială a cheltuielilor materiale și, pe această bază, creșterea mai rapidă a venitului național decît a produsului social, mărirea eficienței investițiilor (știut fiind că în ramurile extractive, ca și în siderurgie și în chimia de mare tonaj, investițiile specifice sînt foarte ridicate) și creșterea posibilităților societății noastre de a valorifica mai amplu resursele disponibile de muncă ale economiei (cunoscînd că în ramurile moderne investițiile pentru un loc de muncă sînt în general mai scăzute), mărirea productivității muncii sociale și menținerea unor ritmuri ridicate de creștere a nivelului de trai etc.

Una dintre cele mai importante componente ale noii concepții de industrializare a României — și care, prin excelență, conferă acestui proces un caracter unitar — este **dezvoltarea industrială foarte rapidă a județelor, zonelor geografice și localităților rămase în urmă din punct de vedere economic**, în ansamblul repartizării teritoriale raționale a forțelor de producție și al industrializării întregii țări. Industrializarea tuturor județelor, a tuturor orașelor și, pînă la urmă, a oricărei comune, este concepută de partid ca o problemă complexă: **economică**, pentru că numai pe această cale pot fi valorificate resursele disponibile de muncă existente în zonele geografice și localitățile puțin industrializate, ca și resursele naturale locale; **socială**, pentru că, așa cum spu-

nea secretarul general al partidului „**îmbunătățirea repartizării forțelor de producție pe teritoriul țării are drept scop folosirea tot mai judicioasă a forței de muncă a populației și, implicit, o mai bună distribuire a veniturilor, ridicarea generală a nivelului de trai al oamenilor muncii**“⁶⁾; **politică**, justa amplasare a industriei și a forțelor de producție în general trebuînd „**să asigure și din punct de vedere social prezența clasei muncitoare în toate județele**“⁷⁾ și, pe această bază, dezvoltarea democrației socialiste și a victorii politice în fiecare zonă geografică și localitate. „**Trebuie să fie clar că dacă nu am industrializa în mod armonios întreaga țară, dacă am menține vechea stare de inapoiere a unor zone, oricît am vorbi de egalitate în drepturi ... inegalitatea de fapt, tot ar rămîne ... În acest cadru, o atenție deosebită se acordă dezvoltării tuturor județelor, ridicării lor economice, culturale, sociale**“⁸⁾ — arată în acest sens tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Ne-am referit în cele de față la cîteva coordonate de bază ale concepției secretarului general al partidului asupra industrializării României. O continuare a relevării acestor coordonate, a celor privind cu precădere dezvoltarea prezentă și de perspectivă a industriei naționale o vom urmări într-un număr viitor al revistei

Ion BLAGA

VIZIUNE ÎNNOITOARE CU PRIVIRE LA ROLUL AGRICULTURII ÎN ECONOMIA ROMÂNIEI

ÎN SISTEMUL gândirii social-economice și politice a președintelui Nicolae Ceaușescu, cu deosebită tărie se relevă concepția novatoare cu privire la rolul agriculturii în economia României socialiste. Pe baza unei profunde analize a cerințelor și perspectivei procesului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate în România, precum și a condițiilor natural-economice favorabile pentru practicarea unei agriculturi intensive și multilaterale, președintele Ceaușescu a formulat teza revoluționară, de mare importanță teoretică și utilitate practică, cu privire la rolul agriculturii ca ramură de bază hotărâtoare pentru dezvoltarea armonioasă a economiei socialiste românești.

De altfel, experiența celor aproape două decenii de când la cîrma partidului și a țării se află tovarășul Nicolae Ceaușescu pune în evidență rolul deosebit al agriculturii pentru dezvoltarea armonioasă a economiei naționale, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului, pentru consolidarea independenței naționale, în condițiile în care promovarea unei politici agrare juste constituie o condiție esențială a edificării cu succes a noii orînduirii socialiste. În cuvîntarea rostită la recenta plenară largită a Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor, tovarășul Nicolae Ceaușescu, subliniind importanța agriculturii ca ramură fun-

damentală a economiei românești, cerea o nouă calitate a activității în acest domeniu, astfel încît „agricultura să aibă un rol tot mai important în economia națională, să asigure pe deplin necesitățile de consum de produse agroalimentare și alte produse necesare industriei și să sporească contribuția sa la creșterea venitului național, a bogăției naționale — baza dezvoltării generale a societății socialiste românești”.

După cum reiese din tezele de o excepțională semnificație teoretică și practică, cuprinse în Raportul prezentat la Conferința Națională a Partidului Comunist Român, folosirea integrală și cu eficiență a tuturor resurselor de producție de care dispunem în agricultură „va permite înfăptuirea cu succes a noii revoluții agrare și dezvoltarea armonioasă a întregii economii socialiste, realizînd echilibrul social-economic necesar unei economii dinamice, în plin proces de modernizare”.

DEZVOLTAREA mai puternică a agriculturii, crearea în următorii ani a unui belșug de produse agricole va asigura realizarea unei concordanțe cît mai depline între producție și consum. Cu toate că România se numără printre țările cu cea mai dinamică agricultură, consumul la unele produse agricole, îndeosebi la produsele animaliere, a crescut mai mult decît producția, respectiv decît producția de carne (care în intervalul 1950—1980 a sporit de 4 ori). Această contradicție dintre consum și producție dinamizează dezvoltarea agriculturii, sporirea considerabilă a producției agricole în ritmuri care să asigure realizarea programului de auto-aprovizionare teritorială la nivelul cerințelor unei alimentații raționale, precum și crearea de disponibilități pentru export. De asemenea, înfăptuirea noii revoluții agrare va asigura și un raport corespunzător între agricultură și industrie, pentru dispariția contradicțiilor dintre sat și oraș și pentru realizarea unei concordanțe cît mai depline, a unei dezvoltări armonioase atît a industriei, cît și a agriculturii, ca ramuri de bază, fundamentale ale societății socialiste românești.

În concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu agricultura are o mare influență și asupra vieții politice a țării, deoarece de dezvoltarea ei este legată prosperitatea țărănimii — clasă de bază a societății noastre — care, alături de clasa muncitoare, are un rol hotărîtor în victoria socialismului și comunismului în România. Or, alianța țărănească-muncitorească, dintre sat și oraș, se manifestă în primul rînd în domeniul schimburilor economice de produse agricole și industriale, care nu pot fi intensificate decît prin sporirea considerabilă a producției agricole. Mai buna aprovizionare a orașului cu produse agroalimentare și creșterea veniturilor țărănimii din desfacerea produselor agricole vor contribui la apropierea dintre sat și oraș, dintre țărani și muncitori. Pe această bază alianța muncitorească-țărănească va deveni mai puternică, de nezdruincat și va asigura mersul ferm înainte spre societatea socialistă multilateral dezvoltată, spre comunism.

În concepția președintelui țării noastre, modernizarea agriculturii reprezintă una din cele mai importante priorități economice, deoarece de ea depinde însăși dezvoltarea industriei, a întregii economii naționale. Această concepție novatoare cu privire la noile

raporturi dintre principalele ramuri ale economiei socialiste, prin care se recunoaște rolul dinamizator al agriculturii în întreaga viață social-economică a țării, pornește de la realitatea că accelerarea procesului de intensificare a agriculturii, prin folosirea celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane, impulsionează dezvoltarea industriei, precum și a transporturilor, construcțiilor, fără a mai aminti de sfera serviciilor pentru buna desfășurare sau pentru finalizarea proceselor de producție din agricultură. Prin urmare, în economia României socialiste, agricultura — departe de a fi rămas o ramură arhaică, conservatoare — se evidențiază ca o forță dinamică a progresului tehnic pentru întreaga economie națională.

RECONSIDERAREA rolului agriculturii în economia României socialiste — începînd cu Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român — se află în strînsă legătură cu necesitatea creșterii participării ei la sporirea avuției naționale. Schimbarea raporturilor dintre agricultură și industrie în cadrul procesului de modernizare structurală a economiei naționale, care duce la reducerea ponderii agriculturii în produsul social, nu înseamnă diminuarea aportului acestei principale ramuri la sporirea avuției naționale. Din contră, în condițiile crizei energetice mondiale, agricultura — care, prin natura ei, este o industrie sui-generis de transformare și acumulare de energie solară reînnoibilă — poate și trebuie să contribuie în mai mare măsură la sporirea avuției naționale.

Justețea acestei teze s-a confirmat în ultimele două decenii prin ritmul mediu anual ridicat de sporire a producției globale agricole, care situează România pe unul din primele locuri în lume. Rămîne însă ca aplicarea în producție a cuceririlor revoluției biologice, pe fundalul utilizării celor mai recente rezultate în revoluția mecanică și chimică, să ducă la creșterea coeficientului de conversiune a energiei solare, la sporirea mai rapidă a producției agricole în comparație cu investițiile de muncă materializată, astfel încît să contribuie în mai mare măsură la sporirea avuției naționale.

În acest context, o mare semnificație o are teza cu privire la creșterea aportului agriculturii la sporirea venitului național, care pune în valoare una din particularitățile fundamentale ale agriculturii, ca îndeletnicire socială — și anume utilizarea de către om a factorilor biologici în interesul sporirii producției agricole, astfel încît — întotdeauna — ponderea cheltuielilor materiale să fie mai mică decît în alte ramuri ale economiei naționale, iar participarea acesteia la sporirea venitului național să fie superioară aportului la creșterea produsului social.

Prin aceasta, agriculturii îi revine un rol de frunte în transformarea României într-o țară socialistă cu nivel mediu de dezvoltare economică. Contribuția agriculturii la înfăptuirea acestui obiectiv de importanță istorică pentru evoluția economică a României socialiste devine și mai evidentă dacă ținem seama de faptul că apartenența unei țări la un anumit nivel de dezvoltare economică în ierarhia mondială este condiționată nu numai de o relație valorică (venitul național — în dolari — pe locuitor), ci și de una materială (fără a mai aminti de cea spirituală).

Or, mărimea și structura consumului de produse agroalimentare pe locuitor reprezintă una din principalele trăsături ale calității vieții unui popor. De aceea, sporirea puternică a producției agricole în următorii ani va asigura niveluri și o calitate a consumurilor de produse agroalimentare, specifice unui popor care, prin eforturi proprii și într-o perioadă istorică scurtă, străbate drumul anevoios de la o țară în curs de dezvoltare la o țară cu nivel mediu de dezvoltare economică.

ÎN ACEASTĂ ordine de idei, secretarul general al partidului nostru a îmbogățit concepția cu privire la rolul agriculturii în economia României socialiste cu teza referitoare la autoconducerea și autoaprovizionarea în profil teritorial, în cadrul căreia rolul hotărâtor revine agriculturii. Autoaprovizionarea teritorială — bazată pe autoconducere — se referă în principal la asigurarea fiecărei unități administrativ-economice (în principal — județ) cu produse agroalimentare din producția proprie. În aceste condiții, agricultura este ramura economiei românești a cărei organizare și dezvoltare contribuie la extinderea și adâncirea noilor principii de conducere, la lărgirea democratismului vieții politice și social-economice a țării. Aceasta presupune o largă conlucrare între organele puterii de stat pe plan local și organele democratice reprezentative ale unităților agricole și ale oamenilor muncii — producători și consumatori de produse agricole — în vederea valorificării superioare a resurselor de producție locale, știut fiind faptul că nimeni — individ sau societate — nu poate consuma mai mult decît produce.

În concepția președintelui Nicolae Ceaușescu, rolul agriculturii nu se mărginește însă la autoaprovizionarea teritorială. Creșterea mai rapidă a randamentelor la hectar și pe animal este destinată să satisfacă pe deplin nevoile de consum intern și să creeze disponibilități pentru export, sporind astfel rolul agriculturii ca sursă de valută pentru achiziționarea unor resurse de producție externe necesare dezvoltării altor ramuri ale economiei naționale și îmbunătățirii calității vieții în general. În Raportul prezentat la recenta Conferința Națională a Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu aprecia a fi cu totul anormală situația creată în ultimii ani, cînd importurile pentru agricultură au fost mai mari decît exporturile realizate din această ramură, ținînd seama și de faptul că, în trecut, România a fost exportatoare de cereale și de alte produse agricole, iar cea mai mare parte a veniturilor în valută se realiza din exportul produselor agricole. Desigur că nu se poate pune problema să revenim la această situație (ținînd seama de schimbarea structurii economiei naționale și de creșterea puternică a consumului intern de produse agroalimentare), dar sporirea puternică a producției agricole ne poate permite creșterea concomitență a consumului intern și a disponibilităților pentru export, pentru obținerea mijloacelor valutare necesare importului de materii prime și materiale cerute de dezvoltarea economiei naționale. De aceea, problema respectării obligațiilor de livrare la fondul central de produse agricole al statului — pe baza căruia se constituie disponibilitățile pentru export — are caracter prioritar în rîndul preocupărilor majore

Programul de autoconducere și autoaprovizionare în profil teritorial, elaborat sub directa îndrumare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, pune accentul pe dezvoltarea în fiecare județ a tuturor sectoarelor agriculturii, în vederea alimentării fondului central de produse agricole al statului, satisfacerii nevoilor de consum ale populației, aprovizionării industriei cu materii prime și creării unui excedent pentru export

ale organelor de conducere a agriculturii.

Caracteristică pentru concepția novatoare a președintelui Nicolae Ceaușescu cu privire la rolul agriculturii în economia României este abordarea sistemică și integrată a problemei, în sensul că agricultura — cu toată diversitatea de structuri social-economice prin care există — este privită ca un tot unitar, iar nici un sector al acesteia — de stat, cooperatist sau particular — nu poate rămîne în afara controlului și îndrumării, dar nici în afara sprijinului acordat de către stat. În această ordine de idei, este de subliniat atenția pe care, mai ales în ultimul timp, tovarășul Nicolae Ceaușescu o acordă relevării unor noi modalități de valorificare completă și superioară a rezervelor de producție aflate în gospodăriile populației, mai ales în gospodăriile personale ale membrilor cooperatori. Programul special de organizare rațională a producției agricole în aceste gospodării urmărește folosirea mai intensivă a terenului afectat producerii de furaje, astfel încît să nu mai existe gospodărie personală care să nu crească cel puțin o vacă (sau oi, sau capre), un porc, păsări și alte animale. În aceste condiții, fiecare gospodărie — membru cooperatist sau particular — poate să-și asigure pe deplin hrana cu toate produsele animaliere, să contracteze și să vîndă la fondul de stat. O asemenea orientare va permite lichidarea tendinței de transformare a unor țărani, din producători în consumatori de produse agricole, pentru că aplicarea programului de autoconducere și autoaprovizionare teritorială înseamnă că fiecare unitate agricolă, fiecare gospodărie țărănească, fiecare țaran care deține — sub o formă sau alta — pămînt agricol trebuie să-și muncească, să producă pentru a-și asigura alături necesarul propriu de consum, cît și respectarea contractelor cu statul și livrarea la fondul de stat sau desfacerea pe piață.

EXERCITAREA pleneră și adîncirea rolului deosebit de complex și de însemnătate vitală pe care agricultura îl are în economia României socialiste sînt condiționate — în concepția președintelui Ceaușescu — de înlăptuirea unei noi revoluții agrare, care să permită accelerarea procesului de intensificare și de sporire a producției agricole. Dintre multiplele aspecte pe care le îmbracă înlăptuirea noii revoluții agrare, de o mare actualitate sînt creșterea rolului științei agricole, perfecționarea învățămîntului agricol.

Cercetarea științifică în agricultură este chemată să contribuie la producerea de semințe de soi pentru toate culturile, ameliorarea și crearea de noi rase de animale, elaborarea de tehnologii perfecționate. Paralel cu asigurarea în întregime a semințelor de soi, corespunzătoare fiecărei zone și tip de sol se impune crearea de noi soiuri rezistente la boli, la ger, care să reziste la temperaturi scăzute, să reziste o perioadă mai lungă la secetă, cu o durată de vegetație mai scurtă.

Îmbunătățirea învățămîntului agricol are ca scop realizarea unei legături mai strînse cu producția din partea viitorilor specialiști, precum și ridicarea pregătirii profesionale a mecanizatorilor, a lucrătorilor agricoli, a întregii țărani.

Înlăptuirea neabătută a prevederilor din Programul partidului referitoare la dezvoltarea acestei ramuri de bază a economiei românești va asigura, după cum menționa tovarășul Nicolae Ceaușescu, „creșterea mai puternică a contribuției agriculturii la venitul național, la averea națională, la întărirea patriei, a forței sale materiale — aceasta constituind chezașia ridicării continue și a dezvoltării generale a patriei, a bunăstării materiale și spirituale, a întăririi suveranității și independenței României”.

prcf. univ. dr. O. PAPPALA

Tovarășului Nicolae Ceaușescu— vibrante mesaje izvorâte din inima și gîndul întregii națiuni

Preocupare constantă pentru asigurarea independenței energetice a țării

IMPREUNA cu întregul popor, oamenii muncii din Trustul petrolului Bolintin dau o înaltă apreciere activității tovarășului Nicolae Ceaușescu, inestimabilei sale contribuții la desfășurarea cu succes a operei istorice de construcție a noli orînduirii în România, la elaborarea și promovarea celor mai corespunzătoare căi și soluții pentru înaintarea țării pe calea socialismului și comunismului și ridicarea ei pe trepte înalte de civilizație și progres.

Realizarea Programului cu privire la creșterea producției de țiței și gaze pe perioada 1983—1985, sarcinile înscrise în documentele Conferinței Naționale a partidului, în programele prioritare aprobate pentru dezvoltarea industriei extractive de petrol și gaze demonstrează în esența lor grija cu totul deosebită a conducerii partidului, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru dezvoltarea și consolidarea bazei proprii de materii prime și energetice, prin care se urmărește un obiectiv de însemnătate națională și anume asigurarea independenței energetice a țării.

La nivelul trustului se depun eforturi susținute pentru realizarea sarcinilor trasate prin plan. Ca urmare, producția netă a fost realizată în 1982 în proporție de 111,1%, iar producția marfă de 100,8%. S-au produs în plus 65 mil. mc gaze natu-

rale, iar extracția de țiței a fost de aproape 3 mil. tone. Și în acest început de an s-a obținut o producție superioară de țiței și gaze naturale, rezultat direct al eforturilor întreprinse de întregul nostru colectiv pentru pregătirea corespunzătoare, din vreme, a tuturor condițiilor de extracție.

Sintem conștienți că în acest cinci-nal va trebui să depunem eforturi și mai mari pentru a pune la dispoziția economiei naționale cantități mereu sporite de țiței și gaze. În acest scop se acționează cu hotărâre astfel ca unitatea noastră, care participă cu aproape 25% la realizarea celor 13,5 milioane tone țiței în 1983 la nivelul țării, să-și îndeplinească exemplar sarcinile încredințate. În vederea atingerii acestui obiectiv au fost luate toate măsurile pentru promovarea de noi tehnologii de cercetare a subsolului, de foraj la adîncimi mai mari, de extracție la sonde, întărirea disciplinei în toate sectoarele de activitate, perfecționarea pregătirii personalului muncitor și formarea de noi brigăzi pentru întreținerea și repararea sondelor — elemente hotărîtoare în utilizarea deplină a capacităților existente, în sporirea accelerată a producției de țiței și gaze.

ing. A. POPESCU
directorul Trustului petrolului
Bolintin

Indemn pentru promovarea creației tehnice originale

MA NUMAR alături de mii de alți specialiști, printre cei care în decursul ultimilor 18 ani am avut neprețuitul prilej de a participa la numeroase întâlniri de lucru și a asculta direct îndemnurile și indicațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu. Amintiri de neuitat sînt pentru mine, ca și pentru colectivul de cercetători și tehnologi pe care îl conduc, vizitele efectuate de secretarul ge-

neral al partidului la Institutul central pentru construcții de mașini. Atenția cu care au fost urmărite lucrările noastre, îndrumările date, încrederea nețărmurită în capacitatea de creație tehnică românească constituie un puternic stimulent pentru creșterea responsabilității în muncă, pentru desfășurarea unei activități de înaltă calitate.

Într-o perspectivă istorică, meritele personale ale secretarului general al partidului în dezvoltarea cercetării științifice și tehnologice românești vor ieși fără îndoială în mod strălucit în evidență. De pe acum însă apreciem că numele tovarășului Nicolae Ceaușescu este strîns legat de cel puțin trei opțiuni strategice care au caracterizat procesul viguros și totodată înțelept de constituire a unei industrii constructoare de mașini moderne, angajată în rezolvarea problemelor caracteristice ale tehnologiei contemporane.

Prima opțiune : angajarea cercetării în problematica majoră a economiei. Dînd la o parte cu hotărîre mitul „tradiției industriale“ ca singură în stare să genereze progresul fundamentat teoretic, secretarul general al partidului a militat pentru aplicarea în practică a tezei conform căreia progresul tehnologic al unei țări depinde în mare măsură de mobilizarea propriilor sale forțe, printre acestea capacitatea proprie de concepție inginerescă, posibilitățile sale proprii de a dezvolta tehnologia ocupînd un rol de frunte. Succesele obținute în ultimii ani de industria constructoare de mașini din țara noastră, în domeniul de vîrf al tehnicii, succese care au făcut cunoscute mașinile românești în cele mai îndepărtate țări ale lumii, sînt dovezi peremptorii ale valorii acestei teze.

A doua opțiune : concentrarea forțelor. Ridicarea rolului și răspunderii cercetării tehnologice românești pe treapta superioară a angajării în problemele majore ale economiei, trecerea de la cercetarea care contribuie la cercetarea care rezolvă, de la cercetarea pe măsura posibilităților la cercetarea pe măsura necesităților, impuneau în mod logic concentrarea forțelor de cercetare. Prin alăturarea potențialelor existente în instituturile academice și industriale, urmată de integrarea învățămîntului superior în activitatea de cercetare tehnologică, această concentrare a devenit realitate și a creat premise pentru rezolvarea cu forțe proprii a unor probleme de mare complexitate în domeniul de cea mai mare importanță. Mă refer, de exemplu, la realizarea echipamentelor energetice pentru arderea combustibililor inferiori și pentru utilizarea noilor surse de energie, la conceperea noilor familii de motoare termice, la tehnologia structurilor sudate, la mecanizarea și automatizarea flexibilă și la multe altele.

A treia opțiune : legarea strînsă a cercetării de industrie. Într-o industrie aflată într-un proces dinamic de dezvoltare, problema trecerii fluente de la cercetare la producție, din laborator și planșetă în atelierul din fabrică, este esențială. Datorăm gîndirii creatoare a secretarului general al partidului concepția pe baza căreia s-a conturat și dezvoltat sistemul actual de cercetare științifică și inginerie tehnologică al construcțiilor de mașini. Acest sistem leagă direct cercetarea de centralele industriale și întreprinderile de profil,

asigurînd astfel conducerea unică a strategiei și tacticii de dezvoltare industrială pentru diferitele grupe de mașini și utilaje. În organizarea acestor sisteme, experiența cîștigată în cadrul Institutului central de chimie a constituit o prețioasă călăuză. Dirijarea întregii activități de promovare a progresului tehnic pe baza planului unic, coordonarea pe bază de programe sub îndrumarea Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, constituie cadrul organizatoric optim de desfășurare a complexelor acțiuni în care construcția

de mașini este implicată sub cele mai variate aspecte.

În acest cadru adecvat, specialiștii din cercetarea științifică și ingineria tehnologică din construcții de mașini vor depune eforturi susținute pentru promovarea consecventă a noului, a creației tehnice originale.

Ion CRIȘAN

director general al
Institutului central
pentru construcții de mașini

Sprîjin consecvent pentru întărirea autogestiei

ÎN ANUL recent încheiat, sectorul de prelucrare a lemnului s-a bucurat de sprijinul substanțial al conducătorului partidului și statului nostru, acordat cu ocazia numeroaselor consfătuiri, întîlniri de lucru cu oamenii muncii și specialiștii din combinatele de prelucrare lemnului, a vizitării unor expoziții cu produse ale întreprinderilor din acest domeniu de activitate, în vederea sporirii eficienței întregii noastre activități, întăririi autogestiei în toate unitățile centrale de profil. Îndrumările și indicațiile primite au avut ca elemente centrale economisirea mai accentuată a materiei prime în industria de prelucrare a lemnului, paralel cu creșterea productivității muncii și a calității produselor finite, cu creșterea gradului de funcționalitate, confort și estetică a mobilierului, sporirea rentabilității fiecărui produs finit, utilizarea cu eficiență maximă a fiecărui leu investit.

Pentru transpunerea neîntîrziată în practică a acestor sarcini de o deosebită importanță, în unitățile noastre s-a acționat cu responsabilitate sporită pentru elaborarea și aplicarea operativă a unor soluții practice noi vizînd redimensionarea gabaritelor pieselor de mobilier în concordanță mai adecvată cu spațiul de locuit, simplificarea, tipizarea, raționalizarea tipodimensiunilor, lărgirea cooperării cu elemente de mobilier semi și prefabricate, reducerea greutatei pieselor de mobilă și îmbunătă-

tățirea finisajului, precum și revizuirea sortimentăției și tipodimensiunilor în producția de cherestea și plăci din lemn.

Am început producția acestui an prin aplicarea măsurilor stabilite, din primele zile ale lunii ianuarie. Din calculele efectuate reiese că pe această bază, numai la producția de mobilier, aplicînd noile soluții tehnologice și constructive se obține în acest an o economie de masă lemnoasă de 400 000 mc; pe ansamblul centralei, în anul 1983, față de 1982, reducem cu 31 lei cheltuielile totale la 1 000 lei producție marfă, diminuăm stocurile disponibile de materiale cu 700 milioane lei, reducem importurile cu 35%, ceea ce creează resurse pentru recuperarea unor restanțe, sporirea rentabilității, creșterea beneficiilor cu 1 miliard lei și depășirea prevederilor inițiale pentru acest an înscrise în planul cincinal.

Acționînd cu fermitate pentru întărirea autogestiei, ne angajăm să răspundem prin fapte de muncă rodnică chemării de a mări ritmul de dezvoltare socialistă a patriei, chemare pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat-o întregii națiuni, de la înalta tribună a Conferinței Naționale a partidului.

Titu PARASCHIV

directorul economic
al Centralei de prelucrare a lemnului

Democrația muncitorească — o cucerire istorică

OMAGIEREA împlinirii a 50 de ani de activitate revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu și a aniversării zilei sale de naștere îmi prilejuieste și mie, ca tuturor oamenilor muncii, un gând de neasemuită prețuire și profundă recunoștință pentru comunistul cu gândire și faptă cutezătoare, care, călăuzind cu fermitate partidul și poporul pe calea socialismului și a comunismului, l-a chemat să participe plener și conștient la făurirea propriului său destin, spre binele generațiilor de azi și al celor viitoare.

În sistemul democrației noastre socialiste, al cărui concept revoluționar și cadru organizatoric unitar, unic în felul său, îl datorăm spiritului creator, umanist al secretarului general al partidului, un loc aparte ocupă democrația muncitorească, statuarea și exercitarea întregii calități a oamenilor muncii, de proprietari, producători și beneficiari, din care derivă dreptul și îndatorirea lor de participare la conducere la toate nivelele economiei, ale societății.

Referindu-mă la unitatea în care lucrez — Combinatul de lianți și azbociment Fieni, vechea citadelă muncitorească dîmbovițeană (s-au împlinit șase decenii de la intrarea în producție a primei capacități) — pot afirma că autoconducerea a dat o nouă vigoare unei tradiții profesionale moștenită din generație în generație, a dezlansat în proporții de masă inițiativa, a făcut să se afirme puternic conștiința responsabilității individuale și colective, să înflorească multilateral personalitatea fiecărui lucrător — trăsături caracteristice ale ceea ce tovarășul Nicolae Ceaușescu definește drept omul nou, constructor al socialismului și comunismului.

După ce cinci ani consecutiv a fost distins cu Ordinul Muncii pentru rezultatele obținute în îndeplinirea planului și angajamentelor, în 1982 colectivul nostru și-a păstrat primul loc în întrecere în industria materialelor de construcții. Produsele pe care le-am livrat suplimentar — ciment, plăci de azbociment, var, calcar siderurgic — au totalizat o valoare de 108 milioane de lei; la export — care reprezintă mai mult de o pătrime din producția de ciment — cantitatea furnizată a fost cu 64 mii tone superioară celei planificate. Urmind indicațiile secretarului general al partidului cu privire la aplicarea eficientă a noului mecanism economic, am depășit sarcinile cu peste 32 milioane de lei la producția netă, cu 16,6% la productivitatea muncii, cu 8,4 milioane de lei la beneficii, ceea ce va da posibilitatea unei substanțiale cote de participare a oamenilor muncii la beneficii. Reducerea cheltuielilor de producție, îndeosebi a celor materiale (economii: 2,2 milioane de lei) a fost orientată în primul rînd, dat fiind caracterul energointensiv al producției combinatului, spre diminuarea drastică a consumurilor de energie electrică și combustibil: față de consumurile specifice admise am putut astfel elibera pentru alte ramuri ale economiei naționale 1 086 MWh, respectiv 8 400 tcc. Ne situăm în prezent cu cele mai mici consumuri față de întreprinderile similare din țară, iar la fabricarea cimentului prin procedeul uscat ne comparăm cu nivelul din țări ca Japonia, R.F. Germania ș.a.

Sînt succese obținute nu numai prin conștiinciozitate și disciplină în muncă, ci și ca urmare a participării oamenilor muncii la rezolvarea problemelor întreprinderii. În adunările generale din anul trecut — pe ateliere, secții, combinat — au fost făcute 639 de propuneri, cu o eficiență economică însumată de peste 10 milioane de lei. Consiliul oamenilor muncii a primit, totodată, un sprijin de valoare în activitate, prin observațiile, propunerile, criticile formulate atît de lucrătorii

invitați la ședințele sale, cît și de participanții la adunările generale, sau aduse din rîndul maselor de către membrii săi, reprezentanți ai oamenilor muncii. Consider toate acestea ca un exemplu viu al democrației muncitorești, promovată consecvent de tovarășul Nicolae Ceaușescu pentru dez-

voltarea demnă și armonioasă a societății noastre.

Gheorghe MIHĂESCU

vicepreședinte al Consiliului Național al Oamenilor Muncii, vicepreședinte al consiliului oamenilor muncii de la Combinatul de lianți și azbociment Fieni

**Deschizător de drumuri noi
in agricultura românească**

DEFININD agricultura ca ramură de bază a economiei naționale, elaborînd conceptul noii revoluții agrare și conducînd cu fermitate procesul complex de înfăptuire a acesteia, tovarășul Nicolae Ceaușescu a chemat lucrătorii ogoarelor, întreaga țărănime la acțiune hotărîită pentru sporirea producțiilor, în vederea satisfacerii tot mai bune a nevoilor de consum ale populației, furnizării materiilor prime necesare industriei prelucrătoare și creării unor disponibilități sporite pentru export.

Atenția neobosită pe care secretarul general al partidului o acordă dezvoltării, modernizării, intensivizării agriculturii este oglindită pe multiple planuri: în volumul investițiilor pe care statul le alocă acestei ramuri, în stadiul actual și perspectivele mecanizării, irigației, chimizării, în amplele acțiuni de ameliorare și valorificare deplină a fondului funciar, în creșterea ponderii zootehniei, în perfecționarea conducerii și organizării la toate nivelele, în crearea sistemului de autoconducere și autoaprovizionare în profil teritorial, în orientarea fermă a cercetării agricole spre problemele prioritare legate de randamente, calitate, eficiență, în măsurile luate pentru asigurarea rentabilității producțiilor agricole și sporirea veniturilor țărănimii. În afară de rezolvarea științifică, realistă a acestor probleme fundamentale pentru progresul agriculturii, tovarășul Nicolae Ceaușescu practic dialogul permanent cu lucrătorii ogoarelor, cu specialiștii din ramură, în cadrul numeroaselor consfătuiri și vizite de lucru în unități agricole, de fiecare dată dînd indicații și recomandări a a căror aplicare se traduce în noi performanțe.

Și cooperativa agricolă de producție Chirnogeni, din județul Constanța, una din primele create în țară, a avut deosebita cinste de a primi, anul trecut, vizita conducătorului partidului și statului. Sîntem mîndri de aprecierile pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu le-a făcut în legătură cu unele rezultate obținute de noi în aplicarea orientărilor și sarcinilor stabilite agriculturii (în 1982 am realizat un nivel mediu al recoltelor la hectar de 4000 kg la grîu, 7500 kg la porumb boabe, peste 41 000 kg la sfecla de zahăr, am depășit cu mai mult de o tonă la hectar producțiile planificate de legume; s-a dezvoltat un sector zootehnic — bovine, ovine, porcine — însumînd aproape 9000 de capete și dotat cu adăposturi modernizate, cu instalații automatizate de hrănire a animalelor și de evacuare a dejecțiilor). Din analiza făcută cu acest prilej au reieșit totodată posibilități de a ne îmbunătăți încă, într-o măsură considerabilă, realizările; astfel, chiar din acest an vom pune în practică indicația de a folosi cu precădere soiurile de porumb din grupa 400, care, în condițiile pedoclimatice ale zonei, s-au dovedit mai productive.

Urîndu-i tovarășului Nicolae Ceaușescu, cu prilejul împlinirii a 50 de ani de activitate revoluționară și a aniversării zilei de naștere, ani mulți și rodnici la conducerea destinelor națiunii noastre, îl încredințăm că vom face totul pentru a răspunde chemării sale de a obține recolte tot mai bogate, de a ridica agricultura românească la un nivel tot mai înalt.

Marin STOALEAC

președintele C.A.P. Chirnogeni județul Constanța

Realizările remarcabile obținute în anii care au urmat au condus la posibilitatea ca industria noastră constructoare de mașini să fie solicitată, prin I.C.E. Industrialexportimport, de alte țări, cu orînduiri social-economice diferite, cu stadii de dezvoltare diferite, pentru sprijin în realizarea unor obiective economice complexe, fabrici și uzine la cheie, să contribuim la ridicarea potențialului economic al unor țări în curs de dezvoltare, prin construirea sau participarea la construirea unor obiective de importanță națională. România întreține în prezent relații comerciale cu 150 de țări, în anii '80 realizîndu-se peste 300 de acorduri și înțelegeri comerciale și de colaborare economică, ceea ce conferă un cadru politic și juridic favorabil dezvoltării schimburilor.

Președintele României, personalitate marcantă a vieții internaționale, militant de seamă pentru instaurarea unei noi ordini economice internaționale, a subliniat în repetate rînduri — cu prilejul întîlnirilor la cel mai înalt nivel cu șefii de state ai altor țări în curs de dezvoltare, ca și la consfătuirile cu lucrătorii din comerțul exterior — importanța dezvoltării comerțului și cooperării economice internaționale între țările în curs de dezvoltare, pe noi baze și principii, ca o cale de edificare în practică a noii ordini economice internaționale. Politica de înnoire sistematică a produselor în industrie, promovată prin însuși planul de dezvoltare economico-socială elaborat sub direcția îndrumare a secretarului general al partidului, face ca industria noastră de utilaj chimic, petrochimic și petrolier să se prezinte astăzi la export cu o ofertă de tehnologii, proiecte, echipamente, asistență tehnică la montaj și la punerea în funcțiune, de înaltă ținută tehnică și de competitivitate.

Astăzi, echipamente românești pentru industria chimică și petrochimică funcționează în peste 30 de țări din Europa, Asia, Africa și din cele două Americi, printre care în Egipt, Iran, Turcia, Siria, Iordania, Pakistan, Irak, Algeria, Argentina, Mexic ș.a., precum și în numeroase țări socialiste și țări capitaliste dezvoltate. Ele ilustrează gama largă de tipuri de obiective abordate de industria noastră, aflat din punct de vedere tehnologic, prin soluțiile de nivel tehnic ridicat asigurate de institutele românești de specialitate, cît și în ce privește fabricarea și livrarea unor instalații și utilaje de mare complexitate.

Valorificînd mai bine potențialul industrial al țării, promovînd cu fermitate noul mecanism economic în activitatea de comerț exterior, vom putea asigura realizarea programelor de dezvoltare a exporturilor complexe, a exporturilor de inteligență, așa cum ne-a cerut secretarul general al partidului la Conferința Națională a P.C.R.

Adrian OLARIU

I.C.E. „Industrialexportimport“

Dezvoltarea puternică a relațiilor economice externe,

in condiții de competitivitate și eficiență

SÎNTEM martorii și autorii unui proces de modernizare spectaculoasă a economiei românești, susținută de fuziunea dintre geniul tehnic — creator al poporului nostru și baza tehnico-materială din ce în ce mai puternică, într-un cadru organizat științific sub direcția îndrumare a avangardei oamenilor muncii din România, Partidul Comunist Român. În ultimele două dece-

nii această modernizare s-a manifestat în toate sferile de activitate, fără excepție, ridicînd potențialul economic al țării. Astfel, Conferința Națională a P.C.R. din 1967 puna bazele unei restructurări pe baze moderne a conducerii economice, aducea știința și tehnica printre factorii prioritari ai creșterii economice românești, sublinia importanța dezvoltării intensive a agriculturii.

Primatul factorilor intensivi în strategia creșterii economice

SUCCESELE remarcabile obținute de poporul român în opera de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate, înscrierea fermă a țării noastre pe drumul progresului economico-social au drept fundament concepția științifică privind făurirea noii orânduiri pe pământul patriei, cunoașterea profundă a realităților naționale deopotrivă cu raportarea activă și creatoare la mutațiile ce survin pe plan mondial, coordonate teoretice de mare valoare, la a căror continuitate îmbogățire secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a adus și aduce un inestimabil aport de originalitate. Așa după cum este știut, în evoluția sa, procesul reproducției largite este condițional în mod obiectiv de un sistem de factori de natură extensivă și intensivă, sistem ce definește tipul caracteristic de creștere economică dominant la un moment dat; acesta are un caracter concret-istoric în funcție de felul și gradul de corelare a factorilor naturali-materiali, umani, tehnico-științifici, social-economici și politici.

Analizând în profunzimea sa dialectica raportului extensiv-intensiv în procesul dezvoltării economico-sociale, importanța determinării ponderii acestor factori și efectele lor în plan economic, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a conceput și a fundamentat în mod strălucit strategia făuririi complexului economiei naționale pe baza înțelegerii profund științifice, realiste și creatoare a interdependențelor obiective dintre nivelul bazei tehnico-materiale, caracterul structurii de ramură și teritoriale a economiei naționale, potențialul tehnico-productiv și uman, pe de o parte, și necesitățile de consum productiv și neproductiv pe care le antrenează reproducția largită, pe de altă parte, atât în perioada curentă cât și într-o perspectivă îndelungată de timp. În acest fel a fost posibil să se evidențieze, în funcție de caracteristicile fiecărei etape, ponderea și sfera de acțiune a categoriilor de factori respectivi, modul specific de îmbinare, dinamica acestor raporturi surprinsă în timp.

Dezvoltarea intensivă — proces complex

ÎN PERIOADA de început a făuririi economiei socialiste unitare și, ulterior, în condițiile maturizării noilor relații de producție, întăririi bazei tehnico-materiale, dimensiunea pe care s-a dezvoltat precumpănitor economia românească a fost cea extensivă. Acest fapt trebuie corelat cu realitățile existente la acea dată, cu sarcinile fixate pentru fiecare etapă în parte, cu obiectivul fundamental al noii orânduiri — ridicarea neconținută a nivelului de trai al oamenilor muncii. Pornindu-se de la nivelul scăzut de dezvoltare a industriei și agriculturii și de la repartizarea lor disproporționată în teritoriu — elemente moștenite de la vechiul regim — s-au depus eforturi pentru ca într-o perioadă istorică scurtă să se asigure condițiile vizind edificarea industriei socialiste moderne, asigurarea unui înalt nivel de dezvoltare tuturor componentelor sistemului economic.

Acumulările ce au avut la bază alocarea, în fiecare cinci-anal, a unei cote importante din venitul național s-au concretizat într-un mare volum de fonduri fixe productive, în construirea a mii de unități economice noi, puternice, în extinderea sistemului de transport, a fondului de construcții cu destinație productivă etc. „**În anii construcției socialiste** — arăta secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în Raportul prezentat la Conferința Națională — **România a cunoscut o puternică dezvoltare economico-socială și a devenit o țară industrial-agrară, cu o industrie puternică, modernă, cu o agricultură socialistă avansată. După cum este bine cunoscut, în**

această perioadă producția industrială a crescut de circa 50 de ori, iar producția agricolă — de 3,5 ori. Aceasta a asigurat creșterea venitului național de 15 ori, ceea ce a făcut posibilă realizarea unor programe de dezvoltare puternică a țării și, totodată, de ridicare a nivelului de trai al poporului”.

Cerința accentuării laturilor calitative, intensive, ale dezvoltării ar putea sugera, din perspectiva dialecticii extensiv-intensiv, ideea existenței unei demarcații precise între o anumită perioadă a făuririi complexului economic național caracterizată prin acumularea de fonduri productive — proces de tip extensiv — și o etapă ulterioară în care creșterea economică s-ar asigura numai prin acțiunea factorilor intensivi. Este evident că o asemenea viziune nu corespunde realităților. Chiar și în perioada realizării bazei tehnico-materiale a socialismului s-au afirmat factori de natură intensivă, calitativă, în a căror absență nici o economie nu se poate dezvolta în mod sănătos, după cum și în prezent se mențin elemente de dezvoltare extensivă.

Necesitatea accentuării factorilor intensivi — idee asupra căreia secretarul general al partidului a insistat în repetate rânduri — vizează utilizarea la cote superioare a potențialului material acumulat; conducerea judicioasă a proceselor economice în conformitate cu nivelul de complexitate ridicat al economiei, valorificarea superioară a bazei materiale și energetice; potențarea efectelor economice prin incorporarea în proporții crescînde a unor factori de creștere ce se afirmă tot mai larg în economia mondială, cum sînt cercetarea științifică, pregătirea profesională a oamenilor muncii.

Această dialectică a dezvoltării economiei naționale a fost caracterizată exemplar de secretarul general al partidului în Raportul prezentat Conferinței Naționale: „**În ultimele trei cincinale, îndeosebi în deceniul 1970—1980, am înaintat pe un front foarte larg în dezvoltarea economică, am străbătut mari distanțe istorice, parcurgînd mai multe etape economico-sociale și trecînd la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate. Avînd în vedere această înaintare rapidă, se impune să luăm toate măsurile necesare pentru consolidarea marilor realizări, asigurarea unui nou echilibru și dezvoltarea armonioasă a tuturor sectoarelor de activitate**”. Or, procesul de restructurare a economiei, asigurarea unui nou echilibru între diferite ramuri și sectoare are și va avea la bază acțiunea precumpănitoare a factorilor intensivi, acțiune care în viziunea partidului, a secretarului său general se împletește strîns, indestructibil am putea spune, cu afirmarea unei noi calități în toate domeniile de activitate. Totodată, accentuarea dimensiunilor calitative ale proceselor economice este impusă de participarea în condiții de competitivitate a produselor românești pe piața mondială, participare ce se desfășoară, după cum este binecunoscut, pe fondul amplificării restricțiilor în consumul de resurse materiale și energie, în contextul adîncirii crizei economice mondiale.

Definind în chip magistral semnificația majoră a progresului calitativ ce trebuie înfăptuit în reproducția socialistă largită, tovarășul Nicolae Ceaușescu are meritul de a fi fundamentat necesitatea și posibilitatea accentuării dezvoltării intensive a economiei naționale, necesitatea valorificării superioare a întregului potențial material și uman, pentru a putea obține noi succese pe drumul înfloririi continue economico-sociale a României. Asigurarea priorității factorilor intensivi în dezvoltarea economiei naționale creează condițiile concrete apte să favorizeze acțiunea legilor economice ale socialismului, să funda-

menteze premisele reale ale afirmării superiorității noii orinduii sociale în domeniul hotărîtor al progresului economic concretizate în productivitate înaltă, valorificarea superioară a resurselor naturale, în rentabilitate și eficiență, competitivitate în timp și spațiu. Continuare firească a dezvoltării de pînă acum, o asemenea viziune este singura capabilă să conducă la consolidarea marilor realizări obținute de poporul nostru și să creeze suportul trainic al continuării cursului spre progres.

Situînd la baza creșterii produsului social și a venitului național cu prioritate factorii, căile și rezervele care măresc puternic efectele economice ce se obțin pentru fiecare unitate de resurse cheltuită, partidul nostru a conceput și perfecționează neîncetat strategia optimizării creșterii economice nu ca scop în sine, ci ca un mijloc adecvat condițiilor specifice ale fiecărei etape, de a îndeplini obiectivele propuse ale dezvoltării economico-sociale, asigurînd mersul ferm înainte în edificarea socialismului în țara noastră. Fără să însemne o diminuare a efortului de dezvoltare, prioritatea acordată factorilor intensivi în asigurarea reproducției largite în etapa actuală presupune orientarea hotărîtă a acestui efort în direcția creșterii mai substanțiale a productivității muncii și reducerii mai puternice a cheltuielilor materiale de producție, valorificării superioare a resurselor de materii prime, combustibili și energie, utilizării fondurilor fixe existente cu maximum de eficiență economică, asigurării unei rentabilități tot mai înalte pentru toate valorile de întrebuințare create.

O corelație optimă între efort și efect

ACȚIUNEA preponderentă a factorilor intensivi ai creșterii economice este reflectată, în principal, de corelațiile și proporțiile care se formează la nivel macro și microeconomic, în profil de ramură și teritorial, între efectele obținute și efortul depus. Caracteristica de bază a acestor corelații pune în evidență concepția secretarului general al partidului nostru cu privire la devansarea efortului depus de către efectele obținute, fapt ilustrat prin creșterea mai rapidă a venitului național în raport cu cea a produsului social. Preocuparea pentru realizarea unei asemenea corelații — ca rezultat al acțiunii factorilor intensivi — a devenit o realitate încă din cîncinalul 1971—1975 cînd, pentru prima dată în istoria dezvoltării planificate a României, s-a prevăzut și realizat această corelație fundamentală. În cîncinalul 1976—1980, pe măsură ce s-au acumulat noi elemente care să favorizeze acțiunea factorilor intensivi, această corelație de eficiență s-a consolidat, în actualul cîncinal fiind create noi condiții pentru realizarea ei pe baze optime.

Avînd în vedere locul și rolul celor două ramuri de bază ale economiei — industria și agricultura —, accentuarea acțiunii factorilor intensivi ai creșterii se concretizează în nivelul la care se îndeplinește corelația dintre realizarea produsului net și cea a produsului global în aceste două sectoare ale producției materiale. Modul în care Congresul al XII-lea și recenta Conferința Națională ale partidului au fundamentat proporția dintre industrie și agricultură și, în cadrul acestora, dintre evoluția efectului nou creat și cea a efectului global demonstrează preocuparea susținută pentru a asigura efortului de dezvoltare o eficiență cit mai ridicată.

Intrucît prioritatea factorilor intensivi în dezvoltarea economiei naționale se concretizează, în esență, în nivelul eficienței economice, este foarte sugestiv de evidențiat modul în care partidul nostru a conceput realizarea strategiei eficienței efortului de dezvoltare. Încă la Conferința Națională din 1967 tovarășul Nicolae Ceaușescu demonstra necesitatea de a se trece de la realizarea unei strategii globale în domeniul eficienței, la o strategie multilaterală, care să cuprindă toate ramurile economiei naționale și toate produsele fabricate. Această viziune, în lumina căreia economia românească a cunoscut cele mai de seamă progrese ale sale, a dobîndit noi valențe prin adoptarea, de către Conferința Națională a P.C.R. din decembrie 1982, a sistemului de programe speciale privind dezvoltarea ramurilor și sectoarelor prioritare ale economiei noastre în actualul cîncinal, care asigură cadrul necesar pentru accentuarea factorilor intensivi în ansamblul economiei românești. În aceste elemente

se regăsește, în fapt, nucleul actualei strategii de optimizare a creșterii rolului factorilor intensivi în dezvoltarea economiei naționale, concepție ce situează în centrul său problema cheltuirii cu eficiență maximă a resurselor — nu numai la nivelul economiei naționale, în mod global, ci și la nivelul fiecărei veșigi organizatorice, economice și administrativ-teritoriale, la nivelul fiecărui produs în parte.

Eficiența — cerință de bază a creșterii economice

ASIGURAREA priorității factorilor intensivi presupune ca, deopotrivă cu planificarea unor corelații macroeconomice optime, toate unitățile economice să-și desfășoare de așa manieră activitatea încît să-și poată acoperi cheltuielile din veniturile obținute, să realizeze venitul net corespunzător necesității asigurării resurselor dezvoltării pe mai departe a forțelor de producție ale societății, propriei dezvoltări, ridicării continue a nivelului de trai material și spiritual al tuturor locuitorilor țării.

În fapt, la nivelul unităților economice se materializează, într-o importantă măsură, principiile vizînd dezvoltarea calitativă. Întreprinderea este agentul economic care, prin felul cum utilizează resursele ce-i sînt puse la dispoziție, dotarea de care dispune, prin modul în care organizează procesele de producție asigură creșterea valorii nou create de societate. Această viziune avansată privind rolul unităților direct productive în asigurarea progresului general, viziune ce poartă amprenta originalității gîndirii secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a fost întruchipată în principiile autoconducerii și autogestiei muncitorești, ale autoaprovizionării teritoriale. În această strategie un rol de primă însemnătate revine aplicării neabătute în practică a prevederilor noului mecanism economic.

Potrivit principiilor ce stau la baza mecanismului economic, în toate unitățile economice trebuie să se acționeze cu consecvență pentru dimensionarea reală a fondurilor necesare fiecărei activități, pentru lichidarea stocurilor supranormative, a creditelor nerambursate la scadență, înlăturării fenomenelor de supradotare și slabă utilizare a resurselor interne ale întreprinderilor, elemente menite să asigure rentabilitatea fiecărei unități productive.

Semnificativ pentru modul în care este gîndită stimularea acțiunii factorilor intensivi la nivelul microeconomic este faptul că în cadrul mecanismului economico-financiar obiectivele de creștere a rentabilității produselor se prevăd a fi realizate prin mijloace preponderent economice. Importanța deosebită care este acordată acțiunii acestor pîrghii economico-financiare în ridicarea continuă a eficienței economice rezultă din modul în care este concepută funcționarea lor în cadrul mecanismului economico-financiar. Avînd rolul de a armoniza interesul general cu cel individual, pîrghiile economico-financiare trebuie să stimuleze desfășurarea unei activități eficiente care să însemne asigurarea unei concordanțe depline între veniturile oamenilor muncii și producția de bunuri materiale. Prețurile, creditul, finanțele, participarea la beneficii, ca și participarea cu părți sociale la formarea fondului de dezvoltare constituie pîrghii economico-financiare ale căror limite de variație nu sînt stabilite decît în funcție de abaterea rezultatelor muncii depuse de la cerințele raționalității economice, tehnico-științifice și socio-ecologice.

Trecerea de la extensivitate la intensivitate, afirmarea factorilor calitativi ai dezvoltării — cerință logică a optimizării dezvoltării economico-sociale — este organic determinată de modul în care sînt concepute și se materializează soluțiile de economisire a muncii sociale în sectoarele de bază ale producției materiale și în celelalte domenii de activitate. Totodată, afirmarea noii calități în toate domeniile de activitate presupune orientarea fermă spre promovarea activităților de înaltă eficiență socială — în special cercetarea științifică și pregătirea profesională —, spre valorificarea cu precădere a resurselor inepuizabile de inteligență și creativitate de care dispune poporul nostru.

prof. dr. Ilie VĂDUVA

Dezvoltarea armonioasă a forțelor de producție în teritoriu: o concepție economică profund umanistă

POLITICA partidului nostru de edificare a noii orînduirii sociale, în mod strălucit fundamentată de gîndirea teoretică și acțiunea practică a secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, are drept coordonată esențială dezvoltarea susținută a forțelor de producție și făurirea unei puternice baze tehnico-materiale, întemeiată pe aplicarea realizărilor moderne ale științei și tehnicii, care să permită atît sporirea potențialului economic al întregii țări, cît și progresul multilateral și armonios al tuturor județelor și localităților patriei. În acest context, un loc de seamă în gîndirea teoretică și în acțiunea practică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, în politica economică a partidului îl ocupă repartizarea rațională a forțelor de producție pe teritoriul țării și dezvoltarea economico-socială armonioasă în profil teritorial.

Fundamentarea teoretică a problemelor pe care le implică politica de dezvoltare economico-socială în profil teritorial se bazează pe abordarea multilaterală și unitară a legăturii organice dintre socialism, echilibrul economico-social teritorial și factorii de ordin economic, social-politic, etic și cultural care-l condiționează. O asemenea optică are drept coordonată majoră cerința promovării consecvente și a afirmării principiilor socialismului științific în indisolubilă legătură cu condițiile concrete ale României și se sprijină pe abordarea dialectică a raportului dintre implicațiile imediate și de perspectivă, precum și dintre laturile economice, sociale și politice ale amplasării raționale a forțelor de producție pe teritoriul țării. Relevînd într-o formă foarte clară și concisă aceste laturi, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat: „Făurirea socialismului presupune dezvoltarea puternică a forțelor de producție pe întregul teritoriu al țării, într-o concepție unitară și de largă perspectivă. Numai pe această cale se asigură ridicarea gradului de civilizație al tuturor localităților, lichidarea migrației populației spre orașele mari, transformarea armonioasă a întregii structuri și vieți sociale, făurirea deplinei egalități în ce privește condițiile de muncă și viață, exercitarea drepturilor și afirmarea în cîmpul vieții sociale a tuturor cetățenilor țării“.¹⁾

Temeiuri economice ale egalității în drepturi a cetățenilor țării

REPARTIZAREA rațională a forțelor de producție pe teritoriul țării reprezintă, înainte de toate, o cerință a creșterii economice. În concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu, pe o asemenea bază se poate realiza o reală atragere în circuitul economic a tuturor resurselor naturale ale țării și valorificarea deplină și eficientă a potențialului creativ al întregului popor în condiții de consolidare și atragere largă a tuturor localităților țării la o viață social-economică tot mai activă și de intensificare a fluxurilor economice între toate zonele și județele patriei. În același timp, așa cum sublinia adeseori secretarul general al partidului, esența orînduirii socialiste impune o distribuție echitabilă a roadelor creșterii economice atît între clase și grupuri sociale, cît și în plan teritorial, astfel încît oamenii muncii, indiferent de zonele, județele și localitățile în care locuiesc, să beneficieze în egală măsură de rezultatele creșterii potențialului economic și ale ridicării gradului de civilizație. Nu este suficient ca pe ansamblu să obținem un ritm

¹⁾ Nicolae Ceaușescu: România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 12. București, Ed. politică 1976, pag. 400-401

bun de dezvoltare, releva tovarășul Nicolae Ceaușescu, trebuie să asigurăm ca aceasta să se reflecte în viața fiecărei localități, a tuturor cetățenilor patriei. Numai prin repartizarea rațională a forțelor de producție pe teritoriu și printr-o dezvoltare armonioasă în profil teritorial se asigură temelia unei reale egalități în drepturi între toți cetățenii, fără deosebire de naționalitate, întrucît se asigură condiții pentru garantarea în fapt a principalei componente a egalității prevăzute de Constituția țării și anume dreptul la muncă și accesul egal la roadele civilizației socialiste.

În acest fel, concepția promovată de tovarășul Nicolae Ceaușescu pornește de la premisa că **egalitatea între membrii societății are înainte de toate o bază economică**, începe cu egalitatea economică, iar aceasta este dată nu numai de proprietatea socialistă, ci și de amplasarea teritorială rațională a industriei, de dezvoltarea agriculturii, de dezvoltarea orașelor și satelor noastre, care creează condiții pentru ca oamenii muncii, de pe întreg cuprinsul țării, indiferent de naționalitate, să-și poată pune pe deplin în valoare capacitățile lor creatoare, să poată contribui la dezvoltarea armonioasă a întregii țări.

În acest fel, concepția promovată de secretarul general al partidului în domeniul dezvoltării economico-sociale în profil teritorial răspunde în cel mai înalt grad cerințelor întăririi coeziunii și unității națiunii noastre socialiste precum și aplicării neabătute a politicii marxist-leniniste promovate de P.C.R. în problema națională. Totodată, antrenînd importante transformări în structura populației ocupate mai ales prin creșterea numărului muncitorilor în toate zonele și județele patriei, amplasarea rațională a forțelor de producție, în primul rînd a industriei pe teritoriul țării lărgeste și consolidează baza socială a statului democrației muncitorești revoluționare.

Politica științifică a partidului de amplasare teritorială a forțelor de producție se realizează pe baza planului național de dezvoltare economico-socială și presupune ample programe de investiții, a căror orientare judicioasă se bazează pe strategia promovată de partid în domeniul dezvoltării teritoriale. De aceea, una dintre problemele de mare însemnătate teoretică și practică, amplu și multilateral fundamentată în lucrările tovarășului Nicolae Ceaușescu, o reprezintă criteriile care trebuie să stea la baza politicii de amplasare a forțelor de producție, în primul rînd a obiectivelor industriale pe teritoriul țării.

Criteriile economice și sociale armonios imbinat

CONCEPȚIA unitară și de largă perspectivă promovată de secretarul general al partidului are drept coordonată majoră imbinarea organică a considerentelor de eficiență economică cu criteriile sociale, legate de necesitatea lichidării complete a urmărilor vechii diviziuni teritoriale a muncii, promovate în condițiile capitalismului și a ridicării județelor și localităților mai puțin dezvoltate, a accelerării progresului lor economic și social. Criteriile de eficiență economică au un rol hotărîtor în asigurarea progresului economico-social în etapa actuală. Se exprimă necesitatea de a se obține, prin alegerea unor soluții tehnico-economice și a unor amplasamente optime, economii maxime de muncă socială pe toate treptele producției și circulației, inclusiv pe parcursul construirii și dezvoltării capacităților de producție.

Deși cerințele creșterii eficienței economice sînt avute în vedere în toate stadiile procesului de reproducție, partidul nostru subliniază că în domeniul amplasării teritoriale a forțelor

de producție ele trebuie armonizate cu principiile și exigențele de ordin social-politic, decurgînd din necesitatea ridicării tuturor județelor și localităților la un grad înalt de bunăstare și civilizație. Relevînd și fundamentînd concepția care a călăuzit partidul nostru în acest domeniu, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta : „Trebuie să știm să imbinăm în mod corespunzător considerentele de economicitate, de eficiență cu cele de ordin social — și pe care trebuie să le avem permanent în vedere în stabilirea repartizării forțelor de producție pe teritoriu. Desigur, se poate ca la un moment dat unele calcule economice să ne demonstreze că e mai eficient să construim o întreprindere sau alta într-un centru existent; dar, dacă ținem seama și de forța de muncă și de necesitatea de a asigura rămînerea în zonele și în județele respective a populației, vom constata că trebuie să acordăm cîteodată prioritate considerentelor de ordin social”²⁾.

Între factorii care concretizează criteriile de ordin social și politic și care sînt avuți în vedere în fundamentarea politicii dezvoltării teritoriale trebuie menționați : folosirea întregului potențial de muncă din fiecare județ și localitate, reducerea fenomenului de migrație a forței de muncă și realizarea unui echilibru demografic teritorial; reducerea treptată a deosebirilor esențiale în ce privește nivelul de dezvoltare economico-socială a județelor și localităților și antrenarea tuturor localităților la o viață economico-socială tot mai activă; creșterea gradului de urbanizare a județelor; asigurarea condițiilor necesare pentru dezvoltarea multilaterală a personalității umane; prevenirea consecințelor imediate și îndepărtate pe care le au marile aglomerații industriale și urbane asupra mediului natural și asigurarea unui cadru optim de dezvoltare economico-socială. Promovarea consecventă a acestor principii conferă politicii de dezvoltare economico-socială în profil teritorial un profund umanism și o mare forță mobilizatoare în domeniul afirmării valențelor și principiilor socialismului.

Fundamentarea principiilor și criteriilor amplasării teritoriale a forțelor de producție în opera tovarășului Nicolae Ceaușescu s-a făcut prin analiza relațiilor de condiționare reciprocă, dialectică dintre optimul macroeconomic și optimul dezvoltării economico-sociale în profil teritorial, între proporțiile generale ale dezvoltării economiei naționale, pe de o parte, și proporțiile necesare pentru dezvoltarea armonioasă a zonelor, județelor și localităților patriei. Străină oricăror absolutizări sau abordări simplificatoare, concepția promovată de secretarul general al partidului în acest domeniu previne alif tendințele de copiere mecanică a macrostructurilor economice la nivelul teritorial, care ar duce la irosire de mijloace materiale și financiare, cît și posibilitatea reducerii unilaterale a dezvoltării unor unități teritorial-administrative la un singur domeniu sau la o singură ramură de activitate, orientare care idealizînd avantajele aplicării exclusiviste a unui criteriu de diviziune a muncii ar sărăci, inevitabil, conținutul dezvoltării în profil teritorial, cu consecințe economice și sociale negative. Toate problemele sînt astfel abordate pornind de la cerințele integrării organice a dezvoltării în profil teritorial în procesul de ansamblu al creșterii armonioase și echilibrate a întregii economii naționale.

Pe baza trainică a concepției revoluționare promovate de P.C.R., perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea al partidului se caracterizează prin ample mutații în domeniul acțiunii sociale, al metodelor și formelor prin care s-au promovat și se promovează în viață principiile dezvoltării în profil teritorial. Astfel, în cadrul procesului de perfecționare a întregului sistem de organizare și conducere a economiei naționale, au fost inițiate, în 1967, măsuri pentru o nouă împărțire administrativ-teritorială, pe județe, orașe și comune, menită a crea, așa cum a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu, un cadru mai favorabil pentru repartizarea rațională a forțelor de producție, a obiectivelor economice pe teritoriul țării, pentru ridicarea mai rapidă a unor zone insuficient dezvoltate, pentru desfășurarea în condiții tot mai bune a construcției socialiste.

Instituirea Congresului consiliilor populare, precum și a Camerei legislative a Consiliilor populare — organism permanent deliberativ, care dezbate sub aspect teritorial planurile anuale și cincinale de dezvoltare economico-socială înainte ca acestea să fie adoptate de M.A.N. — ridică pe o treaptă superioară modul de abordare a problemelor dezvoltării în profil teritorial și bazele democratice ale dezbaterii și rezolvării acestora. În domeniul conducerii planificate a activității economico-sociale au o însemnătate principală instituționalizarea principiului imbinării organice a planificării departamentale cu planificarea de ramură și teritorială, cuprinzînd toate sectoarele de activitate, precum și măsurile de perfecționare a realizării acestui principiu.

Toate județele țării pe traiectoria progresului

TRADUCEREA în viață a concepției de amplasare rațională a forțelor de producție în profil teritorial s-a sprijinit înainte de toate pe orientarea corespunzătoare, științifică a politicii de investiții; investițiile în plan teritorial au cunoscut o creștere susținută și diferențiată, ținînd seama de cerințele modernizării economiei, cît și de criteriile economice și sociale ale amplasării forțelor de producție. Pe ansamblul perioadei 1966—1981, volumul investițiilor în sectorul socialist a cunoscut o dinamică sensibil mai mare față de media pe țară (4,26 ori față de 1965) în județe mai puțin dezvoltate din punct de vedere economic, între care: Alba (716 la sută), Botoșani (600 la sută), Buzău (462 la sută), Călărași (540 la sută), Constanța (931 la sută), Dimbovița (340 la sută), Giurgiu (10 ori), Gorj (779 la sută), Harghita (556 la sută), Iași (648 la sută), Mehedinți (468 la sută), Satu Mare (623 la sută), Sălaj (20 ori), Tulcea (855 la sută), Vaslui (694 la sută), Vâlcea (12 ori), Vrancea (584 la sută). Totodată, importante fonduri de investiții au fost alocate județelor cu un grad mai ridicat de industrializare și de dezvoltare.

Mijloacele alocate au fost folosite, în cea mai mare parte, pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a producției sociale și în primul rînd a celei industriale. În județele mai dezvoltate din punct de vedere economic investițiile au fost folosite în primul rînd pentru reconstrucția, modernizarea și dezvoltarea unităților economice existente, în timp ce în județele mai puțin dezvoltate ele au fost folosite mai ales pentru construirea de obiective economice noi. A crescut astfel baza tehnico-materială a producției în toate județele și cu deosebire în județele mai puțin dezvoltate.

Cel mai puternic factor de dinamizare a forțelor de producție și a structurilor economice în profil teritorial l-a reprezentat promovarea consecventă a politicii partidului de industrializare socialistă a țării, care constituie factorul esențial al victoriei socialismului, al făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintării spre comunism. Ca urmare, cele mai mari eforturi de dezvoltare industrială au fost consacrate județelor în care baza industrială era mai puțin dezvoltată. În perioada 1966—1981, un număr de 24 județe — Argeș, Bistrița-Năsăud, Botoșani, Buzău, Călărași, Constanța, Covasna, Dimbovița, Dolj, Galați, Gorj, Harghita, Ialomița etc. — au obținut ritmuri de creștere mai mari decît media pe țară (10,9 la sută). Ca urmare, au avut loc schimbări importante în gruparea județelor după producția industrială efectiv realizată, respectiv apropierea județelor din punct de vedere al potențialului lor industrial (tabelul).

Gruparea județelor după potențialul lor industrial

Valoarea producției industriale realizate	Numărul județelor			
	1965	1970	1975	1980
Pînă la 2 miliarde lei	14	5	1	—
2,1—4,0 miliarde lei	13	11	4	—
4,1—10,0 miliarde lei	9	15	14	8
10,1—15,0 miliarde lei	3	5	7	7
15,1—25,0 miliarde lei	—	3	10	14
Peste 25 miliarde lei	1	1	4	11

Sursa : prelucrat după Anuarul statistic

Îmbunătățirea repartizării teritoriale a forțelor de producție a determinat schimbări importante în structura populației ocupate prin creșterea personalului muncitor și a muncitorilor la 1 000 locuitori. În total, în 23 de județe, numărul personalului muncitor la 1 000 locuitori depășește în prezent 300, față de numai 13 județe în 1975. A crescut gradul de urbanizare, din anul 1965 și pînă în prezent consemnîndu-se apariția a 182 de orașe noi și centre urbane agroindustriale; numărul județelor cu un grad de urbanizare de peste 50 la sută a ajuns în 1980 la 13 față de 6 în 1975 și 2 în 1965. În perspectiva menționată s-a înregistrat o apropiere între județe din punct de vedere al veniturilor și volumului desfacerilor de mărfuri pe locuitor și în general al celorlalți indicatori care caracterizează condițiile de muncă și viață ale cetățenilor.

Așa cum a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu, în actualul plan cincinal continuă politica de amplasare rațională a forțelor de producție pe teritoriu, asigurîndu-se dezvoltarea echilibrată, în perspectivă, a tuturor zonelor țării, apropierea județelor din punct de vedere al producției globale — industriale, agricole etc. — pe locuitor și al folosirii resurselor de muncă, sistematizarea și modernizarea rețelei de localități, ridicarea gradului general de civilizație. Înfăptuirea prevederilor în acest cadru va accentua procesul de reducere a deosebirilor esențiale dintre oraș și sat, dintre activitatea din agricultură și cea din industrie, dintre munca fizică și intelectuală, asigurînd omogenizarea crescîndă a societății noastre socialiste.

Gheorghe CREȚOIU

²⁾ Nicolae Ceaușescu : România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 8, București, Ed. politică 1973, pag. 431

CREȘTEREA NEÎNTRERUPTĂ A BUNĂSTĂRII OAMENILOR MUNCII — FINALITATE SUPREMĂ A DEZVOLTĂRII

ÎN CONCEPȚIA partidului nostru, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, creșterea neîntreruptă a bunăstării materiale și spirituale a oamenilor muncii de pe întreg cuprinsul patriei constituie țelul suprem al întregii activități. Acest obiectiv final este încadrat în mod armonios într-o strategie complexă asupra progresului României socialiste, context în care se relevă însemnătatea deosebită a corelației dezvoltare-bunăstare, a tuturor premiselor economice, sociale și politice apte să permită ridicarea patriei pe noi trepte de progres și civilizație.

Creșterea nivelului de trai presupune conlucrarea unui număr mare de factori — economici, ecologici, politici, spirituali, de relații umane, fizici, psihici etc. — dar, în primul rând, dezvoltarea, creșterea economică. Orinduirea socialistă transformă dezideratul populației de realizare a bunăstării sociale în țel suprem al politicii economice, omul devenind din condiție a producției, scop final al acesteia. „**Politica generală a partidului, edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate** — se arată în Programul Partidului Comunist Român de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism — au drept țel suprem ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor, sporirea gradului de civilizație a vieții întregii societăți. Acestui țel îi sint subordonate toate eforturile pentru dezvoltare în ritm intens a economiei naționale, pentru creșterea venitului național”.

În acest concept umanist și revoluționar, dezvoltarea puternică a forțelor de producție, imprimarea unui curs ferm spre calitate și eficiență întregii activități economice reprezintă o trăsătură fundamentală a politicii economice, un element strategic în înfăptuirea esenței orinduirii socialiste — ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc. Numai munca proprie, efortul, dezvoltarea economică susținută pot asigura resursele necesare îmbunătățirii modului de viață al oamenilor. Desigur, în atingerea acestui țel, una dintre problemele fundamentale o constituie împărțirea venitului național pentru acumulare și consum, raport în care se oglindesc interesele prezente și de perspectivă ale societății. Tocmai pe această bază se crează condiții pentru creșterea puternică a forțelor de producție. Esențialele sînt, de asemenea, în funcție de condițiile ac-

tualei etape, accentuarea caracterului intensiv al reproducerii în scopul unei mai bune puneri în valoare a întregului potențial de resurse materiale și forță de muncă al țării, sporirea eficienței, creșterea productivității muncii, acțiunea mai puternică a pirghiilor economice, în fapt accentuarea laturilor calitative ale procesului de dezvoltare privit în întreaga sa complexitate.

Dimensiuni ale creșterii nivelului de viață

CA URMARE a politicii științifice a partidului de dezvoltare economico-socială a țării, s-au asigurat pe întregul interval de timp ritmuri ridicate de creștere a economiei, a venitului național. Astfel în perioada 1951—1980, venitul național a crescut de 15 ori pe total și de 11 ori pe locuitor. În aceste condiții s-au înregistrat sporuri din ce în ce mai substanțiale în ce privește indicatorii ce definesc bunăstarea materială și spirituală a oamenilor muncii. În cincinalul trecut, bunăoară, veniturile totale ale populației — indicator semnificativ al calității vieții — au crescut de la 247 miliarde lei în 1975, la 363 miliarde lei în 1980, într-un ritm anual de 8%, iar retribuiția netă a sporit într-un ritm de peste 7%. Au fost transpuse în practică principiile de etică și echitate socialistă în politica de retribuție, prin stabilirea corelației de 1 la 5,5 între retribuiția minimă și cea maximă. Trebuie arătat, de asemenea, că în cincinalul 1976—1980 — ca și în întregul deceniu precedent (vezi tabelul nr. 1), — a fost realizată cea mai substanțială creștere a veniturilor populației.

Retribuiția reală, ținând seama de majorarea retribuției nominale în medie cu 40% și de indicele prețurilor, a sporit cu cca. 30% față de 18-20% cit se prevedea inițial în planul cincinal. Totodată, veniturile reale ale țăranilor cooperatori au fost majorate cu cca. 30%, iar veniturile populației din fondurile sociale de consum au crescut, pe întregul cincinal, cu 40%. Din fondurile sociale de consum (constituite de asemenea în contextul creșterii susținute a venitului național), care în 1980 au ajuns la 12 000 lei în medie pe o familie, a fost asigurată gratuitatea învățămîntului de toate gradele și a asistenței medicale, alocația de stat pentru copii, burse, ajutoare familiale, indemnizații pentru incapacitate de muncă ș.a. — toate domeniile în care s-au putut consemna creșteri dintre cele mai mari.

Tocmai în condițiile amplificării veniturilor populației, a capacității industriei și economiei de a asigura bunuri corespunzător acestor venituri mai mari, în cadrul consumului populației — element component de bază al nivelului de trai — au intervenit însemnate mutații cantitative și calitative. Atît sporirea volumului desface-rilor de mărfuri cu amănuntul prin comerțul socialist — cu 215% mai mari în 1980 față de 1970 — cit și analiza structurii acestor desfaceri, respectiv a consumurilor, ilustrează gradul tot mai înalt de satisfacere a nevoilor materiale și spirituale ale oamenilor muncii (tabelul nr. 2).

Pentru progresele înregistrate de țara noastră pe drumul bunăstării și civilizației socialiste este semnificativ faptul că din punct de vedere al consumului alimentar — exprimat în calorii pe locuitor — România se situează printre primele 10 țări din lume, iar la

Tabelul nr. 1

Creșterea veniturilor populației

	1970	1980	1980 1970 %
Retribuiția medie netă a personalului muncitor — lei lunar	1 289	2 233	174
Veniturile nominale nete ale țăranimii pe o persoană activă — lei lunar	571	1 373	240
Veniturile obținute de populație din fondurile sociale de consum (pe o persoană) — lei anual	1 845	3 566	193
Vînzările cu amănuntul prin comerțul socialist — mld. lei	99,1	213,1	215

Preocuparea pentru buna aprovizionare a populației cu bunuri alimentare și industriale se situează în centrul atenției secretarului general al partidului

unele produse industriale (țesături și confecții, încălțăminte) la nivelul unor țări avansate. În condițiile în care industria în special cît și economia românească în ansamblu au putut susține un vast program de construcții de locuințe (circa 840 mii apartamente în ultimul cincinal, peste 25 mii locuri în cămine pentru oamenii muncii nefamiliști și peste 240 mii locuri în creșe, grădinițe, internate și cămine pentru studenți) și de dotare a acestora, țara noastră se situează printre primele din lume în ce privește proporția locuitorilor care locuiesc în case noi și volumul cumpărărilor de mobilă raportat la populație.

Coordonate de perspectivă ale corelației dezvoltare-bunăstare

DIMENSIUNI semnificative ale îmbunătățirii nivelului de trai sînt relevate în perspectiva dezvoltării economico-sociale a țării, în condițiile accentuării mai puternice a laturilor

calitative ale dezvoltării. Au fost elaborate în acest sens însemnate documente care jalonează în mod concret progresele în planul bunăstării. Pentru cincinalul 1981—1985, Congresul al XII-lea al partidului, din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, a adoptat Programul-directivă de creștere a nivelului de trai, conceput astfel încît înfăptuirea prevederilor sale să constituie o nouă etapă de ridicare a nivelului de civilizație, de sporire a bunăstării întregului popor, de afirmare deplină a personalității umane.

Reflectînd însăși concepția secretarului general al partidului privind corelația dezvoltare-bunăstare, legătura indisolubilă între aceste două momente fundamentale ale evoluției, Programul-directivă se prezintă ca un tot unitar, îmbrățișînd întreaga viață economică, politică și social-culturală a țării. Acest program reflectă continuitatea politicii partidului de creștere a nivelului de trai și ridică pe o treaptă superioară elementele calitative ale bunăstării materiale și spirituale.

În actualul program sînt stabilite

măsuri de creștere a nivelului de trai pe baza cunoașterii prealabile a posibilităților și resurselor de care dispune economia, precum și a cerințelor reale ale oamenilor muncii. Prin sfera de cuprindere a problemelor, Programul-directivă înglobează toate elementele de creștere al nivelului de trai — sporirea veniturilor din muncă și din fondurile sociale, asigurarea fondului de bunuri și servicii, protecția și ameliorarea mediului, majorarea timpului liber etc., — înmănunchiază direcțiile de realizare ale acestora, măsurile pentru asigurarea bazei economice necesare realizării lor.

Corespunzător concepției economice a tovarășului Nicolae Ceaușescu, în program se pune accentul pe creșterea veniturilor din muncă, criteriu fundamental de apreciere a aportului fiecărui cetățean la progresul societății, pe adîncirea realizării în viață a principiului de echitate socialistă în repartiție, mergîndu-se pe calea majorării, într-o proporție mai mare, a retribuțiilor mici și de menținere a raportului existent între retribuția minimă și maximă.

Pentru creșterea veniturilor populației se prevede asigurarea a numeroase noi locuri de muncă, majorarea veniturilor totale reale ale populației, majorarea retribuției medii reale a personalului muncitor și majorarea, corespunzător eficienței activității depuse, a sumelor repartizate pentru fondul de participare la beneficii. Veniturile reale ale țărănimii provenite din munca în cooperativele agricole de producție și în gospodăriile personale vor crește, de asemenea. Va spori pensia medie reală de asigurări sociale și alocația medie reală de stat pentru copii. Potrivit nivelurilor planificate și în concordanță cu veniturile populației, volumul desfacerilor de mărfuri către populație va spori cu 26,6% iar cel al prestațiilor de servicii cu 76%.

Programul de autoconducere și autoaprovizionare teritorială, pentru asigurarea populației cu produse agroalimentare, industriale și prestări de servicii în perioada 1983—1985, elaborat din inițiativa și sub îndrumarea nemijlocită a tovarășului Nicolae Ceaușescu, adoptat de recenta Conferința Națională a partidului, va contribui la sporirea în continuare a bunăstării poporului și ridicarea continuă a calității vieții. Realizarea prevederilor acestui program constituie un pas hotărît în aplicarea fermă a principiilor autoconducerii și autoaprovizionării, creșterea rolului organelor locale, participarea oamenilor muncii la conducerea tuturor sectoarelor de activitate. Potrivit prevederilor Programului menționat și a recomandărilor medicale privind alimentația științifică a populației, consumul de carne, produse din carne și pește pe locuitor va crește în 1985 la circa 75—80 kg, din care cca. 10 kg de pește. Din consumul de carne prevăzut, 43% va fi carne de porcine, 19% de bovine, 27% de pasăre, 11% de ovine și alte specii. Va crește, de asemenea, consumul de lapte și produse din lapte, astfel ca, pînă în 1985, întreaga populație a țării să beneficieze de un consum de 200 l lapte pe locuitor. Va fi majorată producția de ouă pentru consum de la 6,7 mld. buc. în 1983 la peste 7 mld. buc. în ultimul an

dr. Virgil DINCĂ

(Continuare în pag. 24)

Tabelul nr. 2
Consumul unor produse pe locuitor și inzeestrarea populației cu bunuri de folosință îndelungată

Consum pe locuitor	1970	1980	1980
			1970 %
Carne și produse din carne — kg	31	62	199
Lapte și produse din lapte (inclusiv unt) — litri	111	180	162
Ouă — buc.	142	270	140
Zahăr și produse din zahăr — kg	19,3	28,2	146
Cereale (în echivalent făină) — kg	62,3	70,6	113
Legume și produse din legume — kg	87	140	161
Țesături (inclusiv confecții) — m.p.	19,3	28,7	148
Încălțăminte — per.	2,6	3,5	134
Bunuri de folosință îndelungată la 1 000 locuitori			
Aparate de radio — buc.	178,7	250,7	140
Televizoare — buc.	81,8	209,7	256
Frigidere — buc.	53,7	156,2	291
Mașini de spălat rufe — buc.	45,8	102,2	223
Autoturisme — buc.	6,4	28,9	452

Dialogul tovarășului Nicolae Ceaușescu cu masele, expresie a democratismului societății noastre, a participării la conducere

SOCIALISMUL este opera maselor populare, el se înfăptuiește cu poporul și pentru popor. Acest principiu stă la baza conceptului statului democrației muncitorești, revoluționare, la baza sistemului unitar al democrației socialiste din România, conceput și perfecționat continuu de către tovarășul Nicolae Ceaușescu. Concordanța realizată între dezvoltarea forțelor de producție, a societății socialiste românești în general și cadrul democratic de participare la conducere — de la unitățile de bază economice — până la organele cu caracter național — constituie o trăsătură fundamentală și un puternic factor dinamizator în etapa făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintării spre comu-

nism, o contribuție esențială a partidului nostru, a secretarului său general la îmbogățirea teoriei și practicii socialismului științific, bucurându-se de o largă apreciere și în afara hotarelor țării.

Însuși stilul de lucru al secretarului general al partidului, președintele republicii, constituie cel mai elocvent exemplu al consultării permanente a activului de partid și de stat, a specialiștilor, al atragerii maselor la soluționarea tuturor problemelor edificării socialiste a patriei. Activitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu în fruntea Frontului Democrației și Unității Socialiste, a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale, a Consiliului Național al Oamenilor Muncii, frecvențele sale vi-

zite de lucru în unități economico-sociale, în județe, întâlnirile și constăturile cu reprezentanți ai oamenilor muncii din toate domeniile de activitate, participarea sa la conferințe și congrese ale organizațiilor de masă și obștești se constituie într-un viu și permanent dialog cu poporul, asupra tuturor laturilor politicii interne și externe a României socialiste. Orientările și indicațiile pe care conducătorul partidului și statului le dă cu aceste prilejuri deschid de fiecare dată noi căi și perspective progresului multilateral al patriei.

Din bogata cronică a ultimilor cinci ani desprindem, mai jos, o selecție a momentelor de deosebită semnificație ale acestui dialog.

- Consfătuirea de lucru consacrată problemelor agriculturii (februarie 1978)
- Adunarea generală a oamenilor muncii de la Întreprinderea de mașini grele București (februarie 1978)
- A XI-a Conferință a Uniunii Asociațiilor Studentești din România (februarie 1978)
- Plenara comună a consilierilor oamenilor muncii de naționalitate maghiară și germană (martie 1978)
- Conferința pe țară a președinților consiliilor populare (martie 1978)
- Conferința națională a femeilor (aprilie 1978)
- Plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii (aprilie 1978)
- Ședința de lucru de la Comitetul Central al P.C.R. (mai 1978)
- Conferința națională a Uniunii Artiștilor Plastici (iunie 1978)
- Consfătuirea pe țară a oamenilor muncii din comerțul socialist (iunie 1978)
- Ședința activului central de partid și de stat (august 1978)
- Consfătuirea de lucru de la Comitetul Central al P.C.R. (septembrie 1978)
- Plenara Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste (noiembrie 1978)
- Întilniri cu reprezentanți ai clasei muncitoare, cu reprezentanți ai țărânimii, intelectualității și tineretului, cu reprezentanți ai armatei și ai Ministerului de Interne (noiembrie 1978)
- Plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii (decembrie 1978)
- Adunarea generală a oamenilor muncii de la Întreprinderea „23 August” din Capitală (februarie 1979)
- Consfătuirea cu cadrele de conducere din industrie, construcții, transporturi și agricultură (martie 1979)
- Consfătuirea de lucru de la Comitetul Central al P.C.R. (mai 1979)
- Plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii (iulie 1979)
- Consfătuirea de lucru cu proiectanți tehnologi și de construcții (iulie 1979)
- Consfătuirea cu cadrele de bază din industria ușoară (iulie 1979)
- Consfătuirea pe țară cu cadrele de conducere din unitățile agricole socialiste privind cultura grâului și orzului (august 1979)
- Întilnirea de lucru cu consiliul de conducere al Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini (august 1979)
- Ședința de lucru consacrată perfecționării activității în industria siderurgică (august 1979)
- Ședința consacrată examinării problemelor privind îndeplinirea în condiții de eficiență superioară a planului în industria chimică (august 1979)

- Consfătuirea de lucru de la Comitetul Central al P.C.R. (septembrie 1979)
- Ședința de lucru consacrată perfecționării activității în domeniul economiei forestiere și materialelor de construcții (septembrie 1979)
- Ședința de lucru consacrată perfecționării activității în domeniul industriei extractive (octombrie 1979)
- CONGRESUL AL XII-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN (19—23 noiembrie 1979)
- Întilnirea de lucru cu membri ai conducerilor întreprinderilor de tractoare și autocamioane, centralelor industriale de resort, institutelor de cercetări și proiectări de specialitate, ai conducerii Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini (ianuarie 1980)
- Congresul al II-lea al Frontului Democrației și Unității Socialiste (ianuarie 1980)
- Congresul Educației și Învățământului (februarie 1980)
- Consfătuirea de lucru de la Comitetul Central al P.C.R. (februarie 1980)
- Marea adunare populară, cetățenească din Capitală (martie 1980)
- Plenara Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste (martie 1980)
- Consfătuirea de lucru de la Comitetul Central al P.C.R. (aprilie 1980)
- Forumul tineretului — Congresul al XI-lea al Uniunii Tineretului Communist, Conferința Uniunii Asociațiilor Studentilor Communisti, Conferința Organizației Pionierilor și Organizației Șoimilor Patriei (mai 1980)
- Întilnire cu reprezentanți ai oamenilor de știință din domeniul istoric (mai 1980)
- Consfătuirea de lucru de la Comitetul Central al P.C.R. (mai 1980)
- Ședința plenară lărgită a Consiliului Național al Oamenilor Muncii (iunie 1980)
- Consfătuirea de lucru cu cadrele din zootehnie (iunie 1980)
- Consfătuirea cu activul și cadrele de bază din cooperarea de consum, cooperarea meșteșugărească, cooperarea agricolă de producție și consiliile populare (iunie 1980)
- Congresul al II-lea al consiliilor populare (septembrie 1980)
- Întilnirea cu activul de partid al scriitorilor (octombrie 1980)
- Consfătuirea de lucru de la Comitetul Central al P.C.R. cu activul din domeniul geologiei (octombrie 1980)
- Consfătuirea de lucru de la Comitetul Central al P.C.R. (decembrie 1980)
- Plenara Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste (decembrie 1980)
- Ședința de lucru pe probleme de agricultură de la Brașov (ianuarie 1981)
- Întilnirea de lucru cu membri ai conducerilor Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini și centralelor industriale

- de autocamioane și tractoare, întreprinderilor de autocamioane și tractoare, institutelor de cercetare și proiectare de specialitate și ai întreprinderilor de comerț exterior de profil (ianuarie 1981)
- Plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii (ianuarie 1981)
- Adunarea generală a oamenilor muncii de la Întreprinderea „23 August” din București (februarie 1981)
- Congresul al II-lea al consiliilor de conducere ale unităților agricole socialiste, al întregii țărănimii, al consiliilor oamenilor muncii din industria alimentară, silvicultură și gospodărirea apelor (februarie 1981)
- Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor din România (aprilie 1981)
- Consfătuirea de lucru de la Comitetul Central al P.C.R. (iunie 1981)
- Conferința reprezentanților oamenilor muncii din București (iunie 1981)
- Congresul al II-lea al consiliilor oamenilor muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe (iunie 1981)
- Plenara Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste (iunie 1981)
- Adunarea festivă consacrată celei de-a 50-a aniversări a „Științei” și sărbătoririi Zilei presei (august 1981)
- Consfătuirea de lucru de la Comitetul Central al P.C.R. pe problemele agriculturii (august 1981)
- Consfătuirea de lucru de la C.C. al P.C.R. cu cadrele din cercetare și învățămînt din agricultură, industria alimentară, silvicultură și gospodărirea apelor (septembrie 1981)
- Plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii (noiembrie 1981)
- Plenara Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodării Apelor (noiembrie 1981)
- Plenara comună a Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (noiembrie 1981)

- Grandioasa adunare populară din marea piață a Palatului Republicii din Capitală consacrată dezarmării și păcii (decembrie 1981)
- Consfătuirea de lucru de la Comitetul Central al P.C.R. (ianuarie 1982)
- Ședința de lucru comună a Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (februarie 1982)
- Plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii (februarie 1982)
- Plenara Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste (februarie 1982)
- Plenara Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodării Apelor (februarie 1982)
- Congresul al II-lea al educației politice și culturii socialiste (iunie 1982)
- Consfătuirea de lucru cu cadrele de conducere din agricultura județului Constanța (iulie 1982)
- Consfătuirea de lucru de la Comitetul Central al P.C.R. (august 1982)
- Întîlnirea de lucru de la Lupeni cu reprezentanții organelor locale de partid și de stat, cu cadre de conducere din economie, cu mineri și specialiști (septembrie 1982)
- Consfătuirea de lucru de la Comitetul Central al P.C.R. (octombrie 1982)
- Sesiunea Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale a României (decembrie 1982)
- Plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii (decembrie 1982)
- Plenara Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste (decembrie 1982)
- **CONFERINȚA NAȚIONALĂ A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN** (16—18 decembrie 1982)
- Plenara lărgită a Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodării Apelor (decembrie 1982)

CREȘTEREA NEÎNTRERUPTĂ A BUNĂSTĂRII OAMENILOR MUNCII — FINALITATE SUPREMĂ A DEZVOLTĂRII

(Urmare din pag. 22)

al cincinalului, ceea ce va asigura un consum de 280 buc. ouă pe locuitor în 1985, față de 275 buc. în 1983. Creșteri importante sînt prevăzute și la legume, cartofi, fructe și struguri. În ce privește consumul populației de cereale pentru piine, făină și mălai, acesta urmează să scadă la grâu de la 150 la 140 kg pe locuitor, iar la porumb de la 30 la 15 kg pe locuitor, avînd în vedere îmbunătățirea structurii alimentației populației prin creșterea contribuției produselor animaliere, corespunzător tendințelor de pe plan mondial. Sînt puse astfel în practică principii științifice de alimentație a populației, menite să ofere noi premise pentru îmbunătățirea stării de sănătate și a vigoarei poporului.

În ce privește bunurile nealimentare, cele de folosință îndelungată, fondul de mărfuri prevăzut pentru perioada 1983—1985 asigură o aprovizionare corespunzătoare a populației. La elaborarea prevederilor s-au avut în vedere orientările date de secretarul general al partidului privind creșterea mai accentuată a desfacerii articolelor de îmbrăcăminte gata confecționate, valorificarea superioară a materiilor prime din producția internă și a materialelor

refolosibile, promovarea mai largă la desfacere a unui sortiment variat de înlocuitori de paltoane, confecții, din țesături de in și cîneapă, încălțăminte cu fețe textile și alți înlocuitori. Se mai prevede ca pînă în anul 1985 numărul aparatelor de radio la mia de locuitori să crească pînă la 300 față de 250 în 1980, al televizoarelor la 256 față de 209, al turismelor la 44 față de 29.

În domeniul serviciilor se urmărește să se asigure satisfacerea în condiții mai bune a solicitărilor populației într-o gamă cu mult mai diversificată față de cea anterioară. În aceste condiții, volumul prevăzut în anul 1983 la prestări de servicii este cu 500 mil. lei peste nivelul cincinalului, asigurînd o creștere de 13,7% față de anul 1982, corespunzînd necesității de sporire mai accentuată a serviciilor în corelație cu dezvoltarea de ansamblu a economiei naționale, cu creșterea venitului național și a veniturilor bănești ale populației.

Așa cum arătam, o preocupare de seamă a partidului și statului nostru o constituie îmbunătățirea condițiilor de

locuit ale populației, intensificarea ritmului construcției de locuințe. Pentru actualul cincinal este prevăzută construirea a încă 900 mii de locuințe din fondurile și cu sprijinul statului, urmînd ca pînă în 1990 problema locuințelor să fie, în linii generale, soluționată. Semnificativ este faptul că, în privința construcțiilor de locuințe, România se situează înaintea altor state. În anul 1980 în țara noastră numărul de locuințe nou construite, raportat la 1 000 locuitori, era mai mare decît în Austria, Franța, R.F. Germania, Italia, Iugoslavia, Anglia.

SPORIREA CONTINUĂ a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor reprezintă obiectivul central al politicii partidului, spre care sînt direcționate toate eforturile dezvoltării economice. Pentru a aprecia însemnătatea și dimensiunile reale ale înfăptuirilor menționate, subliniem că acțiunea consecventă de creștere a nivelului de trai în patria noastră se desfășoară într-un moment în care starea de criză în lumea contemporană a determinat ca, în țări avansate, nu numai să nu fie posibile creșteri, dar să devină din ce în ce mai greu să fie menținut nivelul de trai și de consum existent, înregistrîndu-se chiar scăderi. Iată dar demonstrată în mod elocvent justetea politicii partidului nostru, faptul că tocmai pe baza concepției care ghidează întregul proces de dezvoltare economico-socială a țării, creșterea neîntreruptă a bunăstării materiale și spirituale a oamenilor muncii constituie țelul suprem al tuturor eforturilor și activităților noastre.

Democratismul — trăsătură fundamentală a gândirii economice și politice a tovarășului Nicolae Ceaușescu

PREȘEDINTELE României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a adus o contribuție determinantă la dezvoltarea și perfecționarea sistemului instituțional, de principii, forme și metode ale democrației socialiste, făuritor în țara noastră în principal după Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român și, totodată, la elaborarea unei teorii politologice românești asupra fenomenului democratic socialist.

În calitate de conducător al partidului și statului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat de nenumărate ori ideea majoră a gândirii sale că instituirea democrației autentice ține de esența însăși a socialismului, de faptul că puterea poporului sub conducerea clasei muncitoare nu poate fi exercitată doar „în numele” poporului, ci de către poporul însuși, suveran și stăpîn deplin pe destinele sale.

Democratismul socialist are în viziunea președintelui României un caracter **atocuprinzător și multilateral**, implicând cerința ca principiile și formele democratismului să acționeze consecvent în toate compartimentele și sferile vieții noastre sociale, atât la nivel micro, cât și macrosocial, atât în plan politic, economic, cât și social-cultural și obștesc, atât în luarea deciziilor ce privesc problemele dezvoltării interne a țării, cât și în cele ale politicii externe. Democratismul socialist este, de aceea, implicat direct în înțelegerea și explicarea dezvoltării tuturor verigilor și palierelor sistemului nostru social global, a fiecărui subsistem al său și se constituie astfel într-o coordonată definitorie a funcționalității întregii noastre societăți.

Participarea democratică a maselor la conducerea societății reprezintă pentru omul politic Nicolae Ceaușescu calea fundamentală cea mai potrivită a soluționării diverselor contradicții și dificultăți care apar în procesul complex al construcției socialiste, partidul asigurând numai împreună cu poporul progresul societății socialiste, învingerea dificultăților care apar, a repercusiunilor crizei mondiale asupra patriei noastre, asupra dezvoltării ei ca țară socialistă. Democratismul autentic și participarea responsabilă a maselor la luarea deciziilor și la traducerea lor în viață, la surmontarea dificultăților și soluționarea diverselor contradicții se afirmă, în viziunea conducătorului partidului și statului nostru, ca o puternică forță motrice a progresului în societatea socialistă, ca o pirghie de mobilizare socială, de organizare și dinamizare a energiilor creatoare ale poporului.

În gândirea și practica politică a președintelui României, participarea democratică constituie și o modalitate de angajare colectivă, de desfășurare a unor acțiuni de masă organizate, disciplinate, conștiente și de armonizare în același timp a intereselor individuale și de grup cu cele ale societății în ansamblu, afirmându-se ca o înaltă școală de educare politică, de creștere a răspunderii fiecăruia față de sine și față de societate. Participarea în procesul democratic constituie acel climat social de amplificare a conștiinței socialiste a maselor și stimulează învățarea inovatoare, efortul și emulația creatoare, colectivă și individuală, de potențare a rolului social și istoric al maselor muncitoare.

Generalizarea, din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu încă de la Congresul al IX-lea al partidului, a principiului democratic al conducerii colective în activitatea tuturor unităților și organismelor sociale din țara noastră a dat expresie concepției profund democratice a secretarului general al partidului nostru asupra modului de realizare a conducerii societății.

Totodată, în concepția profund revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu democrația socialistă ca sistem instituțional și de acțiune politică constituie un **proces**, fiind în continuă perfecționare în pas cu dezvoltarea societății, cu cerințele noi

ce se pun participării maselor la conducerea vieții politice, social-economice și culturale. Înseși sistemul politic și cel democratic socialist, care se împletesc organic și în multe privințe se suprapun, fără a se identifica total, evoluează, se perfecționează și se îmbogățesc cu forme noi, în sensul adîncirii democratismului nostru socialist.

Plecînd de la cerințele dezvoltării continue a societății socialiste, partidul nostru a adoptat, din inițiativa secretarului său general, după Congresul al IX-lea, o gamă foarte largă de măsuri politice și forme noi organizatorice, reglementări juridice și educative care asigură manifestarea plenară a democrației socialiste, participarea clasei muncitoare, a țărănimii cooperatiste, a celorlalte categorii sociale la elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe în conformitate cu interesele vitale ale națiunii noastre, ale socialismului.

Este bine cunoscut că pe plan central s-au instituit în ultimii ani o serie de forumuri democratice naționale, care se întrunesc periodic, precum Congresul Consiliilor Oamenilor Muncii, Congresul agricultorilor, Congresul consiliilor populare, Congresul educației și învățămîntului, Congresul educației politice și culturii, ca organe democratice permanente. Au apărut și funcționează de mai mulți ani în sistemul organizării noastre democratice o serie de organisme, care întrunesc atât caracteristicile unor organe de stat, cât și de partid și obștești și îndeplinesc atât funcții politice pe linie de partid, cât și funcții specifice pe linie de stat, ca de exemplu, Consiliul Suprem al Dezvoltării Economico-Sociale, Consiliul Organizării Economico-Sociale, Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economico-Sociale, Consiliul Culturii și Educației Socialiste, Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie și sînt, totodată, prin componența lor, forumuri democratice, larg reprezentative, cu caracter deliberativ. Pe baza hotărîrii Plenarei Comitetului Central al partidului din 7—8 octombrie 1982 s-a trecut la perfecționarea organizării și activității Consiliului Suprem al Dezvoltării Economico-Sociale, acesta funcționînd în prezent cu atribuții de Cameră Economică Legislativă, de adevărat parlament economic, care va dezbate și aviza toate legile economice, planul și alte măsuri, înainte ca ele să fie prezentate Marii Adunări Naționale și va adopta hotărîri obligatorii pentru toate organele de stat și unitățile economice socialiste. Aceasta se înscrie, de asemenea, în cadrul procesului de perfecționare a conducerii și dezvoltării democrației muncitorești, socialiste.

Ca rezultat al eforturilor și inițiativelor arhitectului sistemului democrației socialiste românești, care este tovarășul Nicolae Ceaușescu, funcționează în prezent în toate unitățile economico-sociale organisme de conducere colectivă în a căror componență intră, în cea mai mare parte, muncitori care lucrează nemijlocit în producție (1/3 din numărul total al membrilor acestora) și care au acumulat deja o bogată experiență în conducerea și gospodărirea uzinelor și instituțiilor. Adunările generale ale oamenilor muncii din toate unitățile economice și din instituții s-au impus, în această perioadă, ca largi forumuri ale democrației în plan economic și social, ca o adevărată școală a conducerii democratice și a educației comuniste.

Toate aceste organisme servesc aceluiași țel: asigurarea accesului larg al maselor la conducerea societății, la luarea deciziilor, în fond, la realizarea puterii politice de către popor nu numai prin reprezentanții săi, ci și prin participarea directă la conducerea tuturor domeniilor vieții sociale.

Trecerea din 1976 la sistemul autoconducerii și autogestunii economico-financiare, care s-a realizat la inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu prin transformarea formelor conducerii co-

lective din întreprinderi în organisme ale autoconducerii muncitorești, a deschis o nouă etapă în dezvoltarea democrației economice și socialiste în genere. Aceasta a rezolvat o contradicție care apăruse la un moment dat între cadrul democratic larg creat în economie și mecanismul economic prea centralizat, care frâna decizia autonomă.

Un rol deosebit de important în afirmarea autoconducerii muncitorești acordă tovarășul Nicolae Ceaușescu adunărilor generale din întreprinderi, care constituie cele mai largi forumuri de conducere colectivă, de dezbateri a problemelor fundamentale ale fiecărei unități, mijlocul de neînlocuit prin care clasa muncitoare, masele de oameni ai nuncii participă în mod direct și organizat la conducerea activității economico-sociale, la discutarea și soluționarea diverselor probleme ridicate de planificarea și îndeplinirea programelor de producție, de dezvoltarea unităților și modificarea profilului de fabricație, de organizarea și conducerea acestora.

Măsurile de continuă adîncire și perfecționare a democrației noastre socialiste în variatele ei forme, reprezentative sau directe, pornesc de la principiul îmbinării conducerii unitare, pe baza centralismului democratic, a planului unic, a activității de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, cu principiul autoconducerii și autogestiei unităților economice și administrative. O pondere deosebită în sistemul democrației noastre socialiste, în organizarea participării maselor la conducerea treburilor politice îl au în țara noastră organizațiile de masă și obștești, împletirea tot mai strînsă dintre activitatea acestora și cea a statului socialist și a altor organisme politice, una din atribuțiile acestora fiind însăși organizarea participării celor ce muncesc la conducerea activității economico-sociale, a întregii societăți. Toate aceste organizații sînt unite, sub conducerea Partidului Comunist Român, în Frontul Democrației și Unității Socialiste, creat și perfecționat ca cel mai larg organism politic din inițiativa istorică a tovarășului Nicolae Ceaușescu. F.D.U.S. dă expresie pe plan politic coeziunii moral-politice a poporului nostru, frăției și unității tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate.

O preocupare constantă a tovarășului Nicolae Ceaușescu a constituit-o perfecționarea democratică a activității statului, principalul instrument al construcției socialiste. Toate perfecționările aduse funcționării organelor puterii de stat pe plan național și local au vizat punerea lor mai directă sub controlul maselor, împletirea activității lor cu cea a poporului, perfecționarea principiului centralismului democratic și întărirea autonomiei organelor locale, eliminarea fenomenelor de burocratism, de centralism excesiv. În concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu, între democrație și statul socialist trebuie să fie o corelație organică. Grație tuturor acestor preocupări s-a creat în țara noastră un sistem profund original de planificare și conducere a societății cu participarea directă a oamenilor muncii, a întregului popor, care se completează și se împletește strîns cu activitatea organelor de stat. Tocmai de aceea, în condițiile dezvoltării în țara noastră a unui sistem larg și original, unic în felul său, al democrației socialiste, care asigură tuturor claselor și categoriilor sociale, cetățenilor țării, fără deosebire de naționalitate, participarea în deplină egalitate, libertate și în mod conștient la viața politică, la conducerea societății, statul nostru socialist nu mai poate fi caracterizat în prezent, așa cum a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu, ca stat al „dictaturii proletariatului”. Aceasta ar fi astăzi un nonsens, însemnînd a aplica o etichetă învechită unui conținut social-politic total schimbat, căruia formula anterioară nu i se mai potrivește deloc, ea denaturînd esența profund democratică a statului și orînduirii noastre socialiste. Plecînd de la această inadvertență și de la cerința metodologică a corelării concepțiilor noastre politice cu realitățile noi, președintele Nicolae Ceaușescu a caracterizat statul nostru socialist, la Conferința Națională a partidului din decembrie 1982, ca stat al democrației muncitorești, revoluționare, o asemenea apreciere definind mai bine esența profund democratică a sistemului nostru politic.

O dimensiune esențială a procesului perfecționării democrației noastre socialiste, cu consecințe nemijlocite asupra perfecționării întregului nostru sistem democratic național o constituie, în viziunea tovarășului Nicolae Ceaușescu, dezvoltarea democrației în interiorul partidului. Forța partidului constă în legăturile sale strînse cu clasa muncitoare, cu fărînimea și intelctualitatea, cu întregul popor, în măsura în care politica sa internă și externă se inspiră din realitățile societății românești și răspunde năzuințelor și aspirațiilor întregului popor. Ca forță politică conducătoare partidul nostru își îndeplinește acest rol prin dialogul larg și permanent pe care-l întreține cu poporul, prin integrarea sa tot mai organică în societate, prin participarea activă a comuniștilor la elaborarea politicii interne și externe a partidului și statului. De o importanță practică deosebită pentru buna funcționare a democrației noastre socialiste în viitor este precizarea tovarășului Nicolae Ceaușescu făcută

în Raportul la recenta Conferință Națională a partidului cu privire la rolul ce revine partidului, comuniștilor și cadrelor de partid în această direcție: „Comuniștii care lucrează în aparatul de stat, în diferite organisme democratice au sarcina de a face totul pentru funcționarea în cele mai bune condiții a organismelor respective. Ei au răspunderea în fața partidului și poporului de a face totul ca statul și organismele democratice de conducere a societății să-și îndeplinească la un nivel tot mai înalt rolul ce le revine în toate domeniile de activitate. Cu cît activitatea acestora se va desfășura mai bine, cu atît se va asigura și creșterea rolului partidului nostru de forță politică conducătoare. Partidul nu trebuie să înlocuiască, ci să asigure buna funcționare a organelor de stat, a organelor democratice de conducere a societății”. Numai aceasta poate garanta realizarea sarcinilor stabilite de Conferință, de a asigura buna funcționare și perfecționarea continuă a sistemului democratic creat în țara noastră.

Socialismul este și devine astfel opera conștientă a poporului grație numai și numai exercitării și dezvoltării democrației socialiste, creării cadrului participării maselor la conducerea societății, la elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe a țării.

Deși se definește în principal prin implicarea directă a maselor în conducerea societății, ca un sistem de exercitare în fapt a puterii politice de către popor, democrația socialistă nu se reduce, în concepția secretarului general al partidului nostru, la actul participării poporului la viața economico-socială și politică, ci ea prezintă o serie de determinări calitative, fără de care nu putem înțelege esența și superioritatea acesteia, a noii orînduirii în istorie. Democrația socialistă exprimă însăși natura noilor relații sociale și politice, unica modalitate de constituire și funcționare a acestora pentru a fi și rămîne autentice socialiste, ca sistem politic superior în istorie, care să nu mai lase loc denaturării și încălcării principiilor sale de bază. În concepția președintelui României adevărata democrație este indisolubil legată de instituirea egalității sociale, a principiilor echității și dreptății în toate verigile sistemului social-economic și politic, în relațiile dintre membrii societății, dintre diferitele clase și categorii sociale și tocmai prin înfăptuirea egalității reale și a echității și dreptății sociale — de la planul economic și politic la cel cultural — își impune socialismul superioritatea în plan democratic asupra oricăror altor forme de democrație cunoscute pînă acum în istoria societății.

Democrația socialistă se exprimă astfel în concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu și prin largul sistem al drepturilor și libertăților democratice cu caracter economic, politic și social-cultural ale oamenilor. Spre deosebire de democrația burgheză, democrația socialistă nu se mărginește să proclame în mod formal drepturile și libertățile cetățenești, ci urmărește realizarea lor în fapt, asigurarea posibilităților materiale și organizatorice de înfăptuire și lărgire a acestora.

În planul învățămîntului și culturii democrația socialistă în țara noastră capătă expresie prin asigurarea accesului larg al maselor la valorile științei și culturii, prin transformarea acestora din simpli „consumatori” în creatori de cultură, precum și în instituționalizarea unor forme de participare directă a oamenilor muncii la conducerea instituțiilor de învățămînt și cultură.

Dușmanii contemporani ai socialismului și ai democrației, denaturînd esența democrației socialiste, încearcă să o reducă la latura participării de masă, la forma ei „de adunare”, care însă ar avea astăzi — în viziunea acestora (se referim îndeosebi la concepțiile reprezentanților „noii drepte”) — un caracter uniformizant, mistificator. Aceștia nu iau, în mod deliberat în considerare, tocmai latura calitativă a democrației în genere, a celei socialiste în speță, faptul că aceasta din urmă dă expresie în practica politică în cel mai înalt grad valorilor umanismului, ale eticii și echității socialiste, că ea își afirmă în fapt rolul de forță puternic stimulatorie a creației și de cadru social cel mai favorabil înfloririi personalității umane. Democrația socialistă nu are nimic comun cu nici o viziune uniformizantă, cu substituirea și confuzia valorilor, ea constituie tocmai climatul social-politic favorabil diferențierii individualităților umane, personalizării lor, manifestării lor ca personalități creatoare, puternice și bogate din punct de vedere spiritual, pe planul creației materiale și culturale.

Democrația socialistă asimilează și promovează, odată cu spiritul de echitate și dreptate socială, cunoașterea și respectarea adevărului, a spiritului de obiectivitate în aprecierea oamenilor, a valorilor, faptelor și situațiilor istorice, mijloacește un înalt grad de cunoaștere a realității. O serie de forme democratice de conducere adoptate în țara noastră cum ar fi conducerea colectivă, dialogul cu poporul, autoconducerea și

Ion FLOREA

(Continuare în pag 29)

Președintele României — personalitate proeminentă a vieții politice internaționale

DUPA CUM ÎN MAREA EPOPEE a luptei și muncii poporului român pentru o viață liberă și demnă se detașează, în mod deosebit, răstimpul în care în fruntea partidului și la conducerea destinului patriei se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, și în politica internațională a României s-a înregistrat în acest răstimp un imens salt calitativ, salt determinat de o nouă viziune, profund realistă, asupra multiplelor și complexelor probleme internaționale, caracterizată de principialitate și consecvență, de dinamism, spirit de inițiativă, participare activă la vasta operă de apărare a păcii, de promovare a prieteniei, colaborării și înțelegerii între popoare. Toate aceste trăsături definitorii ale politicii internaționale a țării noastre sînt indisolubil legate de personalitatea și activitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Continuator al celor mai nobile tradiții de luptă ale poporului român pentru progres și civilizație, pentru libertate, independență și pace, tovarășul Nicolae Ceaușescu oferă un minunat exemplu de promovare și apărare cu perseverență și tenacitate a intereselor supreme ale națiunii noastre, de implicare directă în opera nobilă de dezvoltare a relațiilor de prietenie și cooperare cu toate țările, de soluționare pe noi baze principiale a marilor probleme care confruntă omenirea.

Caracterizat printr-un ascuțit simț al istoriei, printr-o excepțională capacitate de a sintetiza principalele fenomene și tendințe din viața internațională, tovarășul Nicolae Ceaușescu oferă un sistem de gândire și acțiune deschis spre nou, spre examinarea atentă și multilaterală, în afara oricăror scheme sau dogme, a elementelor și proceselor din economia și politica mondială — pe baza contactelor directe cu realitățile politice din cele mai diverse zone geografice, a dialogului continuu cu conducătorii de state și guverne, cu conducătorii de partide politice, parlamentari, reprezentanți ai diferitelor organizații progresiste și democratice, cercurilor economice, științifice, culturale, opiniei publice din numeroase țări.

Pornind de la convingerea sa fermă că poporul este adevăratul făuritor al politicii interne și externe, tovarășul Nicolae Ceaușescu a imprimat o notă revoluționară reflectării voinței și exercitării puterii poporului în actele de politică externă. Așa cum în problemele fundamentale ale politicii interne se realizează un dialog permanent cu poporul, căruia i se supun spre dezbateri și aprobare acțiunile politice și măsurile de dezvoltare economică și socială, tot astfel se procedează și în privința activității externe, asigurându-se informarea și consultarea poporului asupra pozițiilor României în principalele probleme ale vieții internaționale.

Spre deosebire de practica diplomației tradiționale, tovarășul Nicolae Ceaușescu a imprimat un sens și un conținut superior contactelor la cel mai înalt nivel, devenite momente de referință în dezvoltarea pe multiple planuri a relațiilor bilaterale. În cunoașterea îndeaproape a vieții și activității materiale și spirituale ale popoarelor, în explorarea căilor de largire a colaborării în diverse domenii și reglementarea numeroaselor probleme complexe ale lumii contemporane.

Deosebit de semnificative sînt vizitele întreprinse în perioada 1965—1982 de tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, în aproape 80 de țări, situate pe toate continentele, precum și vizitele în România ale șefilor de stat sau guverne din peste 65 de țări.

În același timp, tovarășul Nicolae Ceaușescu a participat la sesiunea jubiliară a Adunării Generale a O.N.U. din 1970, Conferința pentru securitate și cooperare în Europa din 1975, numeroase reuniuni internaționale, cum sînt întîlnirile conducătorilor partidelor comuniste și muncitorești și ale șefilor de guverne ale țărilor membre ale C.A.E.R., consfăturile Comi-

tetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia ș.a.

Caracterul concret, rodnicia acestor întîlniri și-au găsit concretizarea într-o multitudine de instrumente internaționale, care jalonează dezvoltarea relațiilor de prietenie și conlucrare dintre poporul român și alte popoare, consemnează hotărîrea părților de a colabora în vederea soluționării spre binele omenirii în ansamblul ei a celor mai grave și mai acute probleme cu care este confruntată.

Deosebit de semnificative sînt, în acest sens, cele 20 de tratate de prietenie, colaborare și asistență mutuală sau tratate de prietenie și cooperare, 26 de acorduri, programe și protocoale de colaborare economică și tehnică, 94 declarații solemne sau declarații comune, 250 comunicate comune semnate de tovarășul Nicolae Ceaușescu sau adoptate cu ocazia întîlnirilor sale cu șefi de state și de guverne, la care se adaugă peste 500 instrumente de colaborare semnate cu aceleași prilejuri, la nivel ministerial sau la alte niveluri.

Parcursul documentelor semnate sau adoptate la cel mai înalt nivel reliefează în chipul cel mai pregnant două dimensiuni valorice conferite de acest tip de documente — stimularea ansamblului de relații bilaterale și afirmarea, la scară internațională, a căilor și mijloacelor de înaltă ținută principială și morală, de edificare a păcii, colaborării și progresului social. Documentele respective evidențiază abordarea statornică și înalt responsabilă a celor mai arzătoare sarcini și obiective ale lumii contemporane — problemele păcii și războiului, înfăptuirea dezarmării, soluționarea pe cale politică, prin negocieri a oricăror diferende dintre state, abolirea definitivă a politicii imperialiste de forță și dictat, a colonialismului și neocolonialismului, a discriminărilor rasiale și de orice altă natură, lichidarea subdezvoltării și instaurarea unei noi ordini mondiale, democratizarea vieții internaționale, extinderea și diversificarea cooperării interstatale reciproc avantajoase. Este remarcabilă, totodată, preocuparea constantă pentru întărirea cadrului juridic al relațiilor internaționale, pentru aplicarea în viață a principiilor și normelor noi ale raporturilor dintre state, un loc aparte fiind rezervat afirmării drepturilor și îndatoririlor fundamentale ale statelor, dreptului primordial al popoarelor la existență liberă și independență, la pace și securitate, de a fi deplin stăpîni pe propriile lor destine, de a-și modela prezentul și viitorul potrivit intereselor și aspirațiilor lor naționale. Desigur, în concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu, numai respectarea tuturor acestor principii poate să asigure dezvoltarea și înflorirea fiecărei națiuni, să creeze un climat favorabil apropierii și înțelegerii între popoare, pentru o conlucrare multilaterală, pașnică și rodnică între toate țările lumii. Dealtfel, tovarășul Nicolae Ceaușescu insistă asupra faptului că „**aceste principii sînt pentru societatea omenescă de astăzi, pentru relațiile de colaborare în lume, așa cum sînt apa și aerul pentru existența omului. Cum am putea să renunțăm la apă și la aer? Ar însemna să renunțăm la viață. Nu, nu putem renunța la aceste principii, pentru că ele constituie condiția vieții noastre independente și libere, condiția vieții independente și libere a tuturor națiunilor lumii. Respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur destinele, de a-și decide de sine stătător calea dezvoltării, constituie piatra unghiulară a colaborării internaționale. Orice atingere sau stîrbire a acestui drept sacru, a prerogativelor suverane ale popoarelor declanșează stări de încordare, periclitează securitatea și pacea. Este, de aceea, necesară afirmarea în dreptul internațional a principiilor noi rezultate din evoluția istorică, din aspirațiile de azi ale omenirii, precum și desfășurarea energică a luptei pentru impunerea acestor principii în practica relațiilor interstatale.**”

Concepția novatoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu cu privire la viața și relațiile internaționale, prodigioasă sa activitate personală desfășurată pe tărîm internațional au contribuit în mod hotărîtor la dezvoltarea relațiilor României cu toate țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare și nealiniat, cu celelalte țări ale lumii. Numărul țărilor cu care România întreține relații diplomatice a ajuns astăzi la 137, al celor cu care dezvoltă relații de schimb și cooperare economică la 143, iar al țărilor cu care dezvoltă relații culturale la peste 140.

Avînd în vedere că dezvoltarea colaborării și solidarității țărilor socialiste constituie o condiție esențială pentru făurirea cu succes a socialismului în fiecare țară, pentru creșterea contribuției statelor socialiste la politica de destindere, pace și colaborare internațională, România acordă o atenție particulară relațiilor și colaborării cu țările socialiste. Ca urmare a convorbirilor prilejuate de cele aproape 80 de vizite oficiale de prietenie efectuate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în țările socialiste în ultimii 18 ani, și celor circa 50 de vizite întreprinse în România de conducători de partid și de stat din țările socialiste, a semnării la cel mai înalt nivel a unor importante documente de colaborare politică, economică și în alte domenii, volumul comerțului exterior al României cu țările socialiste a crescut de circa 6 ori în intervalul 1965—1980, deținînd astăzi o pondere considerabilă în comerțul exterior al țării. Se dezvoltă continuu cooperarea în producție, în construirea în comun a unor importante obiective industriale, se adîncește colaborarea tehnică și științifică, în domeniul învățămîntului, mijloacele de informare în masă ș.a.

România dezvoltă colaborarea economică și tehnico-științifică atât pe plan bilateral, cu fiecare țară socialistă, cit și pe plan multilateral, îndeosebi în cadrul C.A.E.R., considerînd că această colaborare — bazată pe deplină egalitate, avantaj reciproc și liber consimțămînt, pe respectarea drepturilor suverane ale fiecărui stat în conducerea și planificarea propriei economii naționale și mai ferm orientată în direcția coordonării planurilor economice, satisfacerii necesităților de materii prime, combustibil și energie etc. — este menită să contribuie la modernizarea forțelor de producție în fiecare țară membră, la dezvoltarea multilaterală a economiilor naționale, la egalizarea nivelurilor de dezvoltare economică ale statelor respective în interesul progresului economic și social al tuturor țărilor. Considerînd că mai sînt multe de făcut în cadrul C.A.E.R., România acționează ca, împreună cu celelalte țări membre, să obțină o îmbunătățire a activității acestuia, astfel încît colaborarea și conlucrarea reciproc avantajoasă să poată permite țărilor membre să-și rezolve în comun — în conformitate cu prevederile Statutului — o serie de probleme ale dezvoltării economico-sociale.

În general, România consideră că, avînd în vedere ponderea țărilor socialiste în economia mondială, se poate aprecia că ele dispun de posibilități pentru a-și soluționa multe probleme ale dezvoltării economico-sociale, ținînd, desigur, seama și de interdependențele existente în cadrul diviziunii mondiale a muncii, între țările cu economii și orînduirii sociale diferite, de faptul că o colaborare activă și largă între toate statele lumii, în spiritul egalității, avantajului reciproc, constituie un factor de importanță fundamentală pentru progresul general al popoarelor, pentru securitate și pace.

O atenție deosebită acordă România întăririi relațiilor de colaborare și solidaritate cu țările în curs de dezvoltare, cu țările nealiniat — ca parte integrantă a politicii sale generale de luptă împotriva imperialismului și colonialismului, pentru afirmarea dreptului popoarelor la dezvoltare liberă și independentă. O asemenea orientare a României, inspirată și fundamentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, este legată de faptul că poporul român, care de-a lungul istoriei a dus el însuși o luptă grea împotriva asupririi și dominației străine, pentru eliberarea națională și socială, manifestă o firească solidaritate cu lupta popoarelor din țările în curs de dezvoltare, care au suferit vreme îndelungată dominația colonialistă și imperialistă, luptînd astăzi pentru consolidarea independenței cucerite cu mari jertfe. Astfel, România este legată de aceste țări prin multiple preocupări și acțiuni similare, prin interese și aspirații comune de progres economic rapid, de reducere a decalajelor față de țările avansate industrial.

Indiferent de grupa de țări în care se găsește, din punct de vedere al venitului național pe locuitor, de efortul de a trece la nivelul de dezvoltare superioare, „România va rămîne — așa cum aprecia tovarășul Nicolae Ceaușescu — întotdeauna alături și va acționa împreună cu țările în curs de dezvoltare, cu țările care luptă pentru dezvoltare economică independentă”.

Ca urmare, în primul rînd a activității personale a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a istoricelor sale vizite în peste 40 de țări din Africa, America Latină, Asia și Orientul Mijlociu, a numeroase contacte avute în țară cu șefi de stat și de guvern, cu lideri de partide politice și mișcări de eliberare națională, s-au adîncit și diversificat conținutul relațiilor României cu aceste țări. Numărul țărilor în curs de dezvoltare cu care România

Asigurarea păcii, apărarea dreptului fundamental al oamenilor, al popoarelor la viață, la existență liberă și demnă — problema centrală a epocii noastre — își găsesc un promotor activ și consecvent în președintele României socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în politica externă a partidului și statului nostru, în opțiunea clar exprimată a întregii națiuni pentru destindere internațională, dezarmare, pentru securitate și cooperare pe continentul european, pentru conlucrarea rodnică a tuturor statelor într-o lume a păcii și progresului social

întreține relații diplomatice a ajuns astăzi la aproape 100. Pe baza a peste 100 de acorduri comerciale, de cooperare economică și tehnică și numeroase alte instrumente de colaborare, volumul total al schimburilor economice ale României cu țările în curs de dezvoltare a fost în 1980 de circa 30 de ori mai mare decît în 1965, ponderea țărilor respective în comerțul exterior al României crescînd de la circa 5% în 1965 la circa 30% în prezent, România participă la realizarea a peste 130 de obiective economice și sociale în diferite țări în curs de dezvoltare, o contribuție de seamă la cooperarea economică și tehnică aducînd cele 30 de societăți mixte care funcționează în domeniul industriei, agriculturii, construcțiilor de mașini, comerțului etc. În cadrul acțiunilor de cooperare economică cu aceste țări, peste 15 000 de specialiști români se află în 60 de țări în curs de dezvoltare pentru a acorda asistență tehnică și a contribui la calificarea personalului autohton. De asemenea, în România învață aproape 20 000 de tineri din țările în curs de dezvoltare, mulți dintre ei fiind bursieri ai statului nostru. Dimensiuni tot mai importante capătă cooperarea în domeniul tehnologiei și științei, se amplifică raporturile bilaterale culturale și artistice, de natură să înlesnească apropierea dintre poporul român și popoarele țărilor în curs de dezvoltare.

O colaborare tot mai strînsă se realizează între România și țările în curs de dezvoltare în cadru multilateral, în diferite organisme și instituții internaționale. Ca membră a „Grupului celor 77” al țărilor în curs de dezvoltare și participantă activă, cu statut de invitat, la mișcarea nealiniatilor, România promovează importante inițiative, sprijină întărirea solidarității acestora în lupta pentru o lume mai dreaptă și mai bună.

În spiritul principiilor coexistenței pașnice, România promovează relații cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, participă activ la diviziunea internațională a muncii, la schimbul mondial de valori materiale și spirituale. Cele aproape 30 de vizite efectuate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în cele mai multe din țările capitaliste dezvoltate, întîlnirile pe care le-a avut în România cu aproape 40 de șefi de stat și guvern, cele aproape 400 de întîlniri cu lideri politici, membri ai unor guverne din țările occidentale, parlamentari, reprezentanți ai vieții publice s-au soldat cu semnarea unui important număr de documente politice, de largă valoare internațională, ca și numeroase acorduri și convenții de cooperare, ele definind un nou tip, democratic de relații internaționale, modalități de soluționare a marilor probleme ale lumii contemporane în interesul păcii și securității mondiale.

În spiritul solidarității internaționale, Partidul Comunist Român dezvoltă larg relațiile cu toate partidele comuniste și muncitorești, acționează pentru întărirea solidarității în lupta comună, pornind de la faptul că în actualele împrejurări internaționale colaborarea partidelor comuniste și muncitorești reprezintă un factor important în lupta pentru pace, pentru progres social. Comuniștii români consideră că solidaritatea, colaborarea, trebuie să se realizeze pe baza principiilor deplinei egalități, respectării dreptului fiecărui partid de a-și elabora

linia politică în concordanță cu realitățile din țara respectivă, avîndu-se în vedere că fiecare partid își desfășoară activitatea independent și răspunde numai în fața propriei clase muncitoare, a propriului popor, de felul cum acționează în apărarea intereselor sale. Avînd în vedere diversitatea condițiilor în care își desfășoară activitatea partidele comuniste și muncitorești, asupra unor probleme există o serie de deosebiri de păreri. Dar comuniștii români consideră că mai mult ca oricînd trebuie să se facă totul pentru depășirea divergențelor, să se pună capăt oricăror blamări, oricăru amestec în viața unui partid sau altul, să se acționeze cu cea mai înaltă răspundere în direcția dezvoltării colaborării, realizării noii solidarități în lupta pentru pace, independență și socialism.

Partidul Comunist Român dezvoltă larg relații cu partidele socialiste și social-democrate, pornind de la necesitatea întăririi unității mișcării muncitorești, a tuturor forțelor ce se pronunță pentru transformarea socialistă a lumii. Există, desigur, deosebiri de păreri asupra unor probleme, dar sînt și multe probleme de interes comun, cum ar fi problema fundamentală a opririi cursei înarmărilor, a păcii ș.a., asupra cărora partidele comuniste, partidele socialiste, social-democrate pot și trebuie să acționeze în comun. P.C.R. acționează pentru întărirea colaborării cu socialiștii și social-democrații, pornind de la necesitatea realizării în perspectivă a unei reconcilierii care să ducă la o nouă unitate a clasei muncitoare, a forțelor ce se pronunță pentru socialism. Comuniștii români, poporul român au salutată și salută opțiunile spre socialism dintr-o serie de țări și consideră că orice pas făcut în această direcție trebuie sprijinit, fiind în concordanță cu evoluția societății omenestii, cu necesitatea realizării unei lumi mai drepte și mai bune.

Partidul Comunist Român dezvoltă larg colaborarea și solidaritatea cu mișcările de eliberare națională, cu partidele de guvernămînt din țările care au scuturat dominația imperialistă și luptă pentru consolidarea independenței, cu partidele democratice din toate țările.

Poporul român este conștient de faptul că în actualele împrejurări internaționale crește tot mai mult rolul maselor, al

popoarelor în viața internațională și dezvoltă larg solidaritatea și colaborarea cu popoarele de pretutindeni. Prin lupta lor, masele populare, popoarele pot determina oprirea cursei înarmărilor, pot asigura o politică nouă, democratică, respectul independenței naționale, o politică de pace și colaborare internațională. „Viitorul, așa cum subliniază secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, — aparține unei lumi mai drepte și mai bune, egalității sociale și naționale, respectului dreptului fiecărui popor la dezvoltare liberă, independentă”.

Întrunind atît trăsăturile militantului activ pentru binele și fericirea popoarelor, cît și pe cele ale cercetătorului pasionat, investigatorului realităților celor mai complexe, pe baza contactului nemijlocit cu situațiile din cele mai diverse zone geografice, cu problemele globale ale omenirii contemporane, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a impus ca o proeminentă personalitate ale cărei merite incontestabile sînt subliniate în numeroase articole, studii și lucrări apărute într-un mare număr de țări, sau confirmate prin titlurile de Doctor Honoris Causa acordate de diferite universități ale lumii.

Pentru merite deosebite în dezvoltarea gîndirii social-politice și economice, culturale și științifice, pentru umanismul operei și întregii sale activități, tovarășului Nicolae Ceaușescu i-au fost acordate aproape 50 de înalte distincții — ordine, medalii etc. — din partea unor șefi de state și prestigioase instituții științifice, culturale, de învățămînt din diverse țări sau din partea unor instituții internaționale, ceea ce constituie nu numai motive de satisfacție și mîndrie patriotică pentru fiecare cetățean al patriei noastre, dar și prilejuri de afirmare a atașamentului, de angajare față de partid și de stat, față de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a contribui la înfăptuirea politicii interne și externe a României socialiste, spre binele poporului român, păcii și colaborării internaționale.

George MARIN

DEMOCRATISMUL

(Urmare din pag. 26)

autogestiunea unităților constituie pîrgă importantă pentru mai buna fundamentare științifică a deciziilor pe baza cunoașterii realităților concrete și a oamenilor și evitarea unor greșeli și erori, a lipsei de criterii ferme și obiective în aprecierea și în promovarea oamenilor și valorilor, a subiectivismului și voluntarismului, criteriilor străine democratismului socialist. Răspunzînd întrebării adeseori pusă, dacă nu e prea dificil de a menține contacte așa de largi cu colectivele de oameni ai muncii, tovarășul Nicolae Ceaușescu răspunde în acest sens: „Trebuie s-o spun că, într-adevăr, nu este ușor, dar aceasta este un factor esențial, fără de care nu se poate asigura o conducere justă. Consultarea cu colectivele de oameni ai muncii, cu muncitorii, țărani, intelectuali, cu toate categoriile sociale, cu activul de partid și de stat, cu oamenii muncii — români, maghiari, germani, și de alte naționalități — constituie o condiție obligatorie pentru cunoașterea cerințelor dezvoltării sociale. A verifica în practică, jos, în mijlocul oamenilor, a justetei politicii partidului și guvernului nostru”⁴). Participarea democratică la conducerea societății presupune în mod organic cunoașterea, informarea și conștiință lucidă și rațională din partea forțelor politice, a subiectului fundamental al democrației — poporul și pentru a acționa în cunoștință de cauză acestea se sprijină pe analiza obiectivă a realităților, a condițiilor concrete istorice de acțiune.

Adevăratul democratism și spirit revoluționar presupun, așa cum adeseori a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu, promovarea noului în toate domeniile construcției socialiste, în întreaga practică de conducere și în gîndirea socială și, ori de cîte ori e nevoie, revizuirea reprezentărilor și noțiunilor învechite, în lumina experienței și practicii revoluționare, naționale și universale, a tendințelor și realităților economico-sociale noi care se afirmă pe plan intern și internațional, înțelegînd că formele organizatorice ca și noțiunile noastre nu sînt veșnice, nu au fost date pentru totdeauna, ci că ele se modifică și se înlocuiesc cu forme și noțiuni noi, corespunzătoare realităților în continuă schimbare, noilor etape în dezvoltarea economico-socială, noilor cuceriri tehnice și descoperiri științifice. De aceea nu este nici pe departe o simplă întîmplare că tocmai într-o asemenea perioadă de dezvoltare continuă a democrației socialiste pe care a cunoscut-o România după 1965, de perfecționare

și modernizare a tuturor domeniilor vieții sociale, s-au realizat în țara noastră progrese sensibile pe planul gîndirii teoretice, al instituirii unui climat propice abordării științifice, creatoare a realităților noastre social-politice. Depășind îngustimile și deformările ideologice proprii unei perioade anterioare în care și-au făcut loc dogmatismul, abordările nedialectice ale realităților naționale și internaționale, partidul nostru a promovat, odată cu lupta hotărîtă împotriva teoriilor social-politice anti-comuniste, apologetice și reacționare, dialogul cu concepțiile progresiste, democratice și științifice în domeniul filozofiei și al științelor sociale. Dialogul și schimbul liber, democratic de idei și opinii formează substanța însăși a climatului nostru politic și ideologic din ultimul deceniu și jumătate în țara noastră.

Dialogul politic și ideologic practicat larg în țara noastră se manifestă ca o dialectică socială vie, în acțiune, ca o cale a realizării consensului național și a formării și activizării opiniei publice, ca o modalitate de stimulare a gîndirii științifice și cunoașterii, a înțelegerii juste a realităților social-politice și evoluției lor, atît de către factorii politicii de conducere, cît și de către masele muncitoare, de îmbogățire reciprocă a experienței și gîndirii politice, de conștientizare și asumare deliberată a obiectivelor politice, a răspunderilor și datorțiilor de împlinit de fiecare grup social și cetățean în parte, pentru întărirea unității comunității sociale și naționale și asigurarea progresului general al țării pe calea făuririi socialismului multilateral dezvoltat și a trecerii la comunism.

Se poate deci spune că sistemul politic democratic socialist, așa cum s-a dezvoltat el în țara noastră, îndeosebi după 1965, poartă puternic marca personalității și gîndirii creatoare și dinamice a ctitorului României contemporane, care este președintele Nicolae Ceaușescu. Ca om politic, tovarășul Nicolae Ceaușescu a promovat cu consecvență în anii de cînd se află în fruntea partidului și a țării stilul democratic de muncă și conducere în întreaga activitate de partid și de stat și a făcut din dialogul și consultarea cu poporul, cu făuritorii bunurilor materiale și spirituale modalitatea esențială de funcționare a structurilor noastre instituționale, comportament definitoriu al activistului și omului politic, care nu are țel mai de preț decît slujirea cu devotament și dăruire totală a intereselor și aspirațiilor de progres, libertate și independență ale națiunii, înflorirea și prosperitatea acesteia.

⁴ Nicolae Ceaușescu, România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 8, Ed. politică, București, 1973, p. 105

ÎNALTĂ CINSTIRE ȘI CONSIDERAȚIE PENTRU GÎNDIREA ȘI ACȚIUNEA PREȘEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU

„Raporturi de prietenie și colaborare multilaterală“

„Vă dorim dumneavoastră, tuturor oamenilor muncii din Republica Socialistă România noi succese în construirea societății socialiste multilateral dezvoltate, în lupta pentru pace și securitate internațională. Ne exprimăm încrederea că raporturile de prietenie și colaborare multilaterală dintre țările noastre, atât pe plan bilateral, cât și în cadrul Tratatului de la Varșovia și al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, se vor dezvolta și în continuare, pe baza principiilor de nezdruccinat ale marxist-leninismului și internaționalismului socialist“.

**COMITETUL CENTRAL AL P.C.U.S.
PREZIDIUL SOVIETULUI SUPREM
AL U.R.S.S.
CONSILIUL DE MINIȘTRI AL
U.R.S.S.**

„Strălucită recunoaștere pe plan internațional“

„Atribuirea medaliei de aur a păcii «Frédéric Joliot-Curie» președintelui Nicolae Ceaușescu reprezintă o nouă recunoaștere a marelui rol pe care România socialistă îl îndeplinește în cadrul luptei pentru pace, pentru dezarmare, pentru independență națională, pentru dreptate, pentru progres social. Este, în același timp, o strălucită recunoaștere pe plan internațional a rolului personal remarcabil al președintelui Nicolae Ceaușescu în promovarea acestor mari cauze ale omenirii“.

Romesh CHANDRA
*Președintele Consiliului Mondial al
Păcii*

„Minunate inițiative de pace“

„Partidul și guvernul român în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu depun eforturi active pentru pacea și securitatea în Europa, destinderea internațională, soluționarea pe cale pașnică a problemelor litigioase, pentru dezarmare nucleară. Noi dăm o înaltă apreciere acestor eforturi și sprijinim minunatele inițiative de pace pe care le-ați formulat dumneavoastră ca militant al păcii“.

KIM IR SEN
președintele R.P.D. Coreene

„Cu abnegație și deplină încredere“

„Constatăm cu bucurie că harnicul popor român, sub conducerea Partidului Comunist Român, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, luptă cu abnegație, deplină încredere, pentru înlăturarea obiectivelor grandioase trasate de către cel de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român și a sarcinilor mărețe stabilite la recenta Conferință Națională a Partidului Comunist Român. Sintem profund convinși că veți obține, în mod sigur, noi succese pe toate fronturile construcției socialismului“.

HU YAOBANG
*Secretar general al Comitetului Central
al Partidului Comunist Chinez*

YE JIANYNG
*Președintele Comitetului Permanent al
Adunării Naționale a Reprezentanților
Populari a Republicii Populare Chineze*

ZHAO ZIYANG
*Premier al Consiliului de Stat al
Republicii Populare Chineze*

„Impresii deosebite despre conducătorul României“

„M-a impresionat personalitatea președintelui Ceaușescu și rămân cu impresii deosebite despre cel ce se află la conducerea României, țară dornică să-și dezvolte cooperarea ei cu alte națiuni. România depune eforturi susținute pentru consolidarea păcii și înțelegerii, inclusiv prin numeroasele contacte directe care duc la dezvoltarea colaborării bilaterale, a cooperării internaționale“.

MARGARET THATCHER
primul ministru al Marii Britanii

„Om politic de primă dimensiune internațională“

„Cunosc bine personalitatea președintelui Nicolae Ceaușescu, om politic de primă dimensiune internațională, și aș dori să subliniez că România, reprezentată de Excelența sa, a depus eforturi de cea mai mare însemnătate pentru găsirea unei soluții juste problemei Orientului Mijlociu. Inițiativele și acțiunile sale perseverente vor contribui, sînt sigur, la reglementarea pașnică a situației din această regiune“.

**MOHAMMAD YOUSEF
AL-ADASANI**
*președintele Adunării Naționale din
Kuweit*

„Un prestigiu care nu se limitează la dimensiunea țării sale“

„Președintele Ceaușescu este un președinte al cărui prestigiu nu se limitează la dimensiunea țării sale; este o personalitate mondială, a cărei activitate se identifică cu lupta pentru independență și autodeterminare a tuturor popoarelor, pentru egalitate între țările mari și mici, pentru neintervenția nici unui stat în treburile interne ale altui stat. Oriunde există luptă pentru independență națională, pentru autodeterminarea unui popor, președintele Ceaușescu se va găsi, întotdeauna, ca sprijinitor!“

ANDREAS PAPANDREU
Primul ministru al Republicii Elene

„Analiză cuprinzătoare a vieții internaționale“

„Cunoșteam multe despre interesul pe care președintele Nicolae Ceaușescu îl acordă tuturor problemelor internaționale. Dar, întîlnindu-l personal, mi-a făcut plăcere să constat cât de cuprinzătoare e analiza pe care o face tuturor aspectelor vieții internaționale, în-tregii problematici actuale, cât de mare este atașamentul său pentru pace și înțelegeri între națiuni“.

JAVIER PEREZ DE CUELLAR
secretarul general al O.N.U.

„Una din cele mai distinse personalități ale lumii contemporane“

„Șeful statului român este una dintre cele mai distinse personalități ale lumii contemporane. Cînd stai de vorbă cu președintele Nicolae Ceaușescu îți dai seama că vorbești cu o personalitate care cunoaște perfect nu numai ce este de făcut în țara sa, dar ceea ce trebuie făcut în întreaga lume. Și cunoaște foarte bine toate problemele internaționale, situația generală, ca și aspecte internaționale specifice. Am fost foarte impresionat de personalitatea șefului statului român“.

SPYROS KYPRIANOU
președintele Republicii Cipru

**„Fiu credincios al poporului,
militant de frunte al mișcării
comuniste și muncitorești
internaționale“**

„Comuniștii bulgari, poporul bulgar cunosc bine viața dumneavoastră de fiu credincios al poporului român și al Partidului Comunist Român. Comuniștii bulgari, oamenii muncii bulgari vă cunosc ca pe un renumit militant al mișcării comuniste și muncitorești internaționale, unul din marii prieteni ai țării noastre“.

TODOR JIVKOV

secretar general al C.C. al P.C. Bulgar,
președintele Consiliului de Stat al R.P.
Bulgaria

**„Apreciez înțeleapta
dumneavoastră conducere“**

„Apreciez în mod deosebit poziția Republicii Socialiste România, sub înțeleapta dumneavoastră conducere, fie sprijinire a mișcărilor de eliberare. Vă adresez mulțumirile poporului nostru pentru pozițiile pe care le-ați adoptat în sprijinirea luptei poporului palestinian“.

YASSER ARAFAT

președintele Comitetului Executiv al
Organizației pentru Eliberarea
Palestinei

**„Partener important și activ
în viața internațională“**

„Transformările socialiste au șters moștenirea tristă a trecutului și au făcut din România o țară modernă, dinamică, un partener important și activ în viața internațională.

Forța conducătoare, creatoare a acestor transformări a fost și continuă să fie Partidul Comunist Român și Comitetul său Central, sub conducerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România“.

WOJCIECH JARUZELSKI

prim-secretar al Comitetului Central al
Partidului Muncitoresc Unit Polonez
președintele Consiliului de Miniștri al
Republicii Populare Polone

**„Alături de mișcările
de eliberare“**

„Trebuie să spun, din adâncul sufletului, că poziția adoptată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, de guvernul și poporul român a fost permanent pozitivă și, de aceea, cald apreciată de mișcările de eliberare din Africa și de S.W.A. P.O. îndeosebi. Ajutorul considerabil primit din partea României a reprezentat pentru noi un important sprijin pentru a continua lupta de eliberare națională“.

SAM NUJOMA

președintele Organizației Poporului din
Africa de Sud-Vest — S.W.A.P.O.

**„Înalt prestigiu
pe întregul glob“**

„Trebuie să acționăm pentru a crea condiții mai bune destinderii în lume, mai ales în Europa. România poate face mult în această direcție, pentru că președintele Nicolae Ceaușescu se bucură de un prestigiu care a trecut dincolo de frontierele țării sale, dincolo de frontierele țărilor europene și se extinde pe întregul glob“.

PIETRO LONGO

secretar general al Partidului Socialist
Democratic Italian

**„Conducere clarvăzătoare
pe calea progresului“**

„Politica președintelui Nicolae Ceaușescu este înțeleaptă, președintele României dovedind marea virtute de a conduce cu clarviziune țara sa pe calea progresului, a dreptății sociale, a independenței.

Trebuie să evidențiez, de asemenea, că președintele României manifestă un profund interes și un mare atașament pentru cauza păcii, pentru înțelegere între popoare și națiuni. Aceasta consider că reprezintă un mare succes al președintelui Nicolae Ceaușescu, al poporului român“.

ALBERTO FAIT

prim-vicepreședinte al Republicii
Costa Rica

„O conducere înțeleaptă“

„Nouă, în Indonezia, ne este bine cunoscută activitatea de conducător a Excelenței Voastre. Este o conducere înțeleaptă, care a reușit să aducă națiunea română pe calea unui progres rapid și care a situat România pe o poziție distinctă în politica internațională“.

SUHARTO

președintele Republicii Indonezia

**„Rol proeminent
în abordarea problemelor
noii ordini economice
internaționale“**

„Vorbind de contribuția României, aș dori să subliniez aici rolul proeminent al președintelui țării dumneavoastră în abordarea problemelor noii ordini economice internaționale. Deoarece am avut privilegiul de a prezenta operele sale în Italia, știu bine ce importanță prezintă modul său de abordare pentru dezbaterile actuale asupra dezvoltării“.

ELEONORA MASINI

președintele Federației Mondiale
pentru Studiarea Viitorului

„Vocea unui mare conducător“

„În condițiile unei lumi dominate de violență, se face auzită cu putere, chemând și îndemnând la pace, la înțelegere internațională, vocea marelui conducător al României, președintele Nicolae Ceaușescu. Pasiunea cu care militează pentru pace are influență asupra opiniei publice, inclusiv asupra celei științifice. Sînt întru totul de acord cu ideea susținută de președintele Nicolae Ceaușescu privind organizarea unui front mondial al tuturor oamenilor de știință, care să acționeze și să-și spună cuvîntul în favoarea păcii, dezarmării, progresului omenirii“.

EMANUEL MERDINGER

profesor, Universitatea din Florida,
S.U.A.

**„Renumit om de stat
al timpurilor noastre“**

„România a înfăptuit o dezvoltare impresionantă politică, economică, industrială și socială în ultimele două decenii, sub conducerea dumneavoastră dinamică și competentă. Experiența dumneavoastră oferă un exemplu al valabilității încrederii în sine ca imbold al dezvoltării“.

ALHAI SHEHU SHAGARI

președintele Republicii Federale Nigeria

**„Activitate neobosită
în fruntea Partidului
Comunist Român“**

„Împreună cu toți comuniștii și oamenii muncii din țara noastră, dorim să vă exprimăm și cu această ocazie aprecierea noastră deosebită pentru neobosita activitate pe care o desfășurați în fruntea Partidului Comunist Român, în vederea asigurării progresului României, bunăstării și prosperității poporului român, pentru ridicarea pe noi culmi de civilizație, pentru triumful idealurilor de pace, dezarmare, colaborare și progres ale omenirii“.

LEETORAJ CHUNDRAMUN

președintele Partidului Comunist
din Mauritius

**„Unul din marii oameni
de stat ai epocii noastre“**

„Campion al independenței naționale, președintele României este conștient de rolul statului român în concertul națiunilor. Întotdeauna, cu luciditate și clarviziune, conducătorul României depune eforturi neobosite pentru eliminarea diferendelor și ostilităților dintre state. Trebuie să relev faptul că președintele Nicolae Ceaușescu este unul din marii oameni de stat ai epocii noastre“.

LOUIS NAGEL

directorul Editurii „Nagel“, Franța

Revista ECONOMICA

Editată de Consiliul Suprem al Dez-
voltării Economice și Sociale — Insti-
tutul Central de Cercetări Economice

Sumarul nr. 3 din 21 ianuarie 1983

NICOLAE CEAUȘESCU — spirit revoluționar, novator în gândire și acțiune

- Tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU** —
omagiu pentru 50 de ani de activitate
revoluționară și aniversarea zilei de
naștere 1
- Opera științifică a tovarășului
NICOLAE CEAUȘESCU, cel mai cu-
prinzător volum al istoriei gândirii eco-
nomice și social-politice românești
(**Aurel Negucioiu**) 2
- Concepție revoluționară originală cu
privire la creșterea rolului conducător
al partidului în etapa actuală de dez-
voltare a patriei noastre (**Nicolae Lo-
treanu, Radu Filip**) 4
- Coordonate ale concepției științifice a
tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU**
privind creșterea echilibrată a econo-
miei (**Barbu Gh. Petrescu**) 6
- Concepție unitară și de lungă perspec-
tivă despre industrializarea țării (**Ion
Blaga**) 9
- Viziune înnoitoare cu privire la rolul
agriculturii în economia României (**O.
Parpală**) 12
- Tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU**
— vibrante mesaje izvorâte din inima
și gândul întregii națiuni 14
- Primatul factorilor intensivi în stra-
tegia creșterii economice (**Ilie Văduva**) 17
- Dezvoltarea armonioasă a forțelor de
producție în teritoriu : o concepție eco-
nomică profund umanistă (**Gheorghe
Crețoiu**) 19
- Creșterea neîntreruptă a bunăstării oa-
menilor muncii — finalitate supremă a
dezvoltării (**Virgil Dincă**) 21
- Dialogul tovarășului **NICOLAE
CEAUȘESCU** cu masele, expresie a
democratismului societății noastre, a
participării la conducere 23
- Democratismul — trăsătură fundamen-
tală a gândirii economice și politice a
tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU**
(**Ion Florea**) 25
- Președintele României — personalitate
proeminentă a vieții politice interna-
ționale (**George Marin**) 27
- Înaltă cinstitură și considerație pentru
gândirea și acțiunea președintelui
NICOLAE CEAUȘESCU 30

IN SUPLIMENTUL NUMĂRULUI : Curier eco-
nomic-legislativ pentru consiliile populare

IN THIS ISSUE

- Nicolae Ceaușescu — a new revolutionary spirit in thought and action**
- The scientific work of comrade Nicolae Ceaușescu, the most comprehensive volume of the history of the Romanian economic and social-political thought (**Aurel Negucioiu**) 2
- An original, revolutionary concept concerning the growth of the leading role of the party in the present stage of development of our country (**Nicolae Lotreanu, Radu Filip**) 4
- Coordinates of the scientific concept of comrade Nicolae Ceaușescu concerning the balanced development of the economy (**Barbu Gh. Petrescu**) 6
- A unitary and long-term concept regarding the industrialization of the country (**Ion Blaga**) 9
- A new outlook on the role of the agriculture in the economy of Socialist Romania (**O. Parpală**) 12
- The primacy of the intensive factors in the strategy of economic growth (**Ilie Văduva**) 17
- The harmonious development of the productive forces within the territory : an economic policy of profound humanism (**Gheorghe Crețoiu**) 19
- The continuous growth of the wellbeing of the working people — a supreme goal of the development (**Virgil Dincă**) 21
- The democratism — a fundamental feature of the economic and social thought of comrade Nicolae Ceaușescu (**Ion Florea**) 25
- The President of Romania — a prominent personality of the international political life (**George Marin**) 27

DANS LE NUMÉRO

Nicolae Ceaușescu — esprit révolutionnaire, novateur dans la pensée et l'action

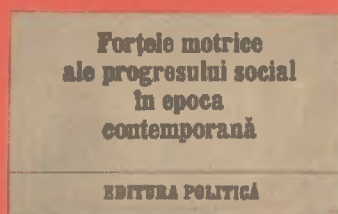
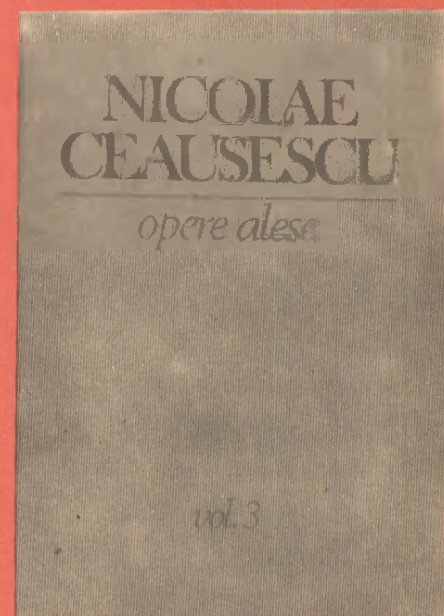
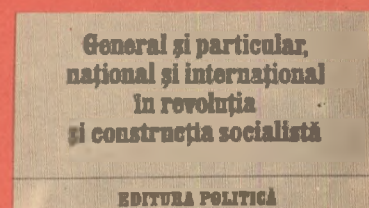
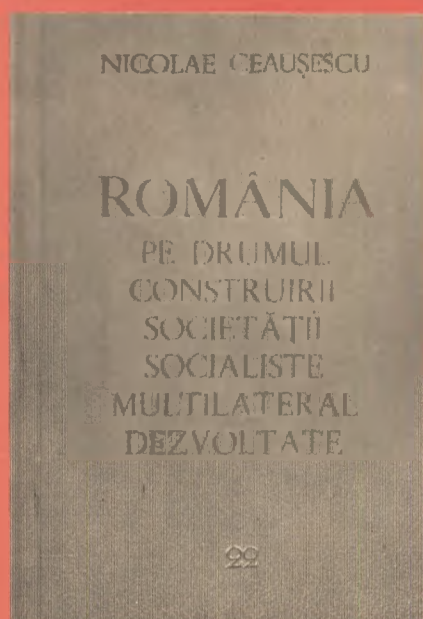
- L'oeuvre scientifique du camarade Nicolae Ceaușescu, le plus vaste tome d'histoire de la pensée économique et socio-politique roumaine (**Aurel Negucioiu**) 2
- Conception révolutionnaire originale de l'accroissement du rôle dirigeant du parti dans l'actuelle étape de développement de notre patrie (**Nicolae Lotreanu, Radu Filip**) 4
- Coordonnées de la conception scientifique du camarade Nicolae Ceaușescu du développement équilibré de l'économie (**Barbu Gh. Petrescu**) 6
- Conception unitaire et de longue perspective de l'industrialisation du pays (**Ion Blaga**) 9
- Vision novatrice du rôle de l'agriculture dans l'économie de la Roumanie socialiste (**O. Parpală**) 12
- Le primat des facteurs intensifs dans la stratégie de la croissance économique (**Ilie Văduva**) 17
- Le développement harmonieux des forces productives en territoire : une politique économique profondément humaniste (**Gheorghe Crețoiu**) 19
- L'accroissement ininterrompu du bien-être des travailleurs — but suprême du développement (**Virgil Dincă**) 21
- Le démocratisation, trait fondamental de la pensée économique et sociale du camarade Nicolae Ceaușescu (**Ion Florea**) 25
- Le président de la Roumanie, une personnalité proeminente de la vie politique internationale (**George Marin**) 27

УЗ СОДЕРЖАНИЯ

- Научные труды товарища Николае Чаушеску — наиболее охватывающий том истории экономической и общественно-политической румынской мысли (**Аурел Негучою**)..... 2
- Революционная, оригинальная концепция о повышении руководящей роли партии на настоящем этапе развития нашей страны (**Николае Лотреану, Раду Филип**)..... 4
- Координаты научной концепции товарища Николае Чаушеску о пропорциональном росте народного хозяйства (**Барбу Г. Петреску**) 6
- Единая и долгосрочная концепция об индустриализации страны (**Ион Блага**) 9
- Новаторское воззрение о роли сельского хозяйства в экономике социалистической Румынии (**О. Парпала**) 12
- Примат интенсивных факторов в стратегии экономического роста (**Илие Вăдува**) 17
- Гармоническое развитие производительных сил на территории: глубоко гуманный экономическая политика (**Георге Креțою**) 19
- Непрерывный рост благосостояния трудящихся — наивысшая цель развития (**Вирджил Динка**) 21
- Демократизм — основная черта социально-экономического мышления товарища Николае Чаушеску (**Ион Флора**)..... 25
- Президент Румынии — выдающаяся личность международной политической жизни (**Джордже Марин**) 27

Redacția și administrația : 70159, București, Bd. Magheru nr. 28—30
etaj 1, sectorul 1. Telefon 59 20 60. Cont I.S.I.A.P. 645 150 228 B.N.R.S.R. —
filiala sector 1.

Nicolae Ceaușescu — contribuție originală la dezvoltarea teoriei și practicii revoluționare, a construcției socialiste

IDEILE ȘI CONCEPȚIA PREȘEDINTELUI

NICOLAE CEAUȘESCU ÎN CONȘTIINȚA UMANITĂȚII

